

ภาวะเศรษฐกิจไทย ปี 2553 (ฉบับเต็ม)

สาขนโยบายการเงิน ธนาคารแห่งประเทศไทย

สารบัญ

ประเด็นสำคัญในรอบปี 2553	1
ภาพรวมเศรษฐกิจไทยปี 2553	2
1. ภาคเศรษฐกิจต่างประเทศ	9
2. ภาคการค้าต่างประเทศและดุลการชำระเงิน	14
Box: การปรับตัวของผู้ส่งออก ภายใต้ความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยน และเงินทุนเคลื่อนย้าย	19
3. อุปสงค์ในประเทศ	21
3.1 การบริโภคภาคเอกชน	21
3.2 การลงทุนภาคเอกชน	22
3.3 ภาคการคลัง	24
4. ด้านอุปทาน	28
4.1 ภาคเกษตรกรรม	28
4.2 ภาคอุตสาหกรรม	32
4.3 ภาคการท่องเที่ยว	33
4.4 ภาคอสังหาริมทรัพย์	35
4.5 ภาคโทรคมนาคม	38
Box: สรุปผลโครงการแลกเปลี่ยนข้อมูลเศรษฐกิจ/ธุรกิจ ระหว่าง ธปท. และภาคธุรกิจในปี 2553	39
Box: การเติบโตของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์: ความเสี่ยงการเกิดภาวะฟองสบู่	41
5. ภาวะการเงิน	43
5.1 ภาวะการเงินและอัตราแลกเปลี่ยน	43
5.2 ตลาดตราสารทุนและตราสารหนี้	47
5.3 ระบบธนาคารพาณิชย์	48
6. การประเมินเสถียรภาพเศรษฐกิจการเงินไทย	51
6.1 เสถียรภาพในประเทศ	51
6.1.1 เสถียรภาพด้านราคาและแรงกดดันเงินเฟ้อ	51
6.1.2 เสถียรภาพตลาดแรงงาน	52
6.1.3 เสถียรภาพด้านอื่นๆ	54
6.2 เสถียรภาพต่างประเทศ	58
Box: ความเสี่ยงของการเกิดวิกฤตราคาลินค้าโภคภัณฑ์และนัยต่อเงินเฟ้อ	59
Box: สถานการณ์การจ้างงานในช่วงเศรษฐกิจฟื้นตัวและการปรับเพิ่มค่าจ้างขั้นต่ำ	61
7. สรุปนโยบายและมาตรการเงินที่สำคัญ	63

ประเด็นสำคัญในรอบปี 2553

เศรษฐกิจไทยฟื้นตัวได้ดี แม้เผชิญกับปัจจัยลบหลายด้านตลอดปี ทั้งความไม่แน่นอนของเศรษฐกิจโลก ปัญหาการเมืองภายในประเทศ ความผันผวนของค่าเงินบาท รวมทั้งภัยธรรมชาติต่างๆ แต่ด้วยพื้นฐานทางเศรษฐกิจที่เข้มแข็ง ประกอบกับการดำเนินนโยบายการคลังและการเงินที่ผ่อนคลาย ทำให้เศรษฐกิจไทยในปี 2553 เติบโตได้สูงถึงร้อยละ 7.8 จากการส่งออก การท่องเที่ยว และการใช้จ่ายในประเทศที่ขยายตัวดี

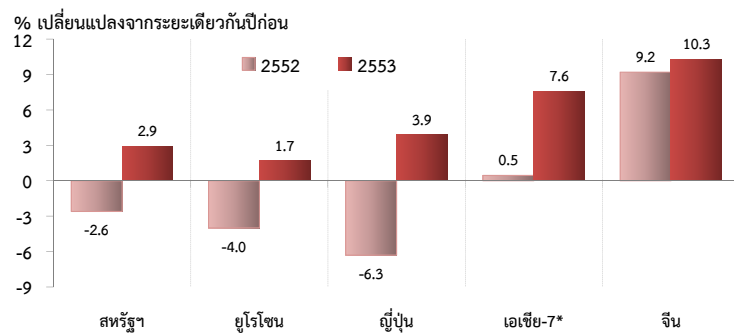
- กิจกรรมทางเศรษฐกิจได้รับผลกระทบในวงจำกัดจากการชุมนุมทางการเมืองในเดือนเมษายน-พฤษภาคม ยกเว้นการท่องเที่ยวที่ได้รับผลกระทบมาก แต่สามารถฟื้นตัวได้เร็วหลังจากเหตุการณ์คลี่คลาย ทำให้จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติในปีนี้สูงสุดเป็นประวัติการณ์
- ผลผลิตทางการเกษตรได้รับความเสียหายจากภัยธรรมชาติ ทำให้ราคาสูงขึ้น ส่งผลดีต่อรายได้เกษตรกร ซึ่งเป็นปัจจัยสนับสนุนการบริโภคในประเทศ
- รัฐบาลดำเนินนโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจต่อเนื่อง ทั้งจากงบประมาณปกติและการกู้เพิ่มเติมภายใต้โครงการไทยเข้มแข็ง รวมทั้งมาตรการลดค่าครองชีพให้กับประชาชน เช่น การตรึงราคาพลังงาน และการอุดหนุนค่าสาธารณูปโภค
- คณะกรรมการนโยบายสถาบันการเงิน (กนส.) ได้ออกมาตรการกำกับดูแลสินเชื่อที่อยู่อาศัย เพื่อให้สถาบันการเงินระมัดระวังการปล่อยสินเชื่อที่อยู่อาศัย หลังจากตลาดอสังหาริมทรัพย์ โดยเฉพาะอาคารชุดในปี 2553 เติบโตสูงมาก
- อัตราเงินเฟ้อกลับมาเป็นบวกจากที่ติดลบในปีก่อนจากเศรษฐกิจที่ขยายตัวดีต่อเนื่องและจากต้นทุนที่สูงขึ้นทั้งวัตถุดิบและค่าจ้าง ทำให้ผู้ผลิตเริ่มทยอยปรับราคาสินค้าขึ้น
- คณะกรรมการนโยบายการเงิน (กนง.) ลดการผ่อนคลายนโยบายการเงินตั้งแต่เดือนกรกฎาคม เพื่อสร้างสมดุลในระบบเศรษฐกิจ หลังประเมินว่าเศรษฐกิจเติบโตอย่างแข็งแกร่ง และแรงกดดันด้านเงินเฟ้อสูงขึ้น โดยทั้งปี 2553 กนง. ปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบาย 3 ครั้ง รวมเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.75 ต่อปี ทำให้ ณ สิ้นปี 2553 อัตราดอกเบี้ยนโยบายอยู่ที่ร้อยละ 2.00 ต่อปี
- เงินบาทแข็งค่าขึ้นสอดคล้องกับค่าเงินของประเทศในภูมิภาคจากเงินทุนไหลเข้า ซึ่งเป็นผลของเศรษฐกิจที่อ่อนแอและนโยบายการเงินผ่อนคลายของกลุ่มประเทศอุตสาหกรรมหลัก รวมทั้งปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจไทยที่เข้มแข็ง แต่มูลค่าการส่งออกยังขยายตัวได้ร้อยละ 28.5 สะท้อนความสามารถในการปรับตัวของผู้ส่งออก

ภาพรวมเศรษฐกิจไทยปี 2553

เศรษฐกิจไทยสามารถเก็บเกี่ยวผลประโยชน์จากการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลก

เศรษฐกิจโลกฟื้นตัวชัดเจนหลังจากหดตัวในปี 2552 นำโดยเศรษฐกิจของกลุ่มประเทศตลาดเกิดใหม่โดยเฉพาะในภูมิภาคเอเชีย สำหรับเศรษฐกิจของกลุ่มประเทศอุตสาหกรรมหลักนั้น เศรษฐกิจสหรัฐอเมริกาฟื้นตัวชัดเจนจากการกระตุ้นภาครัฐ ขณะที่การฟื้นตัวของยุโรปและญี่ปุ่นยังมีลักษณะค่อยเป็นค่อยไป

อัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจโลกปี 2552 และ 2553

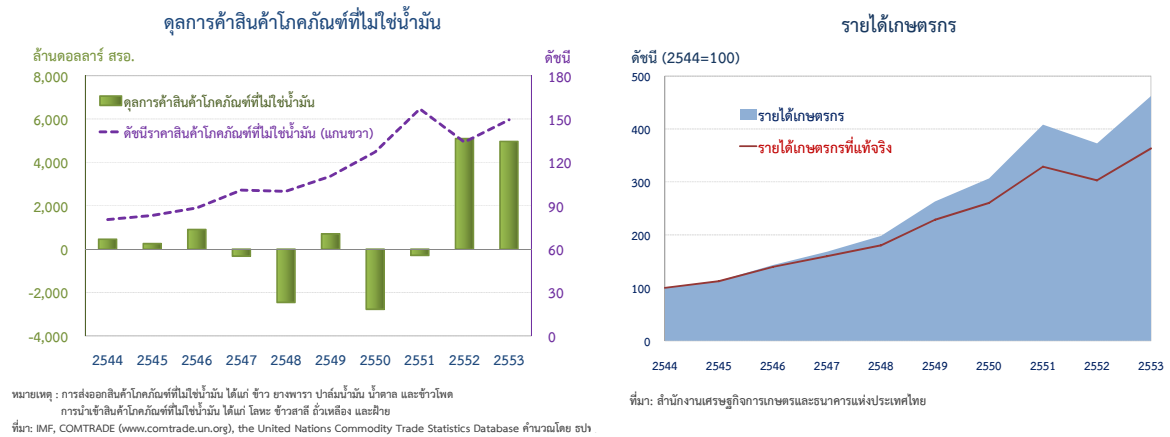
หมายเหตุ: * คำนวณโดยการถ่วงน้ำหนักตาม GDP-PPP ของประเทศในภูมิภาคเอเชีย 7 ประเทศ ได้แก่ อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ เกาหลีใต้ ไต้หวัน สิงคโปร์ และฮ่องกง

ที่มา: Bureau of Economic Analysis, US Department of Commerce, Eurostat, Cabinet Office of Japan, CEIC และการคำนวณของธนาคารแห่งประเทศไทย

ความแตกต่างในการฟื้นตัวของเศรษฐกิจทั้ง 2 กลุ่ม ส่งผลให้เงินทุนไหลเข้ากลุ่มประเทศตลาดเกิดใหม่รวมทั้งภูมิภาคเอเชียค่อนข้างมาก เป็นผลให้เงินในภูมิภาคแข็งค่ารวมถึงเงินบาท ซึ่งแข็งค่าขึ้นจากสิ้นปีก่อนร้อยละ 10.6 เทียบกับเงินดอลลาร์ สรอ.

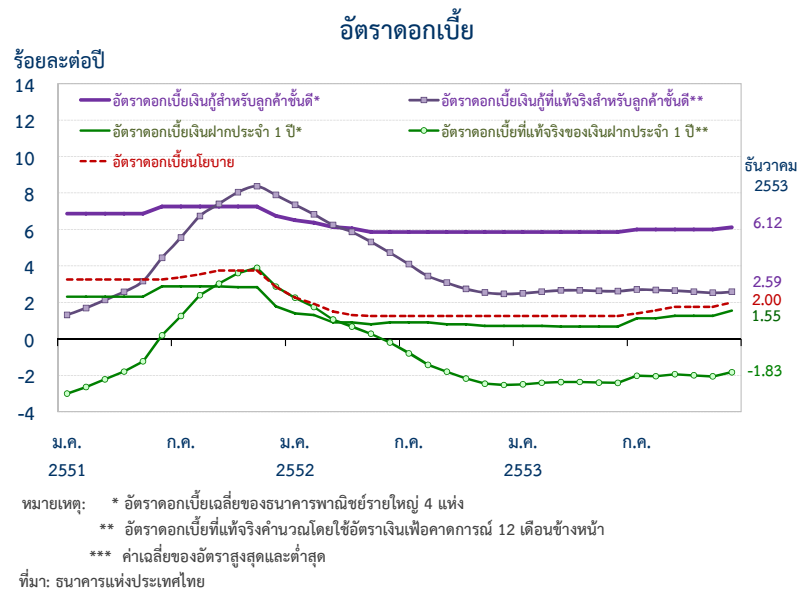
แม้ค่าเงินบาทจะแข็งขึ้น แต่เศรษฐกิจโลกที่ฟื้นตัว ส่งผลให้การส่งออกของไทยขยายตัวร้อยละ 28.5 โดยเป็นการส่งออกไปยังกลุ่มประเทศที่ไม่ใช่กลุ่มอุตสาหกรรมหลักมากขึ้น เช่นเดียวกับนักท่องเที่ยวต่างประเทศที่มีจำนวนสูงเป็นประวัติการณ์ถึง 16.0 ล้านคน โดยเป็นการขยายตัวของนักท่องเที่ยวจากจีน รัสเซีย และเกาหลีใต้ เป็นสำคัญ สะท้อนความสามารถในการปรับตัวของผู้ประกอบการที่สามารถเก็บเกี่ยวผลประโยชน์จากความแตกต่างในการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลกได้

การฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลก และความต้องการพลังงานทดแทนจากพืชพลังงาน ประกอบกับภัยธรรมชาติที่เกิดขึ้นหลายแห่งทั่วโลก รวมทั้งประเทศไทย ส่งผลให้ราคาสินค้าเกษตรสูงขึ้น โดยเฉพาะยางพารา และปาล์มน้ำมัน ทั้งนี้ ราคาสินค้าโภคภัณฑ์ที่ไม่ใช่น้ำมันเฉลี่ยทั้งปีปรับตัวสูงขึ้นถึงร้อยละ 21.4 เมื่อประกอบกับประเทศไทยเป็นประเทศที่เกินดุลสินค้าโภคภัณฑ์ที่ไม่ใช่น้ำมัน จึงส่งผลดีต่อรายได้เกษตรกร แม้ปริมาณผลผลิตได้รับผลกระทบจากภัยธรรมชาติดังกล่าว โดยรายได้เกษตรกรในปีปรับตัวสูงขึ้นร้อยละ 24.0

เศรษฐกิจในประเทศได้รับแรงกระตุ้นจากภาครัฐทั้งนโยบายการเงินและการคลัง

นโยบายการเงินอยู่ในระดับที่ผ่อนคลายตลอดทั้งปี แม้ว่าในช่วงครึ่งหลังของปี กนง. จะทยอยปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบาย หลังความไม่แน่นอนของการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลกและเศรษฐกิจไทยลดลงเป็นลำดับ แต่อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 12 เดือนที่แท้จริงยังคงติดลบถึงร้อยละ 1.83 ณ สิ้นปี 2553

สำหรับนโยบายการคลัง รัฐบาลยังคงกระตุ้นเศรษฐกิจต่อเนื่อง ทั้งจากงบประมาณปกติที่ขาดดุล 350 พันล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 3.5 ต่อ GDP และการใช้จ่ายเพิ่มเติมภายใต้โครงการไทยเข้มแข็ง 219 พันล้านบาท รวมทั้งมีมาตรการลดค่าครองชีพให้กับประชาชน เช่น การตรึงราคาพลังงาน และการอุดหนุนค่าสาธารณูปโภค นอกจากนี้ ทิศทางนโยบายการคลังในปีงบประมาณ 2554 ยังกระตุ้นเศรษฐกิจต่อเนื่อง โดยจัดทำงบประมาณขาดดุล 420 พันล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 3.9 ต่อ GDP และจากการคาดการณ์รายได้ที่จะเพิ่มขึ้น ทำให้มีการจัดทำงบประมาณเพิ่มเติมอีกจำนวน 100 พันล้านบาท

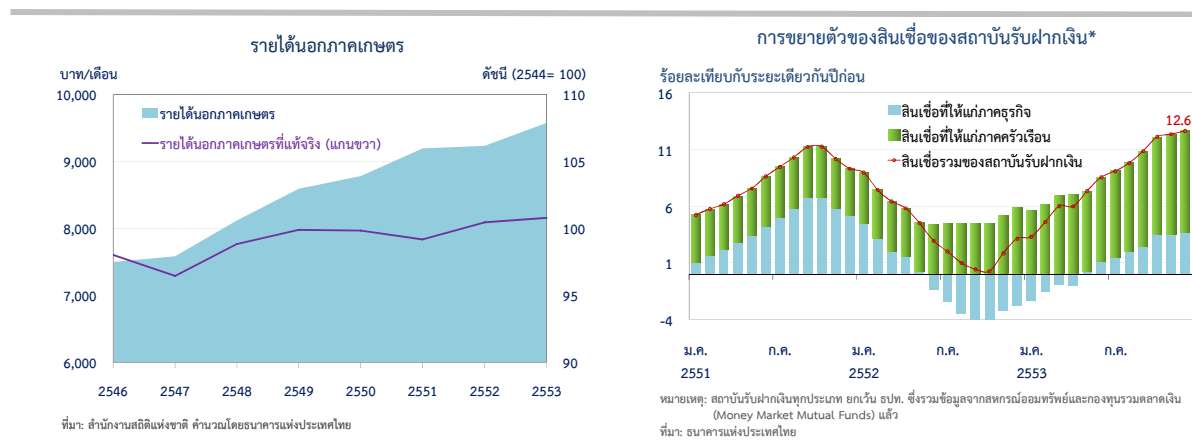
ดุลงบประมาณ

ปีงบประมาณ (หน่วย: พันล้านบาท)	2551	2552	2553	2554	2555
ดุลในงบประมาณตามเอกสารงบประมาณ	-165	-347	-350	-400*	-350
ร้อยละ GDP	-1.8	-3.9	-3.5	-3.7	-3.0
ดุลในงบประมาณตามเอกสารงบประมาณ + ไทยเข้มแข็ง	-165	-362	-569	-473	-388
ร้อยละ GDP	-1.8	-4.1	-5.7	-4.4	-3.3

หมายเหตุ: *การขาดดุลงบประมาณตามเอกสารงบประมาณ อยู่ที่ 420 พันล้านบาท อย่างไรก็ตาม จากรายได้ที่คาดว่าจะจัดเก็บได้เพิ่มขึ้น 120 พันล้านบาท จึงจัดทำงบประมาณเพิ่มเติม 100 พันล้านบาท ทำให้งบประมาณขาดดุล 400 พันล้านบาท
ที่มา: เอกสารงบประมาณ และประมาณการการเบิกจ่ายเงินกู้ไทยเข้มแข็งโดยธนาคารแห่งประเทศไทย

การฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลก และการกระตุ้นจากภาครัฐส่งผลให้การใช้จ่ายในประเทศ การผลิต และการลงทุนกลับเข้าสู่ระดับปกติ

การฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลก และการกระตุ้นจากภาครัฐอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้การจ้างงานและชั่วโมงการทำงานเพิ่มขึ้น เมื่อประกอบกับรายได้ภาคเกษตรที่สูงขึ้น และความเชื่อมั่นของผู้บริโภคที่กลับมาฟื้นตัว ทำให้การใช้จ่ายในประเทศขยายตัวร้อยละ 6.1 จากที่หดตัวร้อยละ 2.3 ในปีก่อน และสินเชื่อของสถาบันรับฝากเงินขยายตัวร้อยละ 12.6 จากที่ขยายตัวร้อยละ 3.1 ในปีก่อน

การใช้จ่ายทั้งในประเทศและการส่งออกที่ดีขึ้น ส่งผลให้การผลิตภาคอุตสาหกรรมขยายตัวร้อยละ 13.9 จากที่หดตัวร้อยละ 6.1 ในปีก่อน ผลักดันให้อัตราการใช้กำลังการผลิตในหลายอุตสาหกรรมตึงตัวขึ้น โดยเฉพาะในหมวดยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์ เครื่องใช้ไฟฟ้า อาหาร และอุตสาหกรรมเชื่อมโยง ส่งผลให้การลงทุนภาคเอกชนขยายตัวร้อยละ 13.8 หลังจากหดตัวร้อยละ 13.1 ในปีก่อน

กิจกรรมทางเศรษฐกิจต่างๆ ที่ดีขึ้นทั้งด้านอุปสงค์และด้านอุปทาน จากปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจที่เข้มแข็งของไทย ส่งผลให้การขยายตัวทางเศรษฐกิจในปี 2553 ขยายตัวได้ร้อยละ 7.8 แม้เผชิญกับปัจจัยลบหลายด้าน ตลอดปี ทั้งความไม่แน่นอนของเศรษฐกิจโลก ปัญหาการเมืองภายในประเทศ ความผันผวนของค่าเงินบาท รวมทั้งภัยธรรมชาติต่างๆ

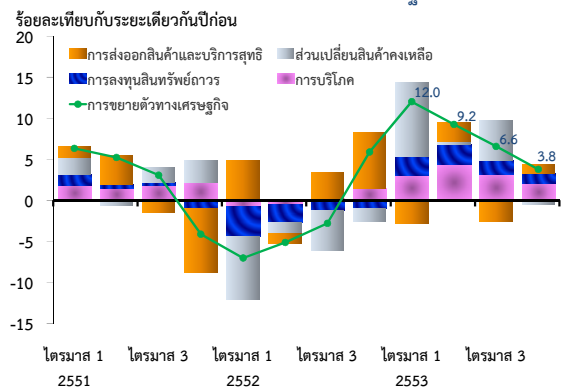
อัตราขยายตัวของเศรษฐกิจไทย

	% YoY		แหล่งที่มาของการขยายตัวทางเศรษฐกิจ	
	2552	2553	2552	2553
การบริโภค	0.1	5.0	0.1	3.1
ภาคเอกชน	-1.1	4.8	-0.6	2.5
ภาครัฐบาล	7.5	6.0	0.7	0.6
การลงทุน	-9.2	9.4	-2.0	1.9
ภาคเอกชน	-13.1	13.8	-2.2	2.0
ภาครัฐบาล	2.7	-2.2	0.1	-0.1
อุปสงค์ในประเทศ	-2.3	6.1	-2.0	5.0
ส่วนเปลี่ยนแปลงสินค้าคงเหลือ	-102.6	39.3	-3.9	3.3
การส่งออกสินค้าและบริการสุทธิ	23.9	-2.7	3.4	-0.5
การส่งออกสินค้าและบริการ	-12.5	14.7	-9.0	9.5
การนำเข้าสินค้าและบริการ	-21.5	21.5	-12.5	10.0
ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ	-2.3	7.8	-2.3	7.8

หมายเหตุ: * พันล้านบาท

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

แหล่งที่มาของการขยายตัวทางเศรษฐกิจ

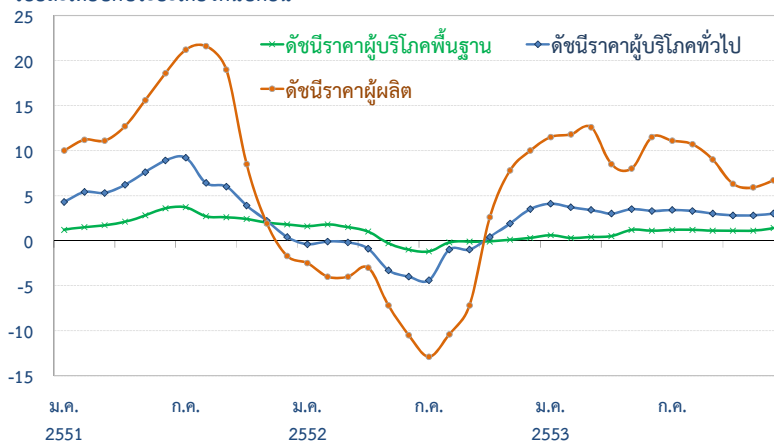

แรงกดดันเงินเฟ้อทยอยเพิ่มขึ้นตามการขยายตัวของเศรษฐกิจและต้นทุนการผลิตที่เพิ่มขึ้น

ปัจจัยการผลิตตึงตัวขึ้นตามการขยายตัวของเศรษฐกิจไทยและเศรษฐกิจโลก ส่งผลกระทบต่อราคาวัตถุดิบ ราคาน้ำมัน และค่าจ้างแรงงาน ทำให้เริ่มเห็นการส่งผ่านต้นทุนการผลิตที่สูงขึ้นไปยังราคาสินค้า แม้ทางการจะขอความร่วมมือผู้ประกอบการให้ชะลอการขึ้นราคาสินค้าตลอดทั้งปี 2553 ก็ตาม โดยอัตราเงินเฟ้อทั่วไปกลับมาเป็นบวกร้อยละ 3.3 จากที่ติดลบร้อยละ 0.9 ในปีก่อน

ดัชนีราคา

ร้อยละเทียบกับระยะเดียวกันปีก่อน

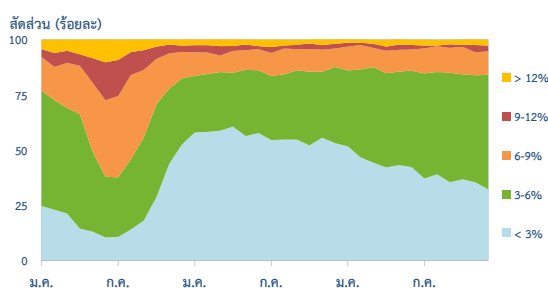
ที่มา: กระทรวงพาณิชย์

เศรษฐกิจไทยในปี 2554 ยังขยายตัวต่อเนื่อง ภายใต้แรงกดดันด้านราคาที่มีมากขึ้น

เศรษฐกิจไทยในปี 2554 จะขยายตัวได้ต่อเนื่องในเกณฑ์ปกติ ที่ร้อยละ 3.0-5.0^{1/} จากการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลก และการใช้จ่ายที่ยังคงมีแรงสนับสนุนจากรายได้และความเชื่อมั่นของประชาชนที่ดี ประกอบกับสินเชื่อที่ยังเอื้อต่อการขยายตัวของกิจกรรมทางเศรษฐกิจ ขณะที่แรงกดดันด้านราคาจะทยอยเพิ่มขึ้นตามต้นทุนและการขยายตัวของการใช้จ่ายในประเทศ สะท้อนจากการคาดการณ์ต้นทุนและเงินเฟ้อของผู้ประกอบการที่สูงขึ้นต่อเนื่อง โดย กนง. คาดว่าอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานและอัตราเงินเฟ้อทั่วไปจะอยู่ในช่วงร้อยละ 2.0-3.0^{1/} และ 2.5-4.5^{1/} ตามลำดับ

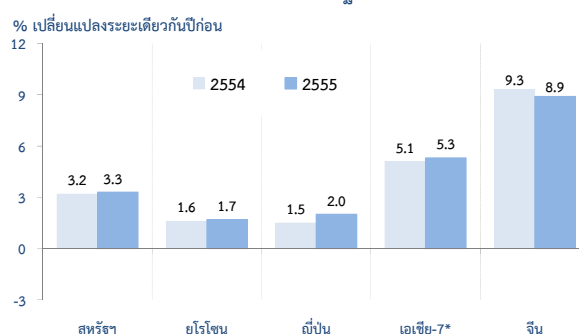
การคาดการณ์ราคาสินค้าและบริการที่เป็นต้นทุนใน 12 เดือนข้างหน้า

ร้อยละ	<3%	3-6%	6-9%	9-12%	>12%	ค่าเฉลี่ย
ธ.ค. 53	32.2	52.0	10.5	2.5	2.7	4.7

ที่มา: การสำรวจผู้ประกอบการ เดือนมกราคม 2554, ธนาคารแห่งประเทศไทย

ประมาณการอัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจโลกปี 2554 และ 2555

* คำนวณโดยการถ่วงน้ำหนักตาม GDP-PPP ของประเทศในภูมิภาคเอเชีย 7 ประเทศ ได้แก่ อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ เกาหลีใต้ ไต้หวัน สิงคโปร์ และฮ่องกง

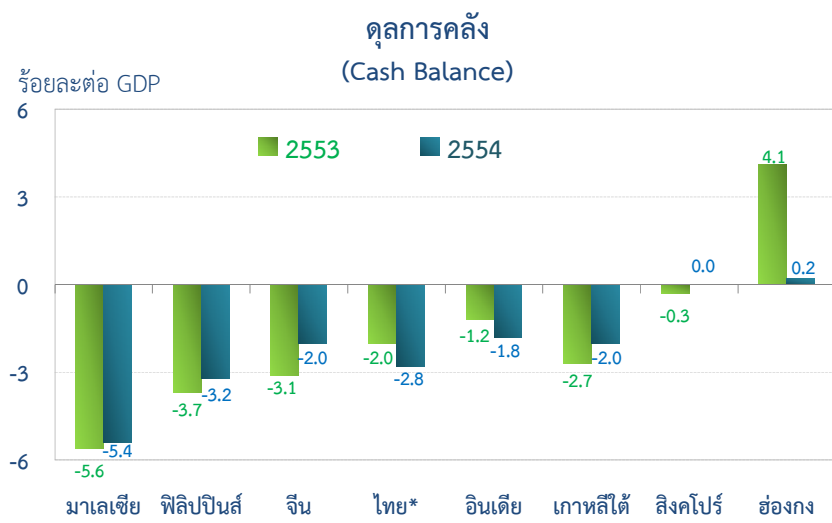
ที่มา: Consensus และการคำนวณของธนาคารแห่งประเทศไทย ณ มีนาคม 2554

เศรษฐกิจไทยมีความจำเป็นในการพึ่งพาแรงกระตุ้นจากภาครัฐน้อยลง

ภาคเอกชนมีความเข้มแข็งมากขึ้น เห็นได้จากการขยายตัวทางเศรษฐกิจในปี 2553 ที่ส่วนใหญ่มาจากแรงขับเคลื่อนของภาคเอกชน และเป็นการเติบโตที่กระจายตัวอย่างทั่วถึง ซึ่งแตกต่างจากการฟื้นตัวของกลุ่มประเทศอุตสาหกรรมหลักที่ยังต้องพึ่งพาแรงกระตุ้นจากภาครัฐเป็นสำคัญ

ความจำเป็นของนโยบายการเงินและการคลังในการกระตุ้นเศรษฐกิจมีน้อยลง ขณะที่นโยบายการคลังของไทยในระยะต่อไปยังคงมีบทบาทในการกระตุ้นเศรษฐกิจมากขึ้น ต่างกับหลายประเทศในภูมิภาคที่ลดแรงกระตุ้นจากภาครัฐลงแล้วในปี 2554 ดังนั้น เพื่อให้ทิศทางนโยบายมหภาคเป็นไปอย่างเหมาะสมในภาวะที่ปัจจัยการผลิตตึงตัว นโยบายการเงินแบบผ่อนคลายเป็นจึงมีความจำเป็นน้อยลง

^{1/} ประมาณการ ณ มกราคม 2554

หมายเหตุ: * ประมาณการปี 2554 โดยใช้อัตราเบิกจ่ายร้อยละ 93

ที่มา: IMF Fiscal Monitor ฉบับเดือนพฤศจิกายน 2553

ภาวะเศรษฐกิจ ปี 2552-2553

	2552 ทั้งปี	2553				
		ทั้งปี	ไตรมาส 1	ไตรมาส 2	ไตรมาส 3	ไตรมาส 4
(% การเปลี่ยนแปลงจากระยะเดียวกันปีก่อน นอกจากระบุเป็นอย่างอื่น) อัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจไทย^{1/}	-2.3	7.8	12.0	9.2	6.6	3.8
ด้านอุปสงค์ (การใช้จ่าย)						
การใช้จ่ายของครัวเรือน	-1.1	4.8	3.9	6.4	5.0	3.8
การใช้จ่ายของรัฐบาล	7.5	6.0	11.0	8.4	3.7	1.8
การลงทุนสินทรัพย์ถาวร	-9.2	9.4	12.1	11.3	7.9	6.4
- ภาคเอกชน	-13.1	13.8	13.8	17.8	14.6	9.2
-ภาครัฐ	2.7	-2.2	6.9	-4.9	-5.4	-3.1
การส่งออกสินค้าและบริการ	-12.5	14.7	16.6	22.3	11.7	9.5
การนำเข้าสินค้าและบริการ	-21.5	21.5	33.3	24.6	21.3	10.4
ด้านอุปทานในประเทศ (การผลิต)						
เกษตร	1.3	-2.2	-2.2	1.5	-4.5	-3.3
อุตสาหกรรม	-6.1	13.9	22.9	17.6	11.6	4.8
ก่อสร้าง	0.4	6.8	7.9	8.0	5.2	6.6
บริการและอื่นๆ	0.0	5.0	7.0	4.1	4.4	4.4
เสถียรภาพในประเทศ						
ดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไป	-0.9	3.3	3.8	3.3	3.3	2.8
ดัชนีราคาผู้บริโภคพื้นฐาน (ไม่รวมราคาอาหารสดและพลังงาน)	0.3	1.0	0.4	0.9	1.2	1.2
อัตราการว่างงาน (ร้อยละ)	1.5	1.0	1.1	1.3	0.9	0.8
หนี้สาธารณะ ณ สิ้นงวด (พันล้านบาท)	3,967	4,282	4,125	4,202	4,231	4,282
สัดส่วนต่อ GDP ณ สิ้นงวด (ร้อยละ)	43.8	42.4	40.8	41.6	41.9	42.4
เสถียรภาพต่างประเทศ (พันล้านดอลลาร์ สรอ.)						
ดุลการค้า	19.4	14.0	2.0	4.6	3.3	4.1
ดุลบัญชีเดินสะพัด	21.9	14.8	5.5	1.7	2.0	5.5
ดุลเงินทุนเคลื่อนย้ายสุทธิ	-2.8	15.9	3.8	1.1	8.0	3.1
ดุลการชำระเงิน	24.1	31.3	8.2	4.9	9.3	8.9
เงินสำรองทางการ	138.4	172.1	144.1	146.8	163.2	172.1
หนี้ต่างประเทศ ณ สิ้นงวด	75.3	96.9	79.1	81.1	90.1	96.9
สัดส่วนเงินสำรองทางการต่อหนี้ระยะสั้น (ร้อยละ)	4.2	3.7	4.0	4.0	3.9	3.7
สัดส่วนหนี้ต่างประเทศต่อ GDP (ร้อยละ)	28.8	34.0	29.5	29.6	32.3	34.0
สัดส่วนหนี้ต่างประเทศต่อมูลค่าส่งออกสินค้าและบริการ (ร้อยละ)	39.3	46.7	40.4	40.6	44.2	46.7
สัดส่วนหนี้ระยะสั้นต่อหนี้ต่างประเทศ (ร้อยละ)	44.0	48.2	45.1	45.8	46.7	48.2
ภาคการเงิน (ณ สิ้นระยะเวลา) (พันล้านบาท)						
ฐานเงิน	1,103.3	1,243.3	1,097.4	1,072.0	1,118.1	1,243.3
△%	6.1	12.7	12.7	9.3	13.7	12.7
ปริมาณเงินตามความหมายแคบ	1,174.6	1,302.4	1,182.4	1,180.2	1,175.5	1,302.4
△%	12.8	10.9	14.5	15.1	11.7	10.9
ปริมาณเงินตามความหมายกว้าง	10,617.0	11,776.4	10,855.6	10,846.4	11,116.1	11,776.4
△%	6.8	10.9	6.1	7.0	9.9	10.9
เงินฝากรวมตัวแลกเปลี่ยนของสถาบันรับฝากเงิน ^{2/}	10,434.6	11,565.7	10,748.6	10,744.2	11,010.6	11,565.7
△%	6.6	10.8	5.7	6.3	9.9	10.8
สินเชื่อภาคเอกชนของสถาบันรับฝากเงิน ^{2/}	8,832.7	9,947.0	8,967.8	9,196.7	9,432.7	9,947.0
△%	3.1	12.6	6.0	8.5	10.8	12.6
อัตราดอกเบี้ย (ร้อยละต่อปี)						
- ตลาดซื้อคืนพันธบัตร 1 วัน (เฉลี่ยจากอัตราปิดรายวัน)	1.42	1.48	1.25	1.25	1.57	1.83
- ระหว่างธนาคาร (เฉลี่ยจากฐานนิยมรายวัน)	1.34	1.36	1.15	1.15	1.44	1.71
- เงินฝากประจำ 1 ปี ^{3/} (ณ สิ้นเดือน)	0.65-1.00	1.40 - 1.70	0.65-0.75	0.65-0.75	1.10-1.50	1.40-1.70
- ลูกค้านิติ ^{3/} (ณ สิ้นเดือน)	5.85-6.25	6.12-6.50	5.85-6.25	5.85-6.25	6.00-6.38	6.12-6.50
อัตราแลกเปลี่ยนเฉลี่ย (บาท:ดอลลาร์ สรอ.)	34.32	31.70	32.88	32.39	31.61	29.99

1/ ณ ราคาคงที่

2/ สถาบันรับฝากเงิน หมายถึง สถาบันรับฝากเงินทุกประเภท ยกเว้น ธนาคารแห่งประเทศไทย

3/ ข้อมูลจาก 5 ธพ.ขนาดใหญ่

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ กระทรวงพาณิชย์ สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ และธนาคารแห่งประเทศไทย

1. ภาคเศรษฐกิจต่างประเทศ

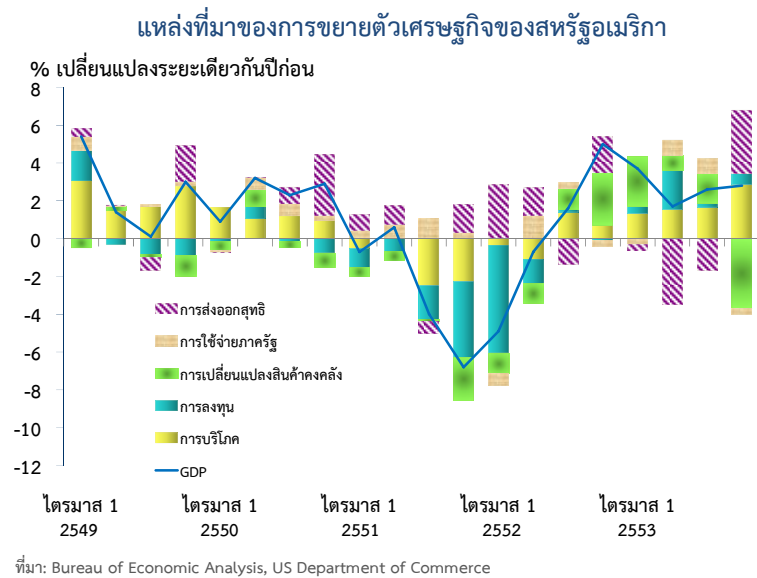
เศรษฐกิจโลกฟื้นตัวชัดเจนหลังจากหดตัวในปี 2552 นำโดยเศรษฐกิจของกลุ่มประเทศตลาดเกิดใหม่โดยเฉพาะในภูมิภาคเอเชีย สำหรับเศรษฐกิจของกลุ่มประเทศอุตสาหกรรมหลัก เศรษฐกิจสหรัฐอเมริกาฟื้นตัวชัดเจนจากการกระตุ้นของภาครัฐ ขณะที่การฟื้นตัวของยุโรปและญี่ปุ่นยังมีลักษณะค่อยเป็นค่อยไป

เศรษฐกิจกลุ่ม G3 ฟื้นตัว
แต่ยังมีปัญหาการว่างงานและ
หนี้สาธารณะที่อยู่ในระดับสูง

เศรษฐกิจของกลุ่มประเทศอุตสาหกรรมหลัก (G3)

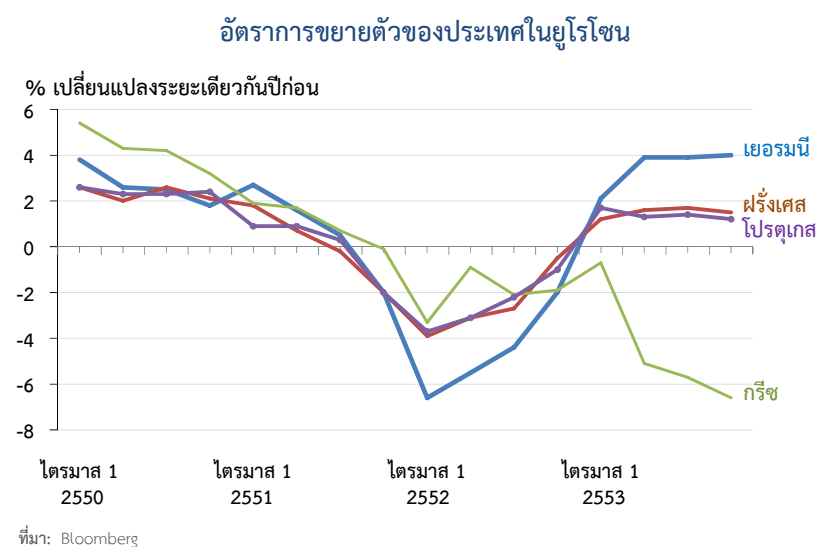
สหรัฐอเมริกา: ฟื้นตัวชัดเจนขึ้นจากปีก่อนจากมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจเป็นสำคัญ

เศรษฐกิจสหรัฐฯ ขยายตัวร้อยละ 2.9 เทียบกับปีก่อนที่หดตัวร้อยละ 2.6 จากมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจด้านการคลังและการเงิน อาทิ มาตรการช่วยเหลือทางภาษีแก่ผู้ซื้อบ้านและมาตรการกระตุ้นการบริโภค (Unemployment Benefits) รวมทั้งการเข้าซื้อพันธบัตรและหลักทรัพย์ในตลาดเพื่อลดต้นทุนการกู้ยืมในระยะยาว (Large-Scale Asset Purchases: LSAPs) ของธนาคารกลางเป็นแรงขับเคลื่อนเศรษฐกิจที่สำคัญ ซึ่งช่วยให้การฟื้นตัวมีความต่อเนื่องชัดเจนมากขึ้นตั้งแต่ช่วงปลายปี 2553

กลุ่มประเทศยูโร: พื้นตัวอย่างค่อยเป็นค่อยไป แต่ปัญหานี้สาธารณะยังคงเป็นข้อจำกัดของการฟื้นตัว

เศรษฐกิจกลุ่มประเทศยูโรฟื้นตัวอย่างค่อยเป็นค่อยไปต่อเนื่องจากปี 2552 โดยมีแรงขับเคลื่อนที่สำคัญจากกลุ่มประเทศหลัก เช่น เยอรมนี ฝรั่งเศส ที่มีความสามารถในการส่งออกไปยังตลาดเกิดใหม่ โดยเฉพาะในภูมิภาคเอเชีย ขณะที่กรีซ ไอร์แลนด์ โปรตุเกส และสเปน ยังประสบปัญหาหนี้สาธารณะที่อยู่ในระดับสูง โดยกรีซและไอร์แลนด์ต้องขอรับความช่วยเหลือทางการเงินจากสหภาพยุโรปและกองทุนการเงินระหว่างประเทศ นอกจากนี้ อุปสงค์ในประเทศที่ยังเปราะบางและอัตราการว่างงานที่ยังอยู่ในระดับสูงส่งผลให้อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจของกลุ่มประเทศยูโรโดยรวมยังคงอยู่ในระดับต่ำ

ญี่ปุ่น: พ้นตัวจากการส่งออกและมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของภาครัฐ แต่มีทิศทางชะลอตัวในช่วงครึ่งหลังของปีจากค่าเงินที่แข็งขึ้นมากและปัญหาเงินฝืด

เศรษฐกิจญี่ปุ่นฟื้นตัวตามการส่งออกที่อยู่ในเกณฑ์ดีและการบริโภคภาคเอกชนที่ปรับตัวขึ้นจากผลของมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของภาครัฐในการอุดหนุนการซื้อรถยนต์ (Eco-car Subsidy Program) และเครื่องใช้ไฟฟ้า (Eco-point Program) เป็นสำคัญ

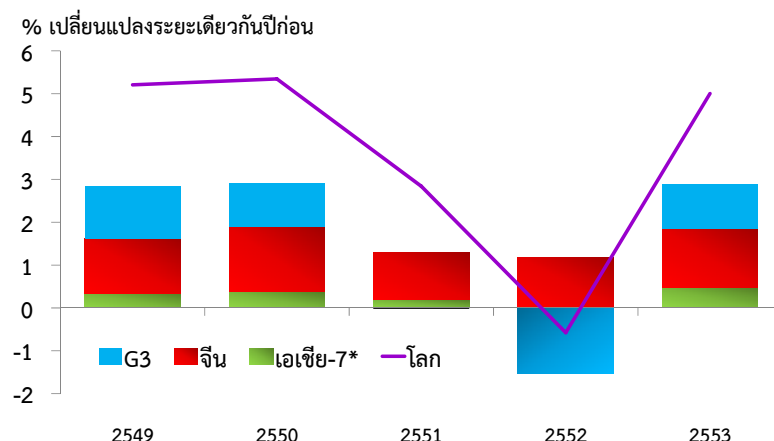
อย่างไรก็ตาม ในช่วงครึ่งหลังของปี 2553 เศรษฐกิจมีทิศทางชะลอตัวเป็นผลจากทั้งการส่งออกที่เริ่มชะลอตัวตามอุปสงค์จากต่างประเทศ ค่าเงินเยนที่แข็งขึ้นอย่างรวดเร็ว ประกอบกับมาตรการกระตุ้นการบริโภคของภาครัฐเริ่มทยอยสิ้นสุดลง นอกจากนี้ ญี่ปุ่นยังคงต้องเผชิญกับภาวะเงินฝืดต่อเนื่องและปัญหาการว่างงาน ซึ่งเป็นข้อจำกัดในการขยายตัวของเศรษฐกิจในระยะต่อไป

เศรษฐกิจภูมิภาคเอเชีย: เป็นแรงขับเคลื่อนหลักของเศรษฐกิจโลก

เศรษฐกิจเอเชียฟื้นตัวได้เร็วและขยายตัวแข็งแกร่งต่อเนื่อง จากทั้งการส่งออกและอุปสงค์ภายในประเทศ โดยอุปสงค์จากภายนอกประเทศที่ขยายตัวตามการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลก ส่งผลให้การส่งออกของประเทศในภูมิภาคขยายตัวเร่งขึ้นมากจากที่หดตัวรุนแรงในช่วงปี 2552 ขณะที่อุปสงค์ภายในประเทศขยายตัวจากความเชื่อมั่นของผู้บริโภคที่ปรับตัวขึ้น และมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของภาครัฐที่ยังคงอยู่ รวมทั้งนโยบายการเงินที่ยังผ่อนคลายแม้บางประเทศได้เริ่มปรับเข้าสู่ระดับปกติมากขึ้น

เศรษฐกิจภูมิภาคเอเชียฟื้นตัว
แข็งแกร่งจากทั้งการส่งออก
และอุปสงค์ภายในประเทศ

แหล่งที่มาของการขยายตัวของเศรษฐกิจโลก

* คำนวณโดยการถ่วงน้ำหนักตาม GDP-PPP ของประเทศในภูมิภาคเอเชีย 7 ประเทศ ได้แก่ อินเดีย จีน มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ เกาหลีใต้ ไต้หวัน และฮ่องกง

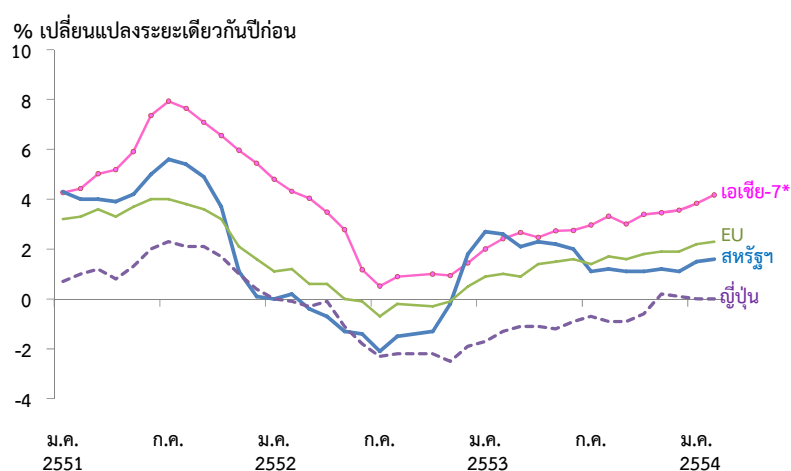
ที่มา: Bloomberg, Cabinet Office of Japan and IMF WEO (มกราคม 2554)

อัตราเงินเฟ้อ

แรงกดดันเงินเฟ้อใน G3 ยังคงอยู่ในระดับต่ำ แต่ในภูมิภาคเอเชียมีแรงกดดันเพิ่มขึ้น

แรงกดดันเงินเฟ้อใน G3 และกลุ่มประเทศตลาดเกิดใหม่แตกต่างกัน โดยอัตราเงินเฟ้อในประเทศกลุ่ม G3 ยังคงอยู่ในระดับต่ำ ตามการฟื้นตัวของเศรษฐกิจที่ยังเปราะบาง แต่กลุ่มประเทศในภูมิภาคเอเชียเผชิญแรงกดดันด้านเงินเฟ้อมากขึ้นจากการขยายตัวของเศรษฐกิจที่แข็งแกร่งและราคาอาหารและพลังงานที่เร่งขึ้น ซึ่งกลุ่มประเทศเอเชียมีส่วนการบริโภคสินค้ากลุ่มพลังงานและอาหารในตระกร้าผู้บริโภคสูง

อัตราเงินเฟ้อทั่วไป

* คำนวณโดยการถ่วงน้ำหนักตาม GDP-PPP ของประเทศในภูมิภาคเอเชีย 7 ประเทศ ได้แก่ อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ เกาหลีใต้ ไต้หวัน และฮ่องกง

ที่มา: Bloomberg และคำนวณโดยธนาคารแห่งประเทศไทย

การดำเนินนโยบายการเงิน

นโยบายการเงินในกลุ่ม G3 ยังคงผ่อนคลาย แต่ในเอเชียทยอยปรับเข้าสู่ระดับปกติ

การฟื้นตัวของเศรษฐกิจในกลุ่ม G3 เป็นไปอย่างค่อยเป็นค่อยไป ขณะที่อัตราเงินเฟ้อยังอยู่ในระดับต่ำ ส่งผลให้ธนาคารกลางสหรัฐฯ คงอัตราดอกเบี้ยไว้ที่ร้อยละ 0-0.25 ต่อปีตลอดทั้งปี และเข้าซื้อพันธบัตรและหลักทรัพย์เพิ่มเติม เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจที่ยังคงเปราะบาง เช่นเดียวกับธนาคารกลางยุโรป (ECB) ที่คงอัตราดอกเบี้ยนโยบายไว้ที่ร้อยละ 1.00 ต่อปีตลอดทั้งปี และออกมาตรการเสริมสภาพคล่องให้กับสถาบันการเงินที่มีปัญหา ส่วนธนาคารกลางญี่ปุ่นยังคงอัตราดอกเบี้ยไว้ที่ระดับใกล้เคียงศูนย์ต่อเนื่องจากปัญหาภาวะเงินฝืดที่ยังไม่คลี่คลาย

ธนาคารกลางในภูมิภาคเอเชียหลายแห่งทยอยปรับนโยบายการเงินเข้าสู่ระดับปกติ เพื่อตอบสนองต่อแรงกดดันเงินเฟ้อที่เร่งขึ้น นอกจากนี้ ธนาคารกลางในภูมิภาคส่วนใหญ่ได้ออกมาตรการเพื่อดูแลเสถียรภาพ (Macro-prudential Measures) เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาค่าเงินบาทไม่สมดุลทางการเงินต่างๆ อาทิ การออกมาตรการจำกัดการกู้ยืมในภาคอสังหาริมทรัพย์ภายในประเทศและมาตรการเพื่อจำกัดการทำธุรกรรมที่เกี่ยวกับเงินทุนเคลื่อนย้าย เป็นต้น

เครื่องชี้ภาวะเศรษฐกิจต่างประเทศ
(ร้อยละเมื่อเทียบกับระยะเดียวกันปีก่อน)

ประเทศ	การขยายตัวของเศรษฐกิจ		อัตราเงินเฟ้อ	
	2552	2553	2552	2553
กลุ่มประเทศ G3				
สหรัฐอเมริกา	-2.6	2.9	-0.4	1.6
สหภาพยุโรป (ยูโรโซน)	-4.0	1.7	0.3	1.6
ญี่ปุ่น	-6.3	3.9	-1.4	-0.7
กลุ่มประเทศเอเชีย				
จีน	9.2	10.3	-0.7	3.3
อินเดีย ^{1/}	6.8	8.6	2.1	9.6
ฮ่องกง	-2.8	6.8	0.5	2.4
เกาหลีใต้	0.2	6.1 ^{2/}	2.8	3.0
ไต้หวัน	-1.9	10.8	-0.9	1.0
อินโดนีเซีย	4.6	6.1	4.8	5.1
มาเลเซีย	-1.7	7.2	0.6	1.7
ฟิลิปปินส์	1.1	7.3	3.2	3.8
สิงคโปร์	-0.8	14.5	0.6	2.8

หมายเหตุ: ^{1/} ตัวเลขตามปีปฏิทิน อัตราเงินเฟ้อคำนวณจาก Wholesale price index (WPI)

^{2/} ตัวเลขประมาณการ ณ มีนาคม 2554

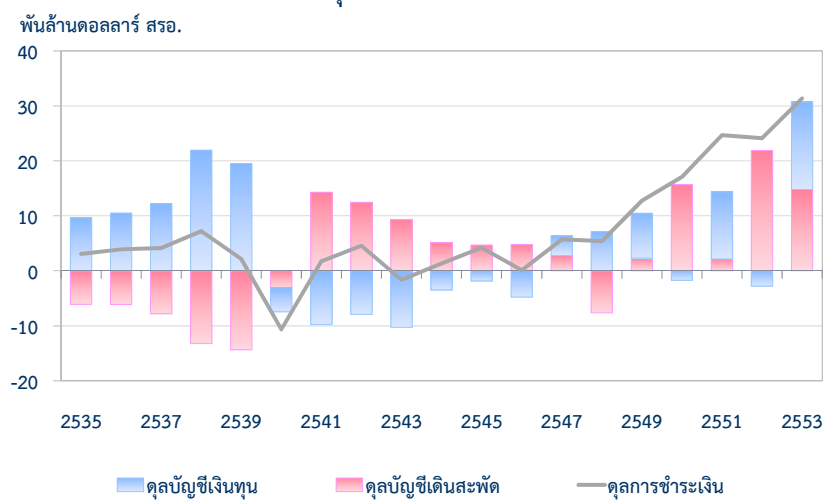
ที่มา: Bloomberg, CEIC, Reuters and Official statistics

2. ภาคการค้าต่างประเทศ และดุลการชำระเงิน

ภาคการค้าต่างประเทศฟื้นตัวชัดเจน ทั้งการส่งออกและการนำเข้า ตามภาวะเศรษฐกิจโลกและเศรษฐกิจไทยที่ดีขึ้น ฐานะดุลบัญชีต่างๆ สะท้อนถึงการฟื้นตัวดังกล่าว กล่าวคือ ดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุลน้อยลง ขณะที่ดุลเงินทุนเคลื่อนย้ายเกินดุลมากขึ้นจากกระแสเงินทุนไหลเข้า ส่งผลให้ดุลการชำระเงินเกินดุลสูงสุดเป็นประวัติการณ์

ดุลการชำระเงิน

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

การส่งออก

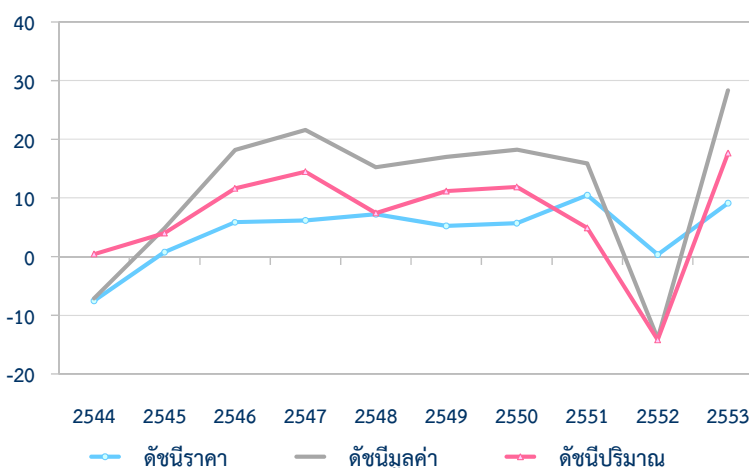
การส่งออกขยายตัวดีตาม การฟื้นตัวของเศรษฐกิจ ประเทศคู่ค้า

การส่งออกขยายตัวสูงทั้งราคา และปริมาณ จากภาวะเศรษฐกิจของประเทศคู่ค้าที่ปรับตัวดีขึ้น และผู้ส่งออกสามารถปรับราคาสินค้าได้ในภาวะที่ค่าเงินบาทแข็ง

มูลค่าการส่งออกขยายตัวร้อยละ 28.5 จากปีก่อน จากการฟื้นตัวที่ชัดเจนของเศรษฐกิจประเทศคู่ค้า โดยปริมาณการส่งออกขยายตัวร้อยละ 17.7 ซึ่งเป็นการขยายตัวในทุกหมวดสินค้า ยกเว้น สินค้าเกษตรที่ได้รับผลกระทบจากภัยธรรมชาติและโรคระบาดในพืชผลการเกษตร ประกอบกับการส่งออกข้าวที่สูญเสียความสามารถในการแข่งขันด้านราคาให้กับเวียดนาม สำหรับราคาส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 9.1 สูงกว่าการแข็งค่าของเงินบาทโดยเฉลี่ยที่แข็งขึ้นร้อยละ 7.6 ในปีนี้ สะท้อนถึงความสามารถในการปรับราคาของผู้ส่งออกเพื่อชดเชยผลกระทบจากการแข็งค่าของเงินบาท

ดัชนีการส่งออก (ดอลลาร์ สหรัฐ)

อัตราการเปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)

ที่มา: กระทรวงพาณิชย์ และธนาคารแห่งประเทศไทย

การส่งออกสินค้าเกษตรและประมงสามารถเก็บเกี่ยวผลประโยชน์จากการขยายตัวของเศรษฐกิจจีน และจากปัญหาด้านการผลิตของประเทศคู่แข่ง

มูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตรขยายตัวร้อยละ 36.2 จากยางพาราและมันสำปะหลังเป็นสำคัญ ตามความต้องการที่เพิ่มขึ้นของอุตสาหกรรมยานยนต์ การผลิตอาหารสัตว์และพลังงานในประเทศจีน ขณะเดียวกันมูลค่าส่งออกสินค้าประมงขยายตัวร้อยละ 18.5 จากการส่งออกกุ้งสดและกุ้งแช่แข็งที่เร่งตัวขึ้นเพื่อทดแทนอุปทานของประเทศคู่แข่งที่ประสบปัญหาโรคระบาด และปัญหาน้ำมันรั่วในอ่าวเม็กซิโก

อุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีในการผลิตสูง ยังคงเป็นแรงขับเคลื่อนที่สำคัญต่อภาคการส่งออก

มูลค่าการส่งออกในหมวดอุตสาหกรรมขยายตัวร้อยละ 27.8 นำโดยสินค้าอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีในการผลิตสูงขยายตัวถึงร้อยละ 31.0 ซึ่งกระจายตัวไปในทุกสินค้า โดยเฉพาะหมวดยานยนต์ได้รับานิสงค์จากการผลิตและส่งออกรถยนต์ประหยัดพลังงาน (Eco Car) เช่นเดียวกับหมวดเครื่องใช้ไฟฟ้า อาทิ เครื่องปรับอากาศ วิทยุ และตู้เย็น ที่ได้รับประโยชน์จากการย้ายฐานการผลิตมายังประเทศไทย ขณะที่การส่งออกในหมวดอิเล็กทรอนิกส์เร่งขึ้นจากการสะสมสต็อกในครึ่งปีแรกตามอุปสงค์ที่ฟื้นตัวเร็วกว่าที่คาด

สำหรับมูลค่าส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานในการผลิตสูงขยายตัวดี แต่น้อยกว่าหมวดสินค้าอื่นๆ เนื่องจากสินค้าในหมวดนี้มีการพึ่งพาตลาด G3 ในสัดส่วนที่สูง ประกอบกับได้รับผลกระทบจากการขาดแคลนวัตถุดิบ การปรับเพิ่มค่าแรงขั้นต่ำ และการแข็งค่าของเงินบาท

การนำเข้า

การนำเข้าที่เร่งตัวขึ้นมาก แสดงถึงการฟื้นตัวของกิจกรรมทางเศรษฐกิจทั้งการนำเข้าเพื่อการบริโภค การลงทุน และการผลิต

มูลค่านำเข้าขยายตัวร้อยละ 36.8 และเป็นการขยายตัวจากทุกองค์ประกอบทั้งการนำเข้าสินค้าอุปโภคบริโภค สินค้าทุน และสินค้าชั้นกลางรวมถึงวัตถุดิบ สอดคล้องกับการฟื้นตัวของเศรษฐกิจในประเทศและต่างประเทศ

มูลค่าการนำเข้า จำแนกตามภาคเศรษฐกิจ

การนำเข้า จำแนกตามภาคเศรษฐกิจ	อัตราการเปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)	สัดส่วนต่อ อัตราการเปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)
สินค้าอุปโภคบริโภค	26.3	2.6
สินค้าไม่คงทน	23.1	1.3
สินค้าคงทน	30.5	1.3
วัตถุดิบและสินค้าชั้นกลาง	41.7	16.4
สินค้าทุน	26.6	7.3
สินค้านำเข้าอื่นๆ	44.6	10.5
ยานพาหนะและชิ้นส่วน	73.3	2.6
เชื้อเพลิงและน้ำมันหล่อลื่น	26.6	5.0
ทองคำที่ไม่ใช่เงินตรา	107.3	3.1
รวมสินค้านำเข้า	36.8	36.8

ที่มา: กระทรวงพาณิชย์ และธนาคารแห่งประเทศไทย

การนำเข้าเร่งตัวสอดคล้องกับ
การฟื้นตัวของเศรษฐกิจ

เงินทุนไหลเข้าไทยมาจาก เศรษฐกิจที่ฟื้นตัวดี

ดุลบัญชีเดินสะพัด

ดุลการค้าเกินดุลลดลงเหลือ 14.0 พันล้านดอลลาร์ สรอ. จาก 19.4 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ในปีก่อนจากการนำเข้าที่เร่งตัวขึ้นสูงกว่าการส่งออก ขณะที่ดุลบริการ รายได้ เงินโอนและเงินบริจาคเกินดุลลดลงเช่นกันจากการส่งคืนกำไรและเงินปันผลที่เพิ่มขึ้นมากจากปีก่อน แม้ว่ารายรับจากการท่องเที่ยวจะขยายตัวในเกณฑ์ดีก็ตาม ส่งผลให้ดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุลลดลงเหลือ 14.8 พันล้านดอลลาร์ สรอ.

ดุลเงินทุนเคลื่อนย้าย

ดุลเงินทุนเคลื่อนย้ายเกินดุลสุทธิ 15.9 พันล้านดอลลาร์ สรอ. เทียบกับที่ขาดดุล 2.8 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ในปีก่อน จากการฟื้นตัวที่แตกต่างกันของกลุ่มประเทศอุตสาหกรรมหลักและกลุ่มประเทศตลาดเกิดใหม่ ทำให้เงินทุนไหลเข้าสู่ภูมิภาคเอเชียรวมทั้งไทย โดยเงินทุนไหลเข้าอยู่ในรูปเงินกู้ต่างประเทศของภาคธนาคาร เงินลงทุนในหลักทรัพย์ไทย และเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ

เงินกู้ต่างประเทศของภาคธนาคารเพิ่มขึ้นเพื่อรองรับการทำธุรกรรมป้องกันความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยนของผู้ส่งออก ขณะเดียวกัน ยังมีการไหลเข้าของเงินลงทุนในหลักทรัพย์ไทย พันธบัตรรัฐบาล และพันธบัตรธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) ในตลาดรอง จากผลตอบแทนของการลงทุนที่สูงกว่ากลุ่มประเทศอุตสาหกรรมหลัก นอกจากนี้ เงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศยังคงไหลเข้าต่อเนื่อง แม้ประเทศไทยจะเผชิญกับเหตุการณ์ความไม่สงบทางการเมืองในช่วงเดือนเมษายน-พฤษภาคม

ดุลการชำระเงิน

ดุลการชำระเงินเกินดุลสูงสุดเป็นประวัติการณ์ที่ 31.3 พันล้านดอลลาร์ สรอ. เพิ่มขึ้นจากปีก่อนที่เกินดุล 24.1 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ส่งผลให้เงินสำรองระหว่างประเทศเพิ่มขึ้นมาอยู่ที่ 172.1 พันล้านดอลลาร์ สรอ. จาก 138.4 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ในปีก่อน โดยยอดคงค้างการซื้อเงินตราต่างประเทศล่วงหน้าของ ธปท. สุทธิอยู่ที่ 19.6 พันล้านดอลลาร์ สรอ.

ตารางดุลการชำระเงิน

(หน่วย : ล้านดอลลาร์ สรอ.)

	2552			2553 ^{1/}		
	ครั้งแรก	ครั้งหลัง	ทั้งปี	ครั้งแรก	ครั้งหลัง	ทั้งปี
สินค้าออก เอฟ.โอ.บี.	67,251	83,493	150,743	92,092	101,571	193,663
Δ%	-23.3	-4.7	-14.0	36.9	21.7	28.5
สินค้าเข้า ซี.ไอ.เอฟ.	55,625	75,730	131,355	85,436	94,196	179,632
Δ%	-35.6	-15.2	-25.2	53.6	24.4	36.8
ดุลการค้า	11,626	7,763	19,388	6,656	7,376	14,031
ดุลบริการ รายได้ เงินโอน และเงินบริจาค	1,481	997	2,478	573	180	753
ดุลบัญชีเดินสะพัด	13,106	8,760	21,866	7,229	7,555	14,784
เงินทุนเคลื่อนย้ายสุทธิ	-6,099	3,322	-2,777	4,875	11,040	15,915
ธนาคารแห่งประเทศไทย	-206	1,687	1,481	575	2,087	2,662
ภาครัฐบาล	-198	787	590	1,138	2,141	3,279
ภาคธนาคาร	-1,190	9,036	7,846	3,527	6,261	9,788
• เงินกู้จากต่างประเทศ	-699	3,615	2,916	2,058	6,377	8,435
ภาคอื่น ๆ	-4,505	-8,188	-12,694	-364	551	187
- ภาคธุรกิจที่ไม่ใช่ธนาคาร	-3,765	-6,316	-10,082	-847	-580	-1,427
เงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ	2,066	2,429	4,495	2,444	2,000	4,444
เงินทุนเรือนหุ้นและกำไรสะสมที่ไม่ได้ส่งกลับ	2,729	2,561	5,291	2,826	2,162	4,988
เงินกู้ในเครือ	-663	-133	-796	-381	-163	-544
เงินลงทุนในหลักทรัพย์	-3,377	-4,323	-7,700	934	1,275	2,209
ต่างชาติ	262	575	837	-898	1,453	554
ตราสารทุน	323	416	739	-570	2,530	1,960
ตราสารหนี้	-61	158	97	-328	-1,077	-1,405
ไทย	-3,640	-4,898	-8,537	1,832	-177	1,655
เงินกู้นอกเครือ (ต่างชาติ)	-131	-1,141	-1,272	-104	611	507
เงินทุนอื่น ๆ	-2,323	-3,281	-5,604	-4,121	-4,467	-8,587
สินเชื่อการค้า	-1,238	-1,723	-2,961	-3,310	-678	-3,989
- ภาครัฐวิสาหกิจ	-740	-1,872	-2,612	483	1,131	1,614
คลาดเคลื่อนสุทธิ	1,695	3,343	5,038	1,044	-419	624
ดุลการชำระเงินรวม ^{2/}	8,702	15,425	24,127	13,148	18,176	31,324

หมายเหตุ: ^{1/} ข้อมูลเบื้องต้น^{2/} ข้อมูลจริง

Δ% คือ อัตราการเปลี่ยนแปลงจากระยะเดียวกันปีก่อน

ที่มา: 1. กรมศุลกากร

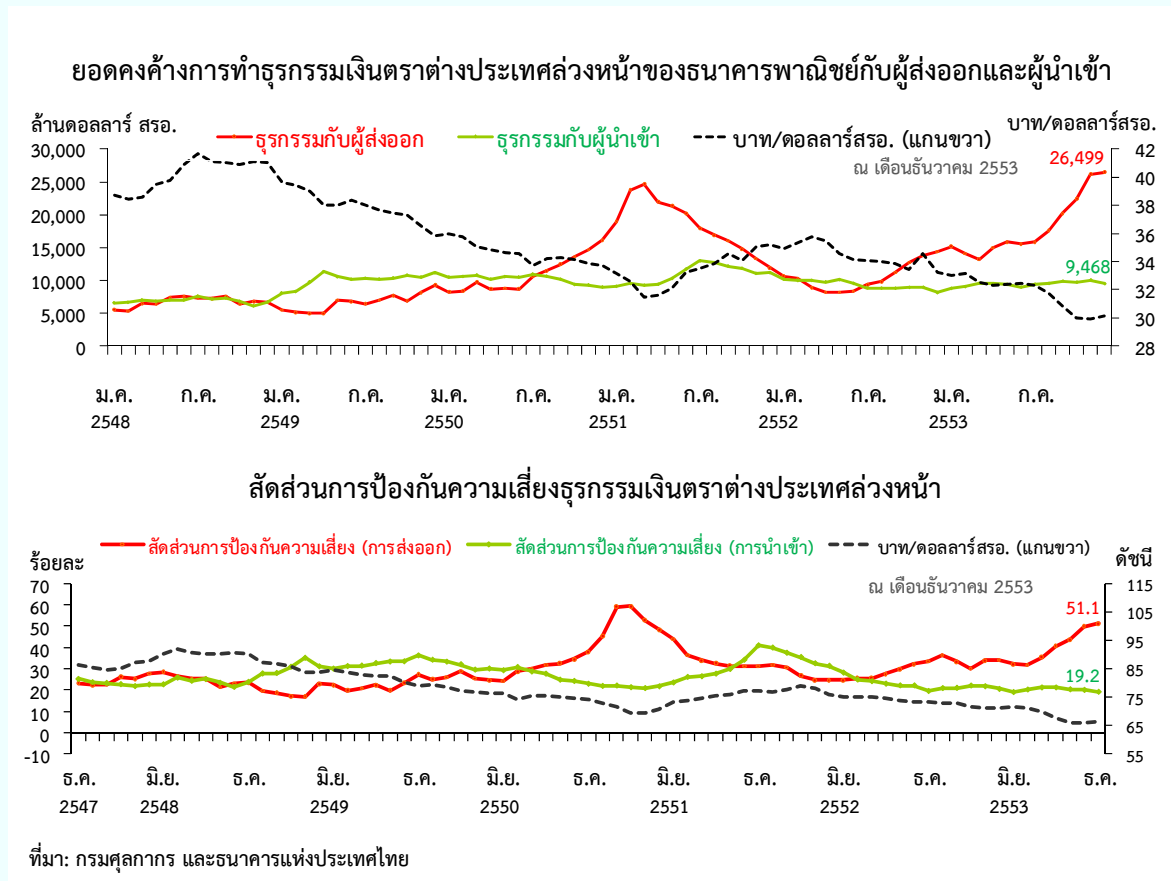
2. ธนาคารแห่งประเทศไทย

การปรับตัวของผู้ส่งออก ภายใต้ความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนและเงินทุนเคลื่อนย้าย

ณ สิ้นปี 2553 อัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทต่อดอลลาร์ สรอ. แข็งค่าขึ้นจากสิ้นปี 2552 ร้อยละ 10.6 ซึ่งเป็นผลจากการเกินดุลการค้าและเงินทุนไหลเข้าสุทธิทำให้ดุลการชำระเงินเกินดุลสูงสุดเป็นประวัติการณ์ที่ 31.3 พันล้านดอลลาร์ สรอ.

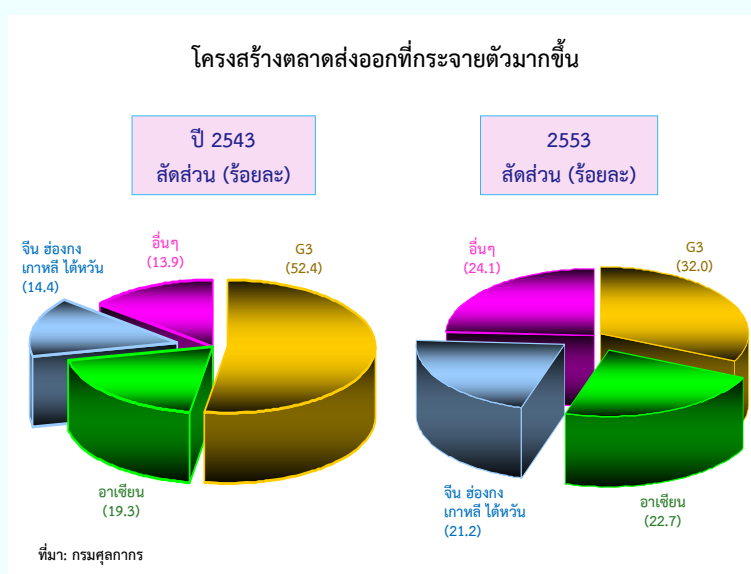
อย่างไรก็ตาม การส่งออกในปีนี้ก็กลับขยายตัวได้เกินความคาดหมายทั้งด้านราคาและปริมาณ ซึ่งปัจจัยที่เกื้อหนุนให้การส่งออกไทยสามารถเติบโตได้นอกเหนือจากภาวะเศรษฐกิจของประเทศคู่ค้าที่ปรับตัวดีขึ้น คือ ความสามารถในการปรับตัวของผู้ส่งออกไทยซึ่งมีความยืดหยุ่นมากขึ้น โดยผู้ส่งออกได้ปรับตัวดังนี้

1. การป้องกันความเสี่ยงค่าเงิน ซึ่งธนาคารแห่งประเทศไทยร่วมกับธนาคารพาณิชย์สนับสนุนและให้ความรู้เรื่องการใช้เครื่องมือป้องกันความเสี่ยงแก่ผู้ส่งออกอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สามารถเข้าใจและเข้าถึงเครื่องมือได้อย่างทั่วถึง ซึ่งจะพบว่าในช่วงที่เงินบาทแข็งค่า ผู้ส่งออกได้ใช้เครื่องมือดังกล่าวมากขึ้น สะท้อนจากสัดส่วนการป้องกันความเสี่ยง (Hedging Ratio) ที่ผู้ส่งออกไทยทำธุรกรรมกับธนาคารพาณิชย์ในช่วงดังกล่าวมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยสัดส่วนการป้องกันความเสี่ยง ณ เดือนธันวาคม 2553 อยู่ที่ร้อยละ 51.1

2. การลดต้นทุนด้วยวิธีการต่างๆ แม้จะยากในทางปฏิบัติแต่ก็เป็นวิธีที่ผู้ส่งออกเลือกใช้เพราะช่วยเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน เช่น ความร่วมมือระหว่างกันภายในกลุ่มอุตสาหกรรมเพื่อแลกเปลี่ยนกันผลิตสินค้า การลดต้นทุนในการสต็อกวัตถุดิบ การนำเข้าวัตถุดิบจากต่างประเทศทดแทนวัตถุดิบในประเทศที่มีราคาแพงกว่า การเจรจากับผู้ผลิตให้ช่วยคงระดับราคาวัตถุดิบ การลดระยะเวลารับคำสั่งซื้อให้สั้นลงเพื่อลดความเสี่ยงจากความผันผวนของค่าเงิน เป็นต้น

3. การกระจายตลาดส่งออกมากขึ้น ที่ผ่านมาผู้ส่งออกมีการปรับตัวเพื่อหาคู่ค้าใหม่ๆ ในตลาดโลกอย่างต่อเนื่อง ทำให้ในปัจจุบันการส่งออกของไทยมีการพึ่งพาทลาดหลัก G3 น้อยลง และมีการกระจายตลาดส่งออกในภูมิภาค อาทิ อาเซียน จีน และประเทศแถบเอเชีย รวมถึงตลาดใหม่ๆ มากขึ้น

4. การปรับราคา อาจเป็นทางเลือกสุดท้ายที่ผู้ประกอบการจะเลือกใช้เพราะจะกระทบต่อความสามารถในการแข่งขันเมื่อเทียบกับคู่แข่งซึ่งปัจจุบันมีการแข่งขันสูงเป็นทุนเดิมอยู่แล้ว อย่างไรก็ตาม การเลือกปรับราคาก็ต้องสอดคล้องกับการเพิ่มคุณภาพเพื่อให้สามารถสู้กับคู่แข่งร่วมกับการลดต้นทุนด้านอื่นๆ ประกอบกัน ซึ่งจะเห็นได้ชัดเจนในสินค้าอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีสูงที่มีการปรับราคาตามคุณภาพสินค้าที่สูงขึ้น โดยบางส่วนเป็นการค้าระหว่างบริษัทในเครือด้วยกัน ทำให้สามารถเจรจาปรับราคาได้ในระดับหนึ่ง และส่วนหนึ่งมีการชำระหนี้ระหว่างกันด้วยวิธีหักกลบลบหนี้ (Netting) เข้ามาชดเชยผลกระทบดังกล่าวได้บ้าง ขณะที่สินค้าเกษตรสามารถปรับราคาสูงขึ้นได้ตามแนวโน้มราคาสินค้าโภคภัณฑ์ในตลาดโลกเป็นสำคัญ สำหรับสินค้าประมง สินค้าอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานหรืออาศัยวัตถุดิบในประเทศในการผลิตอาจมีข้อจำกัดในการปรับราคา เนื่องจากอำนาจการต่อรองมีค่อนข้างน้อย และการแข่งขันสูงจากประเทศคู่แข่ง

การปรับตัวในด้านต่างๆ ของผู้ส่งออกไทยเป็นไปอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสะท้อนได้จากตัวเลขการส่งออกที่ยังสามารถเติบโตได้ในเกณฑ์สูง อย่างไรก็ตาม ยังมีผู้ส่งออกรายย่อยและรายกลางที่ยังคงได้รับผลกระทบจากข้อจำกัดในการปรับตัวและการใช้เครื่องมือป้องกันความเสี่ยงทางการจูงจูงสนับสนุนโดยให้ความรู้ที่เอื้อให้ผู้ประกอบการรายย่อยสามารถปรับตัวและเรียนรู้การใช้เครื่องมือในการบริหารความเสี่ยงต่อไป

3. อุปสงค์ในประเทศ

3.1 การบริโภคภาคเอกชน

ฐานะครัวเรือนที่ดีและมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของภาครัฐ ทำให้การบริโภคภาคเอกชนฟื้นตัวเร็วและมีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

กำลังซื้อภาคเอกชนฟื้นตัวตาม
รายได้และการจ้างงาน
ที่ดีขึ้น

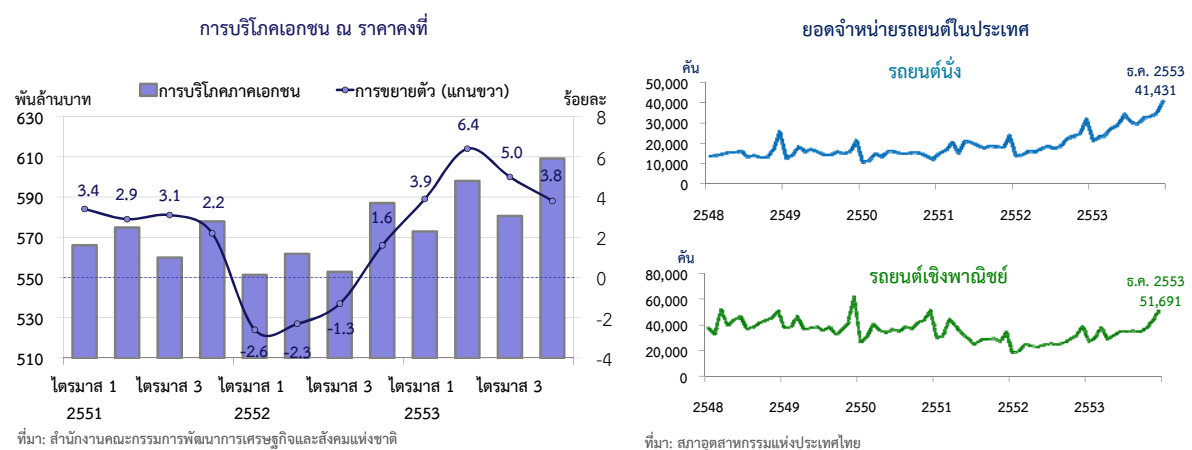
การบริโภคภาคเอกชนซึ่งเป็นแรงขับเคลื่อนที่สำคัญของเศรษฐกิจไทยฟื้นตัวได้เร็วและกลับมาขยายตัวร้อยละ 4.8 หลังจากเผชิญกับวิกฤตเศรษฐกิจการเงินโลกที่ทำให้กำลังซื้อและความเชื่อมั่นของผู้บริโภคปรับลดลงในปีก่อน โดยปัจจัยสำคัญที่ทำให้การบริโภคกลับมาฟื้นตัวได้อย่างรวดเร็ว นอกจากเป็นผลของการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจแล้ว ยังเป็นผลจากความเข้มแข็งของพื้นฐานเศรษฐกิจไทยและแรงกระตุ้นจากภาครัฐที่มีส่วนสำคัญที่ทำให้ครัวเรือนมีความมั่นใจในการใช้จ่ายอย่างต่อเนื่อง

- ฐานะครัวเรือนดีขึ้นจากการเพิ่มขึ้นของรายได้ครัวเรือนภาคเกษตรที่ปรับดีขึ้นตามราคาสินค้าเกษตรในตลาดโลก และรายได้ครัวเรือนนอกภาคเกษตรที่ปรับขึ้นตามการจ้างงานและการเพิ่มชั่วโมงการทำงาน
- สภาพคล่องในระบบเศรษฐกิจที่เอื้ออำนวยและอัตราดอกเบี้ยที่อยู่ในระดับต่ำ ส่งผลดีต่อการตัดสินใจซื้อสินค้าคงทน โดยเฉพาะรถยนต์ที่มียอดจำหน่ายสูงสุดเป็นประวัติการณ์

- การต่ออายุมาตรการลดค่าครองชีพของภาครัฐ ทั้งการตรึงราคาพลังงาน และราคาสาธารณูปโภค ช่วยชะลอการเพิ่มขึ้นของค่าครองชีพ จึงสามารถก้ำกึ่งซื้อที่แท้จริงไว้ได้

แนวโน้มการบริโภคภาคเอกชนคาดว่าจะขยายตัวได้ต่อเนื่อง

แรงส่งจากการขยายตัวของเศรษฐกิจไทยในปี 2553 ประกอบกับปัจจัยพื้นฐานของเศรษฐกิจไทยที่เข้มแข็ง จะช่วยให้การบริโภคภาคเอกชนขยายตัวได้ต่อเนื่องและยังคงบทบาทเป็นแรงขับเคลื่อนที่สำคัญของเศรษฐกิจไทยต่อไปในปี 2554 โดยมีปัจจัยสนับสนุนเช่นเดียวกับปี 2553 นอกจากนี้ ยังได้รับผลดีจากการขึ้นค่าจ้างแรงงานและเงินเดือนข้าราชการที่ปรับเพิ่มขึ้นอย่างไ้ก้ตาม อัตราเงินเฟ้อและอัตราดอกเบี้ยที่มีแนวโน้มสูงขึ้นอาจบั่นทอนกำลังซื้อของผู้บริโภคได้ในระยะต่อไป

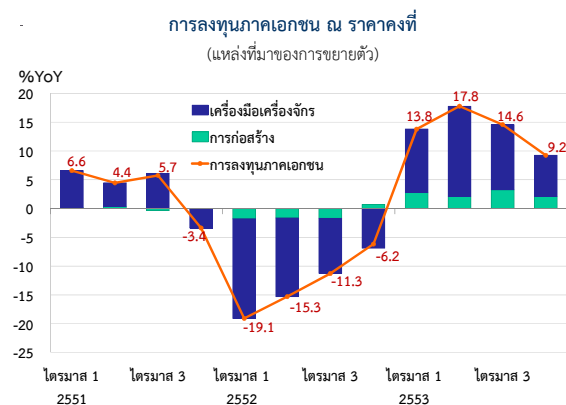

3.2 การลงทุนภาคเอกชน

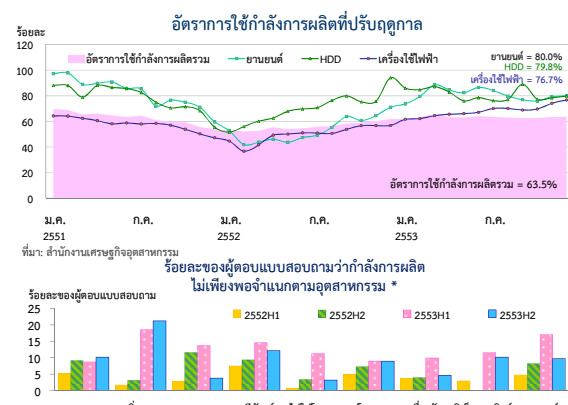
การลงทุนภาคเอกชนกลับมามีบทบาทในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

การลงทุนกลับมาขยายตัวดี
ทั้งหมวดเครื่องมือเครื่องจักร
และการก่อสร้าง

การลงทุนภาคเอกชนฟื้นตัวต่อเนื่องและขยายตัวถึงร้อยละ 13.8 จากที่ติดลบร้อยละ 13.1 ในปีก่อน และเป็นแหล่งที่มาของอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจถึง 1 ใน 4 ในปีนี้ แม้ในระหว่างปีจะเผชิญกับปัจจัยลบหลายด้าน ทั้งปัญหาการเมืองภายในประเทศและผลกระทบจากปัญหาในเขตนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด ส่งผลให้นักลงทุนในหลายอุตสาหกรรมเลื่อนการลงทุนออกไปเพื่อรอดูสถานการณ์

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

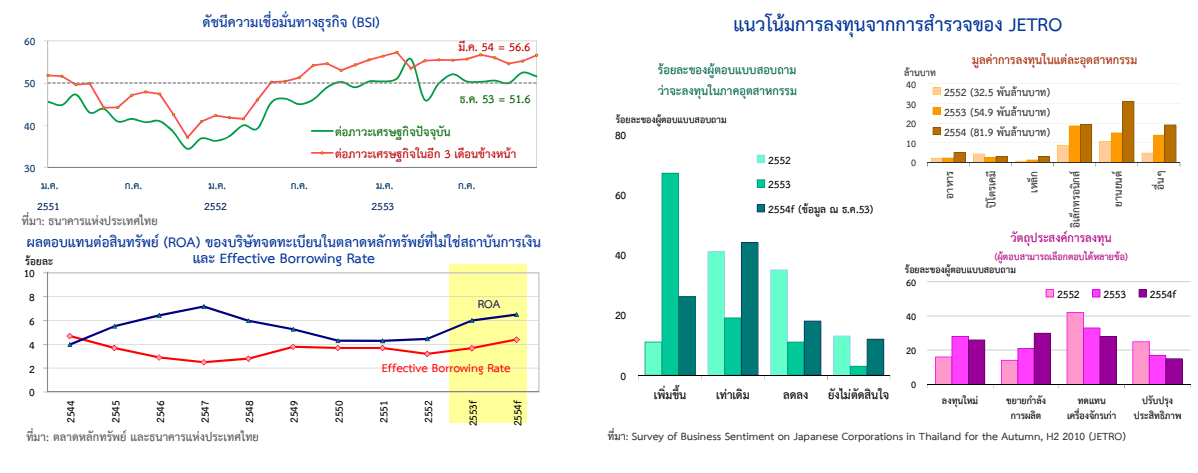

หมายเหตุ: * เฉลี่ยเดือนมกราคมถึงเดือนมิถุนายน 2554
ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

การลงทุนในหมวดเครื่องมือเครื่องจักรกลับมาขยายตัวร้อยละ 14.7 จากที่หดตัวร้อยละ 15.3 ในปีก่อน เป็นการขยายตัวทั้งการลงทุนใหม่และการลงทุนทดแทนเครื่องจักรเดิม โดยมีปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจที่สนับสนุนการลงทุน ได้แก่

- การขยายตัวของอุปสงค์ทั้งในและต่างประเทศที่ทำให้อัตราการใช้จ่ายกำลังการผลิตในหลายอุตสาหกรรมปรับสูงขึ้นและอาจไม่เพียงพอต่อการผลิตเพื่อตอบสนองอุปสงค์ที่เพิ่มขึ้นในอนาคต โดยเฉพาะอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ ยานยนต์ และเครื่องใช้ไฟฟ้า
- สภาพคล่องในประเทศที่เอื้ออำนวยและอัตราดอกเบี้ยที่อยู่ในระดับต่ำ ขณะที่ผลตอบแทนจากการลงทุนอยู่ในเกณฑ์ดี จึงใจให้เกิดการลงทุน
- ความเชื่อมั่นทางธุรกิจที่อยู่ในเกณฑ์ดี โดยความเชื่อมั่นนักธุรกิจ (BSI) ที่สำรวจโดย ธปท. ทั้งในปัจจุบันและในอีก 3 เดือนข้างหน้ายังปรับตัวดีขึ้นต่อเนื่อง สอดคล้องกับการสำรวจแนวโน้มทางเศรษฐกิจของบริษัทร่วมทุนญี่ปุ่นในประเทศไทยซึ่งสำรวจโดย Japan External Trade Organization (JETRO) ในช่วง 25 พฤษภาคม – 25 มิถุนายน 2553 ที่พบว่า บริษัทที่ตอบแบบสอบถามมากกว่าร้อยละ 60 มีความเชื่อมั่นว่าสภาพธุรกิจจะดีขึ้นในปี 2553
- ค่าเงินบาทที่แข็งขึ้นเอื้อต่อการนำเข้าเครื่องจักรเพื่อการลงทุนและเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต

ขณะเดียวกัน การลงทุนในหมวดก่อสร้าง นอกจากจะได้รับผลดีจากสภาพแวดล้อมทางการเงินที่เอื้ออำนวยแล้ว ยังได้รับผลดีจากมาตรการกระตุ้นอสังหาริมทรัพย์ และการก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐานของภาครัฐด้วย ทำให้การก่อสร้างภาคเอกชนขยายตัวได้สูงถึงร้อยละ 10.6 จากที่หดตัวร้อยละ 5.1 ในปีก่อน

แนวโน้มการลงทุนภาคเอกชนคาดว่าจะขยายตัวได้ต่อเนื่อง

การลงทุนในปี 2554 คาดว่ายังขยายตัวตามแผนการลงทุนของภาคธุรกิจเพื่อรองรับเศรษฐกิจที่ขยายตัว โดยปัจจัยที่สนับสนุนการลงทุนภาคเอกชนในปี 2553 ยังคงมีต่อเนื่องมาถึงปี 2554 ทั้งสภาพแวดล้อมทางการเงินที่เอื้ออำนวย โดยอัตราดอกเบี้ยยังอยู่ในระดับต่ำ และสภาพคล่องของสถาบันการเงินยังมีเพียงพอต่อการปล่อยสินเชื่อ ตลาดแรงงานที่ตึงตัวและค่าจ้างแรงงานที่สูงขึ้นจูงใจให้ผู้ประกอบการลงทุนด้านเครื่องจักรเพื่อทดแทนแรงงานมากขึ้น รวมทั้งความต่อเนื่องของการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานของภาครัฐยังช่วยสร้างความมั่นใจและดึงดูดการลงทุนภาคเอกชนมากขึ้นในระยะต่อไป อย่างไรก็ตาม การลงทุนภาคเอกชนอาจต้องเผชิญปัจจัยเสี่ยงจากแรงกดดันด้านต้นทุนที่สูงขึ้น ความยากในการผลักภาระต้นทุนไปยังราคาสินค้า และปัญหาเสถียรภาพทางการเมือง

3.3 ภาคการคลัง

ในปีงบประมาณ 2553 รัฐบาลกระตุ้นเศรษฐกิจต่อเนื่อง และในระยะต่อไปยังคงมีบทบาทในการกระตุ้นเศรษฐกิจที่มากขึ้น ในภาวะที่เศรษฐกิจต้องการแรงกระตุ้นน้อยลง

รัฐบาลยังคงดำเนินนโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจต่อเนื่อง

ในปีงบประมาณ 2553 รัฐบาลยังคงกระตุ้นเศรษฐกิจต่อเนื่อง ทั้งจากงบประมาณปกติที่ขาดดุล 350 พันล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 3.5 ต่อ GDP และใช้จ่ายเพิ่มเติมภายใต้โครงการไทยเข้มแข็งจำนวน 219 พันล้านบาท

ทั้งนี้ รัฐบาลยังได้ดำเนินมาตรการด้านสังคมที่สูงขึ้น และใช้จ่ายตามนโยบายรัฐที่มีมากขึ้นและต่อเนื่อง อาทิ การตรึงราคาพลังงาน การอุดหนุนค่าสาธารณูปโภค การประกันรายได้เกษตรกร ทำให้รัฐบาลมีการเบิกจ่าย

งบประมาณสูงถึง 1,712 พันล้านบาท คิดเป็นอัตราการเบิกจ่ายร้อยละ 95.8^{2/} สูงกว่าเป้าการเบิกจ่ายที่ตั้งไว้ที่ร้อยละ 94.0 และเมื่อรวมการเบิกจ่ายภายใต้แผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง ทำให้มีเงินที่รัฐบาลใช้จ่ายในปีงบประมาณ 2553 อยู่ที่ 1,931 พันล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 6.2

อย่างไรก็ดี รัฐบาลขาดดุลเงินสดเพียง 200.5 พันล้านบาทหรือร้อยละ 2.0 ของ GDP น้อยกว่าการขาดดุลที่รัฐบาลตั้งใจไว้ เนื่องจากสามารถจัดเก็บรายได้ได้เพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับปีงบประมาณก่อน และสูงกว่าที่คาดไว้ โดยเฉพาะภาษีจากฐานรายได้และฐานการบริโภค ซึ่งเป็นผลจากการฟื้นตัวของเศรษฐกิจ ส่งผลให้มีการกู้เพื่อชดเชยการขาดดุลเพียง 232.6 พันล้านบาท และเมื่อรวมกับการกู้เพิ่มเติมภายใต้โครงการไทยเข้มแข็ง ทำให้ปีงบประมาณ 2553 มีการกู้เงินสุทธิ 345.2 พันล้านบาท

รายได้รัฐบาล*

(หน่วย: พันล้านบาท)

ปีงบประมาณ

	2550	2551	2552	2553 ^P
รายได้จัดเก็บทั้งหมด	1,703.8	1,837.6	1,684.3	1,995.0
(% yoy)	(7.7)	(7.9)	(-8.3)	(18.4)
ภาษี	1,497.1	1,654.0	1,510.1	1,767.6
(% yoy)	(4.9)	(10.5)	(-8.7)	(17.1)
- ฐานรายได้	643.1	739.5	681.0	730.5
(% yoy)	(7.0)	(15.0)	(-7.9)	(7.3)
บุคคลธรรมดา	192.8	204.8	198.1	208.4
(% yoy)	(13.4)	(6.3)	(-3.3)	(5.2)
นิติบุคคล	384.6	460.7	392.2	454.6
(% yoy)	(2.7)	(19.8)	(-14.9)	(15.9)
- ฐานการบริโภค	755.9	806.9	741.1	930.9
(% yoy)	(4.6)	(6.7)	(-8.2)	(25.6)
มูลค่าเพิ่ม	434.3	503.4	431.8	502.2
(% yoy)	(3.9)	(15.9)	(-14.2)	(16.3)
ธุรกิจเฉพาะ	287.2	25.1	18.1	22.9
(% yoy)	(4.8)	(-27.0)	(-28.0)	(26.5)
สรรพสามิต	287.2	278.3	291.2	405.9
(% yoy)	(4.8)	(-3.1)	(4.6)	(39.4)
- ฐานการค้าระหว่างประเทศ	88.5	97.4	77.6	93.7
(% yoy)	(-5.8)	(10.1)	(-20.4)	(20.7)
รายได้อื่น ๆ (รายได้ที่มีใช้ภาษี)	206.7	183.7	174.2	227.4
(% yoy)	(34.2)	(-11.2)	(-5.1)	(30.5)

หมายเหตุ: * เนื่องจากการประมวลผลข้อมูลด้านการคลังตามระบบ GFMS ซึ่งเริ่มใช้ตั้งแต่ต้นปีงบประมาณ 2548 ยังไม่สมบูรณ์ ดังนั้น ข้อมูลที่แสดงในตารางนี้จึงได้มีการเปลี่ยนแปลงข้อมูลรายได้ ซึ่งเดิมใช้รายได้นำเข้าคลังจากกรมบัญชีกลาง เป็นรายได้จัดเก็บจากสำนักงานเศรษฐกิจการคลังตั้งแต่วันที่ 1 ธันวาคม 2547

P = ข้อมูลเบื้องต้น

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง

ฝ่ายบริหารข้อมูล ธนาคารแห่งประเทศไทย

^{2/} เป็นอัตราเบิกจ่ายที่รวมรายจ่ายชดเชยเงินคงคลังและรายจ่ายชำระคืนต้นเงินกู้ด้วย

ฐานะการคลังรัฐบาล*

(หน่วย: พันล้านบาท)

ปีงบประมาณ

	2550	2551	2552	2553 ^P
รายได้	1,432.8	1,545.8	1,409.7	1,683.6
(% yoy)	(6.9)	(7.9)	(-8.8)	(19.4)
รายจ่าย	1,520.5	1,582.6	1,803.0	1,712.0
(% yoy)	(11.8)	(4.1)	(13.9)	(-5.0)
: อัตราการเบิกจ่ายงบประมาณ (%)	92.8	91.1	92.9	93.7
(ไม่รวมชำระคืนต้นเงินกู้)				
ดุลเงินในงบประมาณ	-87.6	-36.7	-393.3	-28.4
ดุลเงินนอกงบประมาณ	-7.2	12.7	-27.0	-172.1
: แผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง 2555			-14.9	-218.8
ดุลเงินสด	-94.8	-24.0	-420.3	-200.5
: (% ต่อ GDP)	(-1.1)	(-0.3)	(-4.7)	(-2.0)
การชดเชยการขาดดุล				
กู้ยืมในประเทศสุทธิ	158.4	145.5	496.9	347.7
กู้ยืมต่างประเทศสุทธิ	-59.3	-34.3	-11.9	-2.5
ใช้เงินคงคลัง	-4.3	-87.1	-64.7	-144.7
ยอดคงค้างเงินคงคลัง ณ สิ้นงวด	142.8	229.9	294.6	439.3

หมายเหตุ: * ข้อมูลรายได้ในตารางนี้ เป็นข้อมูลรายได้ที่นำส่งคลังจาก สศค. ซึ่งแตกต่างจากข้อมูลรายได้จัดเก็บในตารางก่อนหน้านี้ซึ่งยังไม่สมบูรณ์ ดังนั้น ตั้งแต่เดือนตุลาคม 2548 จึงใช้ข้อมูลรายได้ที่นำส่ง และรายจ่ายจาก สศค.

P = ข้อมูลเบื้องต้น

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง (สศค.) กระทรวงการคลัง

ฝ่ายบริหารข้อมูล ธนาคารแห่งประเทศไทย

การกู้ยืมของรัฐบาลเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้หนี้สาธารณะเพิ่มขึ้นจากสิ้นปีงบประมาณก่อน มาอยู่ที่ 4,230.7 พันล้านบาท ณ สิ้นปีงบประมาณ 2553 หรือคิดเป็นร้อยละ 41.9 ต่อ GDP อย่างไรก็ตามสัดส่วนดังกล่าวยังคงต่ำกว่ากรอบความยั่งยืนทางการคลังที่กำหนดไว้ไม่เกินร้อยละ 60 ต่อ GDP แต่อาจมีความเสี่ยงในระยะต่อไปหากโครงสร้างรายได้และรายจ่ายยังขาดความสมดุล

ในระยะต่อไป นโยบายการคลังยังคงมีบทบาทในการกระตุ้นเศรษฐกิจมากขึ้น ในภาวะที่เศรษฐกิจต้องการแรงกระตุ้นน้อยลง

ในปีงบประมาณ 2554 รัฐบาลตั้งขาดดุลไว้ที่ 420 พันล้านบาท หรือร้อยละ 4.0 ของ GDP แต่เนื่องจากการจัดเก็บรายได้สูงกว่าที่คาดจึงมีการจัดทำงบประมาณเพิ่มเติมจำนวน 100 พันล้านบาท ทำให้วงเงินงบประมาณรายจ่ายมีทั้งสิ้น 2,170 พันล้านบาท นอกจากนี้ รัฐบาลยังมีรายจ่ายเพื่ออุดหนุนค่าสาธารณูปโภคและการตรึงราคาพลังงานที่มีการต่ออายุมาตรการออกไปอีกส่วนหนึ่ง สำหรับในปีงบประมาณ 2555 รัฐบาลยังตั้งงบประมาณขาดดุลต่อเนื่องที่ 350 พันล้านบาท หรือร้อยละ 3.0 ของ GDP ซึ่งจะเห็นว่าแรงกระตุ้นจากภาครัฐยังมีต่อเนื่อง แม้ว่าเศรษฐกิจจะกลับมาขยายตัวปกติแล้ว

4. ด้านอุปทาน

4.1 ภาคเกษตรกรรม

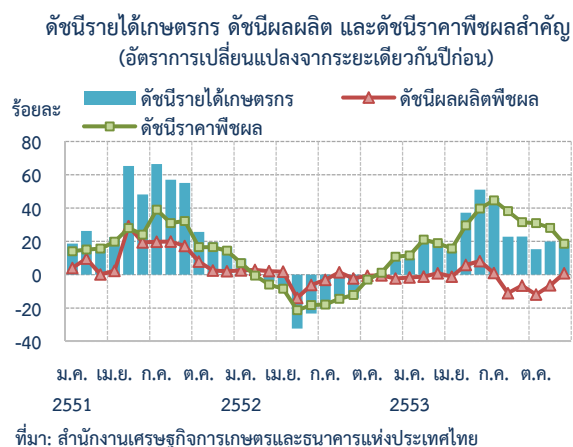
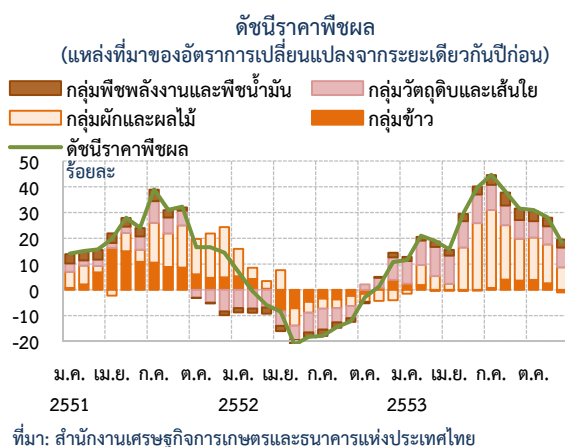
ราคาสินค้าเกษตรเพิ่มสูงสุดเป็นประวัติการณ์ จากอุปสงค์โลกขยายตัวดีและความต้องการใช้พลังงานทดแทนจากพืช เนื่องจากราคาน้ำมันดิบที่เพิ่มขึ้น ขณะที่อุปทานในตลาดโลกและในประเทศลดลงจากผลกระทบของปัญหาสภาพภูมิอากาศแปรปรวน ส่งผลให้รายได้เกษตรกรเพิ่มสูงขึ้นมาก

$\Delta\%$	2552	2553				
		ทั้งปี	ไตรมาส 1	ไตรมาส 2	ไตรมาส 3	ไตรมาส 4
รายได้เกษตรกร	-8.7	24.0	16.2	33.3	30.1	19.4
ผลผลิตพืชผลสำคัญ	-1.3	-2.4 ^e	-0.8 ^e	4.2 ^e	-5.9 ^e	-5.0 ^e
ราคาพืชผลสำคัญ	-7.5	27.1	17.1	28.0	38.2	25.7

หมายเหตุ: e = ประมาณการ

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรและธนาคารแห่งประเทศไทย

ราคาสินค้าเกษตรในประเทศโดยเฉพาะราคาอย่างพารา และกลุ่มพืชพลังงานเพิ่มขึ้นตามราคาในตลาดโลก เนื่องจากอุปสงค์จากต่างประเทศยังมีต่อเนื่องโดยเฉพาะจากจีน และการใช้พลังงานทดแทนจากพืช ขณะเดียวกันอุปทานในตลาดโลกและในประเทศลดลงจากความแปรปรวนของสภาพภูมิอากาศทั้งภัยแล้งและน้ำท่วม อีกทั้งมีการระบาดของศัตรูพืช ทำให้ผลผลิตพืชผลในประเทศลดลงร้อยละ 2.4 โดยเฉพาะข้าวโพด มันสำปะหลัง มะพร้าว และปาล์มน้ำมัน

รายได้เกษตรกรเพิ่มขึ้นจากปัจจัยด้านราคาเป็นสำคัญ

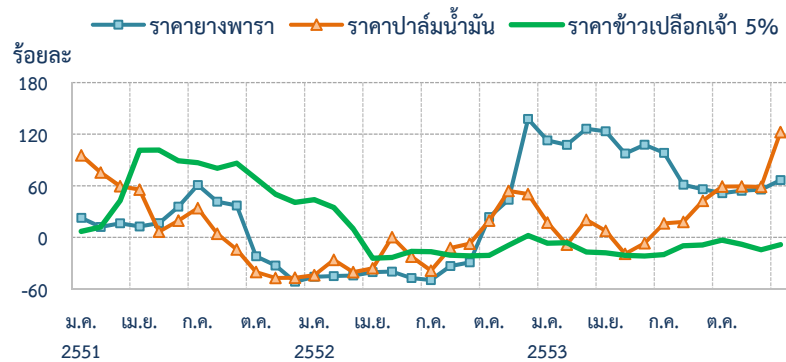
แม้ราคาสินค้าเกษตรจะเพิ่มขึ้นเป็นประวัติการณ์ แต่รายได้เกษตรกรขยายตัวเพียงร้อยละ 24.0 ส่วนหนึ่งเป็นเพราะราคาข้าวที่ตกต่ำ โดยที่ข้าวมีสัดส่วนสูงถึง 1 ใน 4 ของรายได้เกษตรกร ทำให้ชาวนาเป็นเพียงกลุ่มเดียวที่ยังไม่ได้รับประโยชน์จากการเพิ่มขึ้นของราคาสินค้าเกษตรโลกครั้งนี้ อย่างไรก็ตาม นโยบายประกันรายได้เกษตรกรที่กำหนดราคาประกันข้าวไว้ที่ 10,000 บาทต่อตัน ช่วยพยุงรายได้ของชาวนาได้ส่วนหนึ่ง

ราคาปศุสัตว์เพิ่มขึ้นร้อยละ 7.4 เนื่องจากอุปทานของสุกร ไก่เนื้อ และไข่ไก่มีน้อยจากปัญหาสภาพอากาศร้อนในช่วงกลางปี และปัญหาโรคทางเดินหายใจระบาดในสุกร ประกอบกับต้นทุนวัตถุดิบอาหารสัตว์ในปีนี้เพิ่มสูงขึ้นตามราคาข้าวโพดและกากถั่วเหลือง

ราคาในหมวดประมงเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.7 จากราคากุ้งเป็นสำคัญ เนื่องจากอุปทานกุ้งในตลาดโลกลดน้อยลงจากปัญหาโรคระบาดรุนแรงในแหล่งเพาะเลี้ยงกุ้งในอินโดนีเซีย และอุทกภัยในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ตลอดจนปัญหาน้ำมันรั่วในอ่าวเม็กซิโกที่ทำให้สหรัฐอเมริกาหันมาสั่งซื้อกุ้งในภูมิภาคเอเชียมากขึ้น

ราคาสินค้าเกษตร

(อัตราการเปลี่ยนแปลงจากระยะเดียวกันปีก่อน)

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

แนวโน้มปี 2554

ราคาและผลผลิตพืชผลในปี
2554 มีแนวโน้มสูงขึ้น

ราคาพืชผลมีแนวโน้มสูงขึ้นตามแนวโน้มการขยายตัวของเศรษฐกิจโลกและความต้องการใช้พลังงานทดแทนจากพืชที่เพิ่มขึ้นต่อเนื่อง ขณะที่สภาพภูมิอากาศแปรปรวนจะลดความรุนแรงลง จึงคาดว่าผลผลิตในประเทศจะสูงขึ้นจากปีก่อนบ้าง แต่แนวโน้มอุปทานโลกยังคงตึงตัว ส่งผลให้เกษตรกรจะมีรายได้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจากปี 2553

ราคาสินค้าเกษตรที่เกษตรกรขายได้

(หน่วย: บาทต่อตัน)

	2552	2553				
		ทั้งปี	ไตรมาส 1	ไตรมาส 2	ไตรมาส 3	ไตรมาส 4
ดัชนีราคารวม (2538 =100)	255.1	310.0	284.1	305.2	321.2	329.4
Δ%	-5.2	21.5	13.4	22.2	29.7	20.9
1. ดัชนีราคาพืชผล* (2538 =100)	310.8	395.1	356.8	389.0	409.8	424.9
Δ%	-7.5	27.1	17.1	28.0	38.2	25.7
ข้าวหอมมะลิ	13,513	13,552	14,130	13,196	13,516	13,364
Δ%	-1.4	0.3	11.2	0.5	-3.0	-6.5
ข้าวเปลือกเจ้าชั้น 1 (5%)	9,717	8,441	9,121	8,053	8,316	8,276
Δ%	-9.0	-13.1	-10.1	-20.1	-13.1	-8.8
ยางพารา	56,358	102,700	93,954	104,599	98,640	113,609
Δ%	-26.4	82.2	115.6	109.2	70.0	53.9
ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์	6,139	7,971	7,238	8,316	8,389	7,941
Δ%	-21.8	29.8	12.9	26.9	50.6	31.7
มันสำปะหลัง	1,252	2,329	1,861	2,181	2,708	2,566
Δ%	-30.7	86.0	58.9	93.9	122.1	71.7
2. ดัชนีราคาปศุสัตว์ (2538 =100)	156.6	168.2	166.5	170.0	171.8	164.2
Δ%	3.6	7.4	12.0	6.5	7.4	3.9
3. ดัชนีราคาประมง** (2538 =100)	177.3	182.1	171.4	175.0	189.9	192.1
Δ%	1.7	2.7	-5.1	3.8	5.4	6.9
4. ดัชนีราคาไม้*** (2538 =100)	153.5	166.3	155.3	165.9	171.1	173.0
Δ%	21.0	8.4	1.1	8.1	11.6	12.8

หมายเหตุ: Δ% คือ อัตราการเปลี่ยนแปลงจากระยะเดียวกันปีก่อน

* อิงดัชนีราคาผักและผลไม้กับดัชนีของสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรตั้งแต่ปี 2551

** ปรับน้ำหนักกุ้งขาวและกุ้งกุลาดำตั้งแต่เดือนมกราคม ปี 2551 และอิงราคากุ้งขาวของตลาดทะเลไทย สมุทรสาคร ตั้งแต่ปี 2553

*** ตั้งแต่เดือนมกราคมปี 2552 เป็นผลสำรวจของสำนักดัชนีเศรษฐกิจ

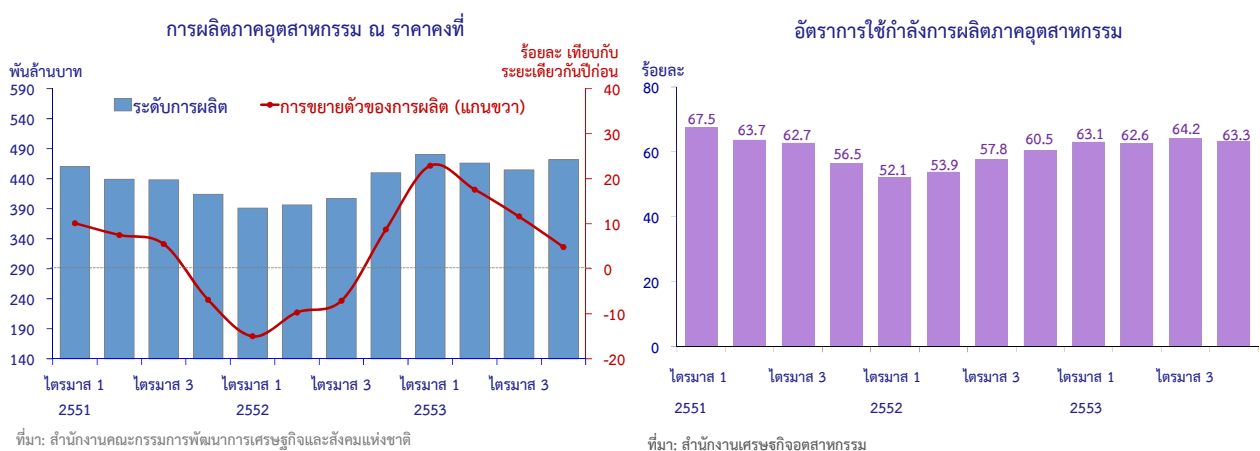
ที่มา: ดัชนีราคาสินค้าเกษตรที่เกษตรกรขายได้ คำนวณจากข้อมูลราคาสินค้าเกษตรของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
กระทรวงพาณิชย์ องค์การสะพานปลา และกรมประมง

4.2 ภาคอุตสาหกรรม

การผลิตภาคอุตสาหกรรมขยายตัวสูง จากการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลกและเศรษฐกิจในประเทศ และหลายอุตสาหกรรมได้รับอานิสงส์จากความตกลงเขตการค้าเสรีอาเซียน

การผลิตเพิ่มขึ้นตาม
การฟื้นตัวของเศรษฐกิจ

ผลผลิตภาคอุตสาหกรรมขยายตัวร้อยละ 13.9 ตามความต้องการของตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศที่ปรับตัวดีขึ้น ตลอดจนการยกเว้นภาษีภายใต้ความตกลงเขตการค้าเสรีอาเซียน ส่งผลให้มีการขยายกำลังการผลิตในหลายอุตสาหกรรม กระนั้นก็ตาม อัตราการใช้กำลังการผลิตยังเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 56.1 ในปีก่อน มาอยู่ที่ร้อยละ 63.3 ในปีนี้

หมวดอุตสาหกรรมที่ขยายตัวได้ดีเป็นพิเศษ ได้แก่ หมวดยานยนต์ หลอดอิเล็กทรอนิกส์ Hard Disk Drive และเครื่องใช้ไฟฟ้า โดยมีปัจจัยสนับสนุนนอกเหนือจากการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลกและเศรษฐกิจในประเทศ ดังนี้

- หมวดยานยนต์ขยายตัวจากการเปิดตัวรถรุ่นใหม่ที่มีออกมากระตุ้นตลาดอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งความนิยมในรถยนต์นั่งขนาดเล็กมีเพิ่มขึ้น และได้รับประโยชน์จากความตกลงเขตการค้าเสรีอาเซียน
- หมวดอิเล็กทรอนิกส์ (หลอดอิเล็กทรอนิกส์ และ Hard Disk Drive) มีผลิตภัณฑ์ใหม่ออกมากระตุ้นตลาดอย่างต่อเนื่อง
- หมวดเครื่องใช้ไฟฟ้า โดยเฉพาะเครื่องปรับอากาศ ตู้เย็น และคอมเพรสเซอร์ ได้รับประโยชน์จากสภาพอากาศโลกที่ร้อนขึ้น ตลอดจนกระแสความนิยมในสินค้ารุ่นใหม่ที่เน้นคุณภาพ ประหยัดพลังงาน และรักษาสິงแวดล้อม ประกอบกับราคาสินค้าที่ถูกลงจากการยกเว้นภาษีสรรพสามิตเครื่องปรับอากาศ และได้รับปัจจัยเอื้อจากความตกลงเขตการค้าเสรีอาเซียน

ทั้งนี้ การขยายตัวที่ดีของอุตสาหกรรมข้างต้น ส่งผลดีต่อการผลิตของอุตสาหกรรมต่อเนื่อง ทั้งอุตสาหกรรมเหล็ก ยาง เม็ดพลาสติก และปิโตรเลียม ทำให้การฟื้นตัวของภาคการผลิตอุตสาหกรรมเป็นไปอย่างทั่วถึง

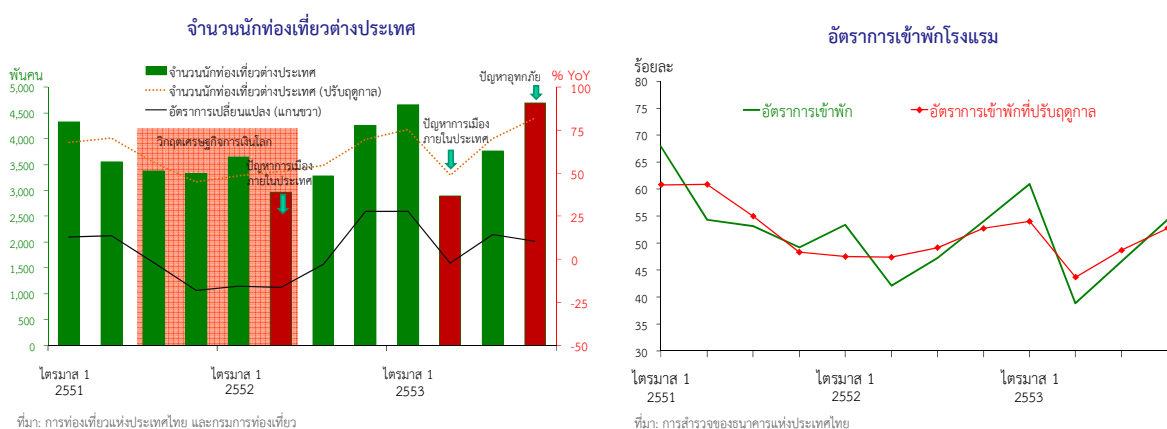
4.3 ภาคการท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวฟื้นตัวเร็วจาก
ปัญหาความไม่สงบ
ทางการเมือง

จำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศสูงสุดเป็นประวัติการณ์ แม้จะมีเหตุการณ์ความไม่สงบทางการเมืองในประเทศ สะท้อนถึงความแข็งแกร่งของภาคการท่องเที่ยวไทย

จำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศสูงสุดเป็นประวัติการณ์ที่ 16.0 ล้านคน แม้ในช่วงไตรมาสที่ 2 ความไม่สงบทางการเมืองที่รุนแรงทำให้การท่องเที่ยวสะดุดลง แต่หลังเหตุการณ์คลี่คลาย ก็สามารถฟื้นตัวได้เร็วตามการขยายตัวของเศรษฐกิจโลกที่นำโดยเศรษฐกิจของกลุ่มประเทศตลาดเกิดใหม่ โดยเฉพาะในภูมิภาคเอเชีย ส่งผลให้นักท่องเที่ยวในกลุ่มเอเชียตะวันออก ซึ่งเป็นตลาดหลักของไทย รวมทั้งรัสเซีย ตะวันออกกลาง และเอเชียใต้ เพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัด ขณะที่ปัญหาเศรษฐกิจที่ยังมีอยู่ในกลุ่ม G3 ทำให้นักท่องเที่ยวจากกลุ่มนี้มีสัดส่วนลดลง

โครงสร้างนักท่องเที่ยวที่เปลี่ยนแปลงไปเป็นกลุ่มประเทศในภูมิภาคเอเชียที่มีค่าใช้จ่ายต่อคนต่อวันและจำนวนวันพักเฉลี่ยที่น้อยกว่าในกลุ่ม G3 ทำให้รายได้ท่องเที่ยวต่อคนลดลง แต่เนื่องจากจำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศเพิ่มขึ้นมาก จึงยังเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้รายได้จากการท่องเที่ยวขยายตัวร้อยละ 16.0 จากปีก่อน

สถานการณ์ความไม่สงบทางการเมือง ทำให้นักท่องเที่ยวกระจายการเข้าพักจากภาคกลางไปยังภูมิภาคอื่นของประเทศมากขึ้น

สถานการณ์ความไม่สงบทางการเมืองในพื้นที่ภาคกลาง ประกอบกับแผนการกระตุ้นการท่องเที่ยวระดับภูมิภาคอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งการเพิ่มเที่ยวบินตรงโดยเฉพาะภาคใต้ ส่งผลให้นักท่องเที่ยวมีการกระจายตัวไปยังภูมิภาคต่างๆ เพิ่มขึ้น เห็นได้จากอัตราการเข้าพักเฉลี่ยที่เพิ่มขึ้นในภาคใต้ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคเหนือ

การท่องเที่ยวในปี 2554 คาดว่าจะขยายตัวต่อเนื่องตามการขยายตัวของเศรษฐกิจในภูมิภาคเอเชีย และเศรษฐกิจของกลุ่ม G3 อย่างไรก็ตาม ความไม่แน่นอนของปัญหาความไม่สงบทางการเมืองภายในประเทศ ประกอบกับต้นทุนของผู้ประกอบการที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น จะเป็นปัจจัยเสี่ยงต่อการขยายตัว

เครื่องชี้ภาวะการท่องเที่ยวและโรงแรม

	2552 ทั้งปี	2553 ^P				
		ทั้งปี	ไตรมาส 1	ไตรมาส 2	ไตรมาส 3	ไตรมาส 4
1. จำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ (ล้านคน)	14.1	16.0	4.7	2.9	3.8	4.7
% YoY	-3.0	13.2	27.8	-2.2	14.5	10.4
2. รายได้จากการท่องเที่ยว (พันล้านบาท)	535.8	621.7	195.4	98.0	142.4	185.8
%YoY	-11.2	16.0	36.2	-1.2	12.5	11.6
3. อัตราเข้าพักโรงแรม (ร้อยละ)	49.2	50.2	61.0	38.8	46.7	54.3
• ภาคเหนือ	38.0	40.3	48.7	29.4	34.8	47.9
• ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	45.3	48.4	49.8	45.0	49.5	48.8
• ภาคกลาง	52.5	50.1	62.8	35.2	46.7	55.9
• ภาคใต้	48.9	56.1	66.6	49.9	52.3	55.8

หมายเหตุ: P = ข้อมูลเบื้องต้น

% YoY คือ อัตราการเปลี่ยนแปลงเมื่อเทียบกับระยะเดียวกันปีก่อน

ที่มา: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย กรมการท่องเที่ยว และธนาคารแห่งประเทศไทย

โครงสร้างนักท่องเที่ยวจำแนกตามสัญชาติ

ประเทศ	อัตราการเปลี่ยนแปลง (%YoY)		สัดส่วน (%)	
	ทั้งปี	ทั้งปี	ทั้งปี	ทั้งปี
	2552	2553	2552	2553
เอเชียตะวันออก	-6.9	14.1	50.0	51.0
- มาเลเซีย	-2.6	11.7	12.4	12.4
- จีน	-5.9	45.1	5.5	7.1
- ญี่ปุ่น	-12.9	-2.0	7.1	6.2
- เกาหลี	-30.5	32.0	4.4	5.2
- ลาว	5.4	5.3	4.6	4.4
- สิงคโปร์	-1.1	2.8	4.0	3.7
ยุโรป	1.9	6.9	28.7	27.4
- รัสเซีย	4.0	81.3	2.4	3.9
อเมริกา	-5.9	0.3	6.0	5.4
เอเชียใต้	16.2	25.0	5.8	6.5
โอเชียเนีย	-7.4	10.1	5.2	5.1
ตะวันออกกลาง	4.2	23.0	3.4	3.8
แอฟริกา	-5.5	13.0	0.8	0.8

หมายเหตุ: จำแนกกลุ่มประเทศตามเกณฑ์ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

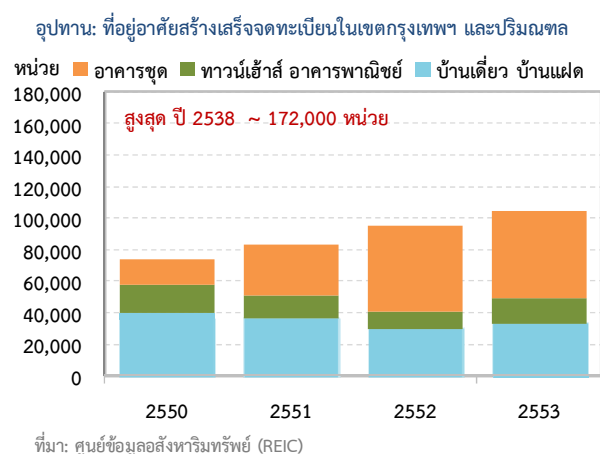
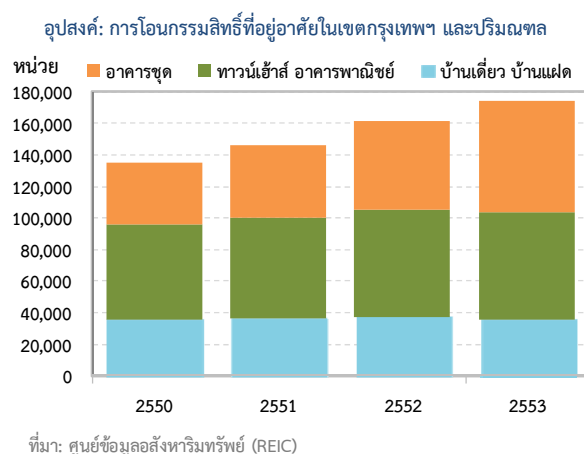
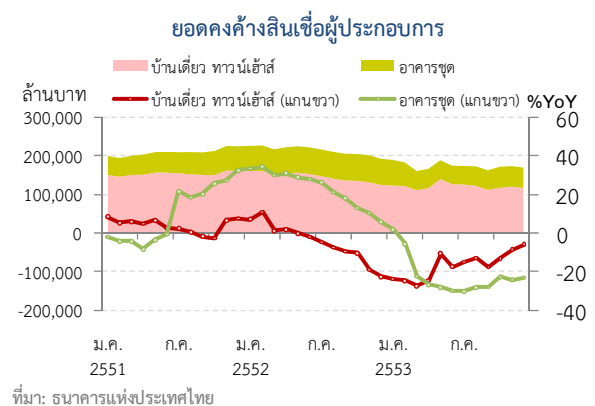
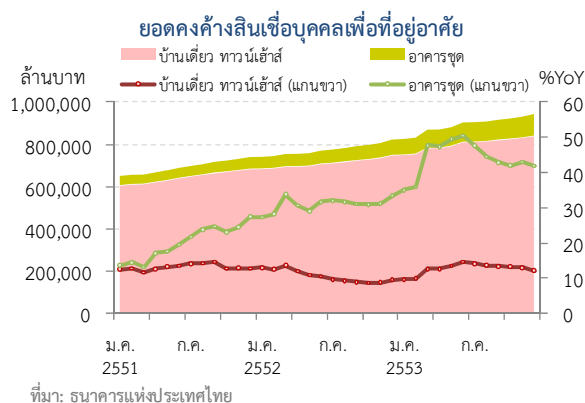
ที่มา: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และ สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว

4.4 ภาคอสังหาริมทรัพย์

ภาคอสังหาริมทรัพย์ขยายตัวตามการฟื้นตัวของเศรษฐกิจ และแรงกระตุ้นจากมาตรการภาครัฐ

ตลาดอสังหาริมทรัพย์ขยายตัวในทุกประเภทที่อยู่อาศัย โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากมาตรการกระตุ้นอสังหาริมทรัพย์ อัตราดอกเบี้ยที่อยู่ในระดับต่ำ และการแข่งขันกันปล่อยสินเชื่อของสถาบันการเงิน ทำให้ผู้บริโภคเร่งตัดสินใจซื้อที่อยู่อาศัยในช่วงครึ่งปีแรก โดยเฉพาะอาคารชุดที่ขยายตัวสูงขึ้นมาจากความนิยมของผู้บริโภคและรูปแบบการดำเนินชีวิตในเมืองที่เปลี่ยนแปลงไป

อย่างไรก็ตาม แม้ความต้องการจะชะลอลงภายหลังมาตรการกระตุ้นฯ สิ้นสุดในเดือนมิถุนายน 2553 แต่จากปัจจัยพื้นฐานเศรษฐกิจที่ดี ทำให้ความต้องการซื้อที่อยู่อาศัยได้ทยอยปรับเพิ่มขึ้นเป็นลำดับ ส่งผลให้ยอดโอนกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัยในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล ขยายตัวร้อยละ 10.5 จากปีก่อน

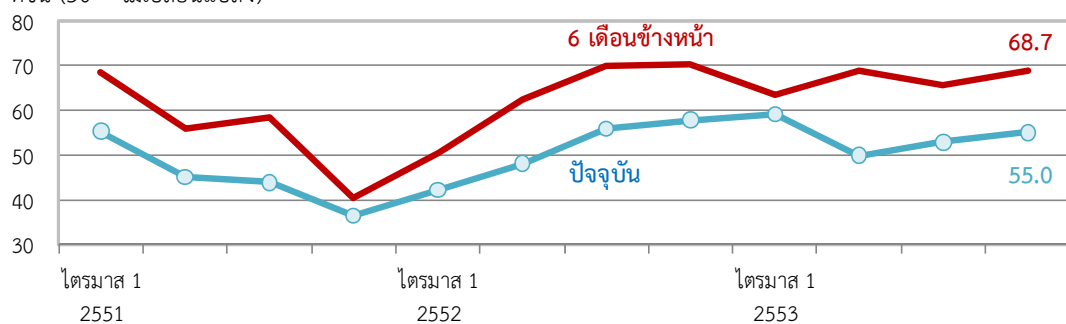
ความต้องการซื้อที่อยู่อาศัยที่เพิ่มขึ้น ผู้ประกอบการจึงเร่งเปิดตัวโครงการที่อยู่อาศัยและก่อสร้างให้แล้วเสร็จในปีนี้เป็นจำนวนมาก ส่งผลให้ยอดที่อยู่อาศัยสร้างเสร็จจดทะเบียนเพิ่มขึ้นร้อยละ 13.6 จากปีก่อนสูงสุดเป็นประวัติการณ์นับตั้งแต่วิกฤตในปี 2540 ในจำนวนนี้ครึ่งหนึ่งเป็นอาคารชุด โดยผู้ประกอบการส่วนใหญ่หันมาใช้แหล่งเงินทุนจากการออกตราสารหนี้มากขึ้น ทำให้มูลค่าการระดมทุนจากตราสารหนี้ของธุรกิจนี้สูงสุดเป็นประวัติการณ์รวม 99,040 ล้านบาท

ทั้งนี้ อุปทานที่ตอบสนองได้ดี ส่งผลให้ราคาเฉลี่ยของที่อยู่อาศัยที่ได้รับการอนุมัติสินเชื่อจากธนาคารพาณิชย์ในปี 2553 เพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ 2.4 จากปีก่อน

ในปี 2554 ภาคอสังหาริมทรัพย์มีแนวโน้มขยายตัวต่อเนื่องโดยผู้ประกอบการรายใหญ่มีแผนเปิดตัวโครงการที่อยู่อาศัยจำนวนมากเนื่องจากยังมีความเชื่อมั่นต่อการขยายตัวของเศรษฐกิจ แม้ต้นทุนการก่อสร้างและอัตราดอกเบี้ยจะมีแนวโน้มปรับเพิ่มขึ้นก็ตาม

ความเชื่อมั่นของผู้ประกอบการธุรกิจพัฒนาที่อยู่อาศัย

ดัชนี (50 = ไม่เปลี่ยนแปลง)

ที่มา: ศูนย์ข้อมูลอสังหาริมทรัพย์ (REIC)

เครื่องชี้ภาวะอสังหาริมทรัพย์

	2551	2552	2553	2553	
				ครึ่งปีแรก	ครึ่งปีหลัง
1. เครื่องชี้ด้านอุปสงค์					
1.1 การจดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์อสังหาริมทรัพย์ ในเขต กรุงเทพฯ และปริมณฑล (หน่วย: แปลง, REIC)	146,451 (8.2)	161,240 ^R (10.1)	178,128 (10.5)	109,183 (50.0)	68,945 (-22.0)
- บ้านเดี่ยวและบ้านแฝด (หน่วย: แปลง)	36,948	37,845 ^R	36,436	21,749	14,687
- ทาวน์เฮาส์และอาคารพาณิชย์ (หน่วย: แปลง)	63,688	67,281 ^R	68,779	41,832	26,947
- อาคารชุด (หน่วย: แปลง)	45,815	56,114 ^R	72,913	45,602	27,311
1.2 ยอดคงค้างสินเชื่อส่วนบุคคล เพื่ออสังหาริมทรัพย์ของ ธพ. ^{1/} (หน่วย: ล้านบาท, ธพ.)	873,012 (12.3)	961,796 (10.2)	1,092,407 (13.6)	1,051,102 (16.2)	1,092,407 (13.6)
- ที่อยู่อาศัยแนวราบ (หน่วย: ล้านบาท)	691,575 (12.8)	757,551 (9.5)	850,328 (12.3)	820,351 (14.6)	850,328 (12.3)
- อาคารชุด (หน่วย: ล้านบาท)	54,231 (27.4)	72,316 (33.4)	102,548 (41.8)	91,654 (50.4)	102,548 (41.8)
2. เครื่องชี้ด้านอุปทาน					
2.1 ที่อยู่อาศัยสร้างเสร็จจดทะเบียนในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล (หน่วย: ยูนิต, REIC)	85,579 ^R (13.3)	94,977 ^R (14.3)	107,904 ^E (13.6)	48,876 ^R (15.5)	59,028 ^E (12.1)
- บ้านเดี่ยวและบ้านแฝด (หน่วย: ยูนิต)	36,914 ^R	30,136 ^R	33,322 ^E	15,337 ^R	17,985 ^E
- ทาวน์เฮาส์และอาคารพาณิชย์ (หน่วย: ยูนิต)	14,616 ^R	11,116 ^R	14,663 ^E	7,532 ^R	7,131 ^E
- อาคารชุด (หน่วย: ยูนิต)	34,049 ^R	53,725 ^R	59,919 ^E	26,007 ^R	33,912 ^E
2.2 ยอดคงค้างสินเชื่อผู้ประกอบการ อสังหาริมทรัพย์ของ ธพ. ^{1/} (หน่วย: ล้านบาท, ธพ.)	416,977 (22.1)	380,161 (-8.8)	360,860 (-5.1)	372,282 (-10.8)	360,860 (-5.1)
2.3 มูลค่าตราสารหนี้ภาคเอกชนออกใหม่ในธุรกิจ อสังหาริมทรัพย์ (หน่วย: ล้านบาท, ธพ.)	65,926 (10.8)	70,368 (6.7)	99,040 ^P (40.7)	39,036 (11.2)	60,004 ^P (70.2)
2.4 เงินลงทุนในอสังหาริมทรัพย์โดยตรงจาก ต่างประเทศสุทธิ (หน่วย: ล้านบาท, ธพ.)	33,957 (-18.5)	24,974 (-26.5)	19,326 ^P (-22.6)	14,460 ^P (19.9)	4,866 ^P (-62.3)

หมายเหตุ: ^{1/} ยอดคงค้างสินเชื่อ ณ สิ้นงวด เฉพาะสาขาธนาคารพาณิชย์ในประเทศ ไม่รวมสาขาธนาคารพาณิชย์ไทยในต่างประเทศ

^{2/} ตัวเลขใน () คือ อัตราการเปลี่ยนแปลงเทียบกับระยะเดียวกันปีก่อน

P = Preliminary Data

R = Revised Data

E = Estimated Data

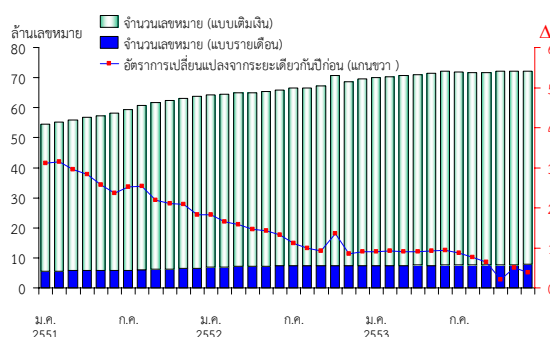
ที่มา: ศูนย์ข้อมูลอสังหาริมทรัพย์ (Real Estate Information Center: REIC) และ ธนาคารแห่งประเทศไทย (ธพ.)

4.5 ภาคโทรคมนาคม

แม้ธุรกิจโทรคมนาคมในปี 2553 ยังเติบโตได้ แต่การขยายตัวในระยะต่อไปอาจต้องพึ่งพาการขยายตัวของการใช้บริการเสริมด้านอื่นๆ ซึ่งต้องอาศัยการเปิดให้บริการระบบ 3G ในอนาคต

ภาวะเศรษฐกิจที่ขยายตัว ประกอบกับค่าบริการใช้โทรศัพท์และบริการเสริมอื่นๆ ที่ลดลงตามภาวะการแข่งขันที่รุนแรงขึ้น ส่งผลให้การให้บริการสื่อสารโทรคมนาคมเพิ่มขึ้นจากปีก่อน อย่างไรก็ตาม การขยายตัวของธุรกิจนี้ในระยะต่อไป อาจไม่สามารถพึ่งพาการเติบโตของจำนวนเลขหมายได้ เนื่องจากจำนวนเลขหมายเริ่มเข้าสู่ภาวะอิ่มตัว สะท้อนจากจำนวนเลขหมายการใช้บริการโทรศัพท์พื้นฐานที่ลดลง และจำนวนเลขหมายการใช้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่เพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ 3.8 จากปีก่อนที่ขยายตัวร้อยละ 9.1 แต่อาจมีโอกาสเติบโตได้จากความต้องการใช้บริการเสริมที่ยังมีแนวโน้มขยายตัวได้อย่างต่อเนื่อง อาทิ การใช้บริการอินเทอร์เน็ตผ่านระบบ GPRS การส่งข้อความสั้น (Short Message Service: SMS) และการเข้าร่วมเครือข่ายสังคม เช่น Twitter และ Facebook เป็นต้น อย่างไรก็ตาม การให้บริการในระบบ 3G ที่ยังไม่สามารถดำเนินการได้ จะเป็นอุปสรรคต่อการเติบโตของธุรกิจนี้

จำนวนเลขหมายการใช้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่

ที่มา: บมจ. ทศท คอร์ปอเรชั่น และ บมจ. กสท โทรคมนาคม

จำนวนเลขหมายการใช้บริการโทรศัพท์^{1/}

(ล้านเลขหมาย)	2552	2553	2553					
			ไตรมาส 1	ไตรมาส 2	ไตรมาส 3	ไตรมาส 4	พ.ย. ²	ธ.ค. ²
ผู้ใช้โทรศัพท์พื้นฐานเขตนครหลวง	3.38	3.35	3.40	3.40	3.37	3.35	3.36	3.35
ผู้ใช้โทรศัพท์พื้นฐานเขตภูมิภาค	3.46	3.30	3.44	3.42	3.35	3.30	3.31	3.30
รวมผู้ใช้โทรศัพท์พื้นฐาน	6.85	6.65	6.84	6.81	6.72	6.65	6.68	6.65
Δ%	-1.7	-2.8	-1.7	-1.6	-2.5	-2.8	-2.9	-2.8
ผู้ใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่แบบจ่ายรายเดือน	7.42	7.83	7.53	7.53	7.69	7.83	7.75	7.83
ผู้ใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่แบบเติมเงิน	62.08	64.30	63.24	64.38	63.98	64.30	64.32	64.30
รวมผู้ใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่	69.50	72.14	70.78	71.04	71.67	72.14	72.07	72.14
Δ%	9.1	3.8	9.1	9.4	6.5	3.8	5.1	3.8

หมายเหตุ: ^{1/} เป็นข้อมูล ณ วันสิ้นสุด

Δ% คือ อัตราการเปลี่ยนแปลงจากปีก่อน

ที่มา: บมจ. ทศท คอร์ปอเรชั่น บมจ. กสท โทรคมนาคม

สรุปผลโครงการแลกเปลี่ยนข้อมูลเศรษฐกิจ/ธุรกิจ ระหว่าง รพท. และภาคธุรกิจในปี 2553

สรุปภาพรวมเศรษฐกิจ / ธุรกิจ ในปี 2553

จากการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับนักธุรกิจ สถาบันและสมาคมธุรกิจในสาขาต่างๆ ทั่วประเทศ จำนวน 828 รายในปี 2553 พบว่าเศรษฐกิจไทยเผชิญกับเหตุการณ์ที่ทำให้กิจกรรมทางเศรษฐกิจไม่ราบรื่น และก่อให้เกิดความเสียหายในบางช่วงเวลา ได้แก่ ภัยแล้ง ความไม่สงบทางการเมือง อุทกภัย และเงินบาท แข็งค่าต่อเนื่อง แต่ด้วยพื้นฐานเศรษฐกิจที่แข็งแกร่งและมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของทางการ ทำให้ธุรกิจโดยรวมยังขยายตัวในเกณฑ์ดี อย่างไรก็ตาม ผู้ประกอบการยังคงต้องเผชิญกับสถานการณ์ต่างๆ ที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินธุรกิจในระยะต่อไป ได้แก่ การปรับราคาสินค้าที่ทำได้ยาก ต้นทุนที่เพิ่มสูงขึ้น การขาดแคลนแรงงาน ความไม่แน่นอนของภาวะเศรษฐกิจต่างประเทศ และเสถียรภาพทางการเมืองภายในประเทศ

การบริโภคภาคเอกชนในปี 2553 ขยายตัวดี โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากภาวะเศรษฐกิจที่ฟื้นตัว รายได้เกษตรกรที่เพิ่มขึ้น การส่งเสริมการขายของผู้ประกอบการ ตลอดจนเงื่อนไขการให้สินเชื่อที่ผ่อนปรนขึ้นของสถาบันการเงิน ทั้งนี้ เหตุการณ์ความไม่สงบทางการเมืองในช่วงเดือนเมษายน-พฤษภาคม และอุทกภัยในเดือนตุลาคม-พฤศจิกายน ส่งผลให้การบริโภคชะลอลงเพียงระยะสั้น

การลงทุนภาคเอกชนขยายตัวในเกณฑ์ดี โดยเฉพาะในอุตสาหกรรมยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์ และเครื่องใช้ไฟฟ้า นอกจากนี้ ยังมีความต้องการลงทุนเพื่อผลิตชิ้นส่วนที่ใช้เทคโนโลยีสูงขึ้น หรือลงทุนด้านเครื่องจักรเพิ่มขึ้นเพื่อแก้ปัญหาขาดแคลนแรงงาน เช่น ธุรกิจชิ้นส่วนยานยนต์ และธุรกิจเกษตรแปรรูป ในส่วนของธุรกิจค้าส่งค้าปลีกมีแผนเปิดสาขาและคลังสินค้าเพิ่มขึ้นต่อเนื่องในปี 2554

การผลิตและการส่งออกขยายตัวจากปีก่อน โดยเฉพาะหมวดยานยนต์ เครื่องปรับอากาศ ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ สินค้าเกษตรและอาหารแปรรูป ทั้งนี้ ความไม่สงบทางการเมืองส่งผลต่อการขนส่งสินค้าและวัตถุดิบในระยะสั้นบ้าง อย่างไรก็ตาม การแข็งค่าของเงินบาทในช่วงไตรมาสที่ 4 ทำให้ผู้ประกอบการปรับตัวโดยการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต รับคำสั่งซื้อล่วงหน้าสั่งลง หาดตลาดใหม่ ใช้เครื่องมือป้องกันความเสี่ยงค่าเงินมากขึ้น และปรับขึ้นราคาขาย แต่การขึ้นราคาสินค้าทำได้จำกัดเนื่องจากการแข่งขันสูง อีกทั้งขึ้นอยู่กับอำนาจต่อรองของแต่ละธุรกิจ

สินเชื่อในระบบธนาคารพาณิชย์ ขยายตัวดี ทั้งในธุรกิจขนาดใหญ่และธุรกิจ SMEs โดยเฉพาะในช่วงไตรมาสสุดท้ายของปี สินเชื่อเพื่อการลงทุนของธุรกิจขนาดใหญ่เร่งขึ้นมากกว่าสินเชื่อหมุนเวียน จากความต้องการลงทุนเพื่อขยายกำลังการผลิตต่อเนื่องในปี 2554 ทั้งนี้ มาตรฐานการให้สินเชื่อแก่ภาคธุรกิจทรงตัวใกล้เคียงเดิมตลอดทั้งปี 2553 สำหรับสินเชื่อภาคครัวเรือนเติบโตสูงตามการขยายตัวของสินเชื่อที่อยู่อาศัย ในช่วงก่อนมาตรการกระตุ้นอสังหาริมทรัพย์สิ้นสุดลง และการขยายตัวของสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์ตามยอดจำหน่ายรถยนต์ที่เพิ่มขึ้นมากตลอดทั้งปี ด้านคุณภาพสินเชื่อพบว่าสัดส่วนหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้และอัตราการผลิตหนี้ชำระหนี้โดยรวมยังอยู่ในระดับต่ำ

ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ขยายตัวดีจากปีก่อน ตามความต้องการที่อยู่อาศัยและผลของมาตรการกระตุ้นภาคอสังหาริมทรัพย์ อัตราดอกเบี้ยที่อยู่ในระดับต่ำ และความเชื่อมั่นของผู้บริโภคที่กลับคืนมา ส่งผลให้ผู้ประกอบการมีความมั่นใจเพิ่มขึ้นจึงทยอยเปิดตัวโครงการที่อยู่อาศัยใหม่เพิ่มขึ้น โดยตลาดอาคารชุดเติบโตสูงเป็นประวัติการณ์จากความต้องการที่อยู่อาศัยในตัวเมือง

การจ้างงาน มีปัญหาขาดแคลนแรงงานในหลายอุตสาหกรรม ทั้งจากสาเหตุที่แรงงานมีคุณสมบัติไม่ตรงตามที่ต้องการ และการเคลื่อนย้ายแรงงานสู่ภาคเกษตรตามฤดูกาล ทำให้ผู้ประกอบการต้องปรับตัวด้วยการเพิ่มจำนวนชั่วโมงทำงาน การใช้แรงงานจากภายนอก (Outsource) การจ้างแรงงานต่างด้าว และการปรับขึ้นอัตราค่าจ้าง ส่งผลให้ธุรกิจ SMEs บางรายไม่สามารถแข่งขันด้านค่าจ้างกับธุรกิจขนาดใหญ่ได้

ต้นทุนการดำเนินธุรกิจและราคา แรงกดดันด้านต้นทุนมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นต่อเนื่องทุกไตรมาส ตามความต้องการวัตถุดิบที่มากขึ้น และแนวโน้มราคาน้ำมันและสินค้าโภคภัณฑ์ที่สูงขึ้น อย่างไรก็ตาม ผู้ประกอบการได้ปรับตัวโดยการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตแทนการปรับเพิ่มราคาเนื่องจากการแข่งขันในตลาดมีสูง

ปัจจัยเสี่ยงและอุปสรรคในการดำเนินธุรกิจ ในช่วงครึ่งแรกของปี ความไม่มีเสถียรภาพทางการเมืองเป็นอุปสรรคสำคัญของการดำเนินธุรกิจ อย่างไรก็ตาม ภายหลังเหตุการณ์ความไม่สงบทางการเมืองคลี่คลายลง ปัจจัยเสี่ยงหลักที่ผู้ประกอบการให้ความสำคัญมากที่สุดเปลี่ยนเป็นการปรับราคาสินค้าที่ทำได้ยาก เนื่องจากการแข่งขันสูง และการควบคุมราคาสินค้าภายในประเทศของทางการ ขณะที่ต้องเผชิญแรงกดดันด้านต้นทุนที่สูงขึ้นจากราคาน้ำมัน วัตถุดิบ และค่าจ้างแรงงาน

การเติบโตของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์: ความเสี่ยงการเกิดภาวะฟองสบู่

ปีนี้เป็นปีทองของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ แต่การเติบโตที่สูงก็ส่งผลให้เกิดความกังวลต่อความเสี่ยงของการสะสมตัวของฟองสบู่ ดังเช่นที่เคยได้รับบทเรียนในช่วงปี 2540

ฟองสบู่ในธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ หมายถึง ภาวะที่ราคาอสังหาริมทรัพย์เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วและต่อเนื่อง จนดึงดูดให้มีการซื้อขายเพื่อเก็งกำไรต่อเนื่องเป็นวงจร พร้อมกับมีการขอสินเชื่อเพื่อมาใช้ในการซื้อขายมากขึ้น ดังนั้น เครื่องชี้ที่อาจสะท้อนภาวะฟองสบู่ได้ คือ (1) ราคาของสินทรัพย์ที่สูงขึ้นอย่างรวดเร็วและรุนแรงอย่างต่อเนื่อง และ (2) สินเชื่อภาคอสังหาริมทรัพย์ทั้งที่ให้แก่ผู้ประกอบการและผู้ซื้อขายตัวสูงมากและต่อเนื่อง ดังเช่นในสหรัฐอเมริกาที่ดัชนีราคาที่อยู่อาศัยเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 10 ต่อปี ติดต่อกันเป็นเวลานานกว่า 10 ปี และสินเชื่อที่อยู่อาศัยเพิ่มขึ้นกว่าร้อยละ 10 ต่อปี ติดต่อกันถึง 8 ปี ซึ่งในกรณีของประเทศไทย สินเชื่อภาคอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวยังไม่มีสัญญาณบ่งชี้ถึงความผิดปกติแต่อย่างใด

อย่างไรก็ตาม โดยทั่วไปเศรษฐกิจที่ขยายตัวดี และอัตราดอกเบี้ยอยู่ในระดับต่ำต่อเนื่องมาระยะเวลาหนึ่ง อาจเป็นปัจจัยเอื้อให้เกิดการสะสมตัวของฟองสบู่หรือความไม่สมดุลทางการเงิน รวมถึงพฤติกรรมการลงทุนที่สุ่มเสี่ยงมากขึ้น (Excessive Risk Taking Behaviour) ดังนั้น แม้เครื่องชี้ต่างๆ อาจจะยังไม่ส่งสัญญาณถึงภาวะฟองสบู่ แต่ที่สำคัญคือ จากประสบการณ์ของหลายประเทศในอดีต การเกิดฟองสบู่จะเห็นได้ก็ต่อเมื่อฟองสบู่ขึ้นใกล้จะแตกหรือแตกไปแล้ว ทางเราจึงต้องติดตามสถานการณ์ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์อย่างใกล้ชิดและประเมินจากข้อมูลรอบด้าน

ในช่วงปี 2553 เริ่มเห็นพฤติกรรมการลงทุนที่สุ่มเสี่ยง ได้แก่ การเปิดโครงการใหม่เพิ่มขึ้นมาก โดยกว่าครึ่งหนึ่งเป็นโครงการอาคารชุด ขณะที่อุปสงค์ชะลอลงหลังจากมาตรการกระตุ้นของทางการสิ้นสุดลงเมื่อกลางปี ดังนั้น ผู้ประกอบการหลายรายจึงเน้นทำการตลาดเชิงรุกมากขึ้น อาทิ การให้อยู่ฟรี 1 ปีก่อนเริ่มผ่อนชำระจริง การให้กู้ได้เท่ากับมูลค่าหลักประกัน และการผ่อนชำระดอกเบี้ยร้อยละ 0 ในช่วงระยะแรก ซึ่งเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ผู้ซื้อที่ไม่มีอำนาจซื้อเพียงพอหรือเป็น Subprime Customers มีจำนวนมากขึ้น ในส่วนของสถาบันการเงิน พบว่าภายใต้ภาวะการแข่งขันที่สูงขึ้น สถาบันการเงินมีแนวโน้มการให้สินเชื่อที่ Loan to Value Ratio (LTV) เกินกว่าร้อยละ 90 เพิ่มขึ้น โดยส่วนใหญ่เป็นสินเชื่อที่ปล่อยให้แก่ผู้ซื้ออสังหาริมทรัพย์ที่มีราคาซื้อขายต่ำกว่า 10 ล้านบาท ในขณะที่ NPLs ของสินเชื่อกลุ่มนี้ แม้จะไม่สูงแต่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเป็นลำดับ การปล่อยสินเชื่อที่มี LTV เพิ่มขึ้นนี้เป็นปรากฏการณ์ที่คล้ายคลึงกับการปรับเพิ่มขึ้นของ LTV ในช่วงเริ่มแรกของการเกิดฟองสบู่อสังหาริมทรัพย์ในสหรัฐอเมริกา ซึ่งสูงขึ้นจากอัตราปกติที่ร้อยละ 70-80 จนกระทั่งถึงร้อยละ 120

พฤติกรรมที่สุ่มเสี่ยงข้างต้น ภายใต้ภาวะแวดล้อมทางธุรกิจที่อยู่ในเกณฑ์ดี ผู้ประกอบการและผู้ซื้อ มีความเชื่อมั่น ดอกเบี้ยอยู่ในระดับที่เอื้ออำนวย จึงเป็นช่วงเวลาที่เหมาะสมสำหรับการดำเนินมาตรการกำกับดูแลสถาบันการเงิน (Macro Prudential Measure) ในลักษณะป้องกันความเสี่ยงที่อาจเพิ่มสูงขึ้นในอนาคต (Preventive Action) ธปท. จึงได้ออกมาตรการกำกับดูแลสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยของธนาคารพาณิชย์^{1/} ในส่วนของสินเชื่อที่มีราคาซื้อขายต่ำกว่า 10 ล้านบาท ให้มีผลสำหรับการให้สินเชื่อที่อยู่อาศัยประเภทอาคารชุดตั้งแต่เดือนมกราคม 2554 และที่อยู่อาศัยแนวราบตั้งแต่เดือนมกราคม 2555 จากเดิมที่กำหนดค่าน้ำหนักความเสี่ยง (Risk Weight: RW) ของสินเชื่อกลุ่มนี้ที่ร้อยละ 35 มาเป็นการกำหนด RW ผันแปร

^{1/} ประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย ที่ สนส. 10/2553 เรื่องหลักเกณฑ์การคำนวณสินทรัพย์เสี่ยงด้านเครดิตสำหรับธนาคารพาณิชย์โดย Standardised Approach (วิธี SA) (ฉบับที่ 3)

ตาม LTV โดยสินเชื่อที่ให้ LTV สูงก็จะได้รับ RW ที่สูง เป็นการเพิ่มต้นทุนของสถาบันการเงิน แต่ไม่ได้หมายความว่า ห้ามปล่อยสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยเกิน LTV ที่กำหนด แต่หากสถาบันการเงินปล่อยสินเชื่อดังกล่าวเกินระดับที่กำหนดก็ต้องรับภาระความเสี่ยง โดยมีเงินกองทุนรองรับที่เพิ่มขึ้น มาตรการดังกล่าวเป็นการเตือนให้ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายเพิ่มความระมัดระวังในการทำธุรกรรม ที่อาจก่อให้เกิดความไม่สมดุลขึ้นในระบบเศรษฐกิจ ซึ่งถือเป็นการช่วยรักษาเสถียรภาพของเศรษฐกิจอีกทางหนึ่ง

ปี	มาตรการกำกับดูแลสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยของธนาคารพาณิชย์	
	ราคาซื้อขายต่ำกว่า 10 ล้านบาท	ราคาซื้อขายตั้งแต่ 10 ล้านบาท
2552	- กำหนด RW คงเดิม - LTV ≤ 100% กำหนด RW 35% - LTV > 100% กำหนด RW 75, 100%	- ยกเลิก LTV ไม่เกิน 70% - กำหนด RW ใหม่ - LTV ≤ 80% กำหนด RW 35% - LTV 80 - 100% กำหนด RW 75% - LTV > 100% กำหนด RW 75, 100%
2553	- กำหนด RW ใหม่ - คอนโดมิเนียม กำหนด LTV ≤ 90% กำหนด RW 35% - LTV 90-100% กำหนด RW 75% - LTV > 100% กำหนด RW 75, 100% (บังคับในสัญญาจะซื้อขายที่ทำตั้งแต่ 1 มกราคม 2554) - บ้านแนวราบ กำหนด LTV ≤ 95% กำหนด RW 35% - LTV 95-100% กำหนด RW 75% - LTV > 100% กำหนด RW 75, 100% (บังคับในสัญญาจะซื้อขายที่ทำตั้งแต่ 1 มกราคม 2555)	- กำหนด RW คงเดิม - LTV ≤ 80% กำหนด RW 35% - LTV 80 - 100% กำหนด RW 75% - LTV > 100% กำหนด RW 75, 100%

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

5. ภาวะการเงิน

5.1 ภาวะการเงินและอัตราแลกเปลี่ยน

ภาวะการเงินเอื้อต่อ
การขยายตัวทางเศรษฐกิจ

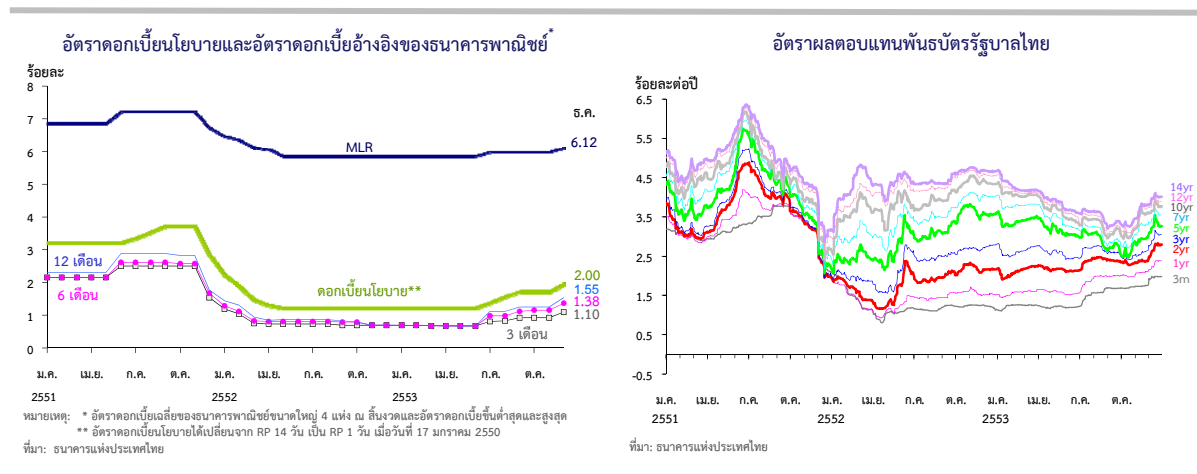
สินเชื่อที่ขยายตัวและอัตราดอกเบี้ยที่อยู่ในระดับต่ำยังเอื้อต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจ ขณะที่อัตราดอกเบี้ยระยะสั้นในตลาดเงินโน้มสูงขึ้นตามทิศทางอัตราดอกเบี้ยนโยบาย

ในช่วงครึ่งแรกของปี คณะกรรมการนโยบายการเงิน (กนง.) ยังคงมีความกังวลต่อความไม่แน่นอนในเศรษฐกิจโลก รวมถึงปัจจัยเสี่ยงภายในประเทศจากสถานการณ์ทางการเมือง ส่งผลให้มีมติคงอัตราดอกเบี้ยนโยบายไว้ที่ร้อยละ 1.25 ต่อปี อย่างไรก็ตาม ในช่วงครึ่งหลังของปี ที่ความไม่แน่นอนของเศรษฐกิจโลกเริ่มลดลง กอปรกับเศรษฐกิจไทยขยายตัวได้ต่อเนื่อง ส่งผลให้แรงกดดันเงินเพื่อเพิ่มสูงขึ้นและมีโอกาสที่จะสูงกว่ากรอบเป้าหมายได้ กนง. จึงเห็นควรให้ทยอยปรับอัตราดอกเบี้ยนโยบายเข้าสู่ระดับปกติมากขึ้น โดยมีการปรับทั้งหมด 3 ครั้ง รวมแล้วร้อยละ 0.75 ต่อปี จากร้อยละ 1.25 เป็นร้อยละ 2.00 ต่อปี ณ สิ้นปี 2553

อัตราดอกเบี้ยธุรกรรมซื้อคืนพันธบัตรระยะ 1 วัน และ อัตราดอกเบี้ยระหว่างธนาคารระยะ 1 วันเฉลี่ยปรับเพิ่มขึ้นจากปีก่อน มาอยู่ที่ร้อยละ 1.48 และ 1.36 ต่อปี ณ สิ้นปี 2553 ตามการปรับขึ้นของอัตราดอกเบี้ยนโยบาย

อัตราดอกเบี้ยเงินกู้และเงินฝากของธนาคารพาณิชย์^{3/} ปรับขึ้นตามอัตราดอกเบี้ยนโยบาย

อัตราดอกเบี้ยเงินกู้และเงินฝากของธนาคารพาณิชย์เริ่มปรับขึ้นในช่วงครึ่งหลังของปี ตามการปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบาย โดยอัตราดอกเบี้ยสำหรับลูกค้าชั้นดี (MLR) ปรับขึ้นร้อยละ 0.26 มาอยู่ที่ร้อยละ 6.12 ต่อปี และอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำระยะเวลา 12 เดือน ปรับขึ้นร้อยละ 0.87 มาอยู่ที่ร้อยละ 1.55 ต่อปี ตามลำดับ

อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลระยะสั้นปรับสูงขึ้น สอดคล้องกับการส่งสัญญาณทิศทางดอกเบี้ยขาขึ้นของ กนง.

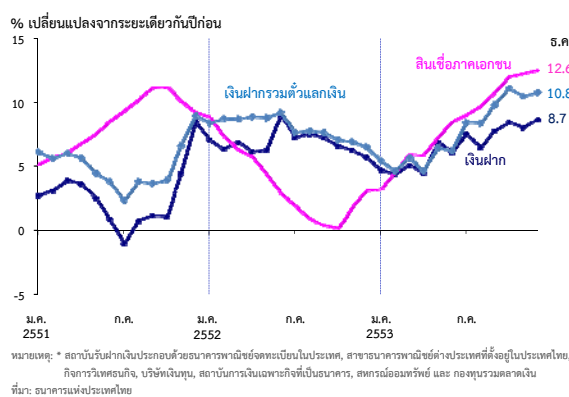
อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลระยะสั้นโน้มสูงขึ้นในช่วงครึ่งหลังของปี 2553 จากการคาดการณ์ทิศทางการปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบาย ตามการส่งสัญญาณของ กนง. ถึงแม้อัตราผลตอบแทนพันธบัตรระยะกลางและระยะยาวโน้มลดลงตั้งแต่ช่วงต้นปี จากความต้องการของนักลงทุนโดยเฉพาะกลุ่มบริษัทประกันที่เพิ่มขึ้น และการคาดการณ์ปริมาณการออกพันธบัตรของรัฐบาลว่าจะลดลงตามความสามารถในการจัดเก็บรายได้ของรัฐบาลที่มากกว่าที่คาดไว้ อย่างไรก็ตาม ในช่วงไตรมาสสุดท้ายของปี อัตราผลตอบแทนพันธบัตรระยะกลางและระยะยาวได้ปรับสูงขึ้นตามทิศทางอัตราดอกเบี้ยนโยบาย

สินเชื่อภาคเอกชนเร่งขึ้นตามเศรษฐกิจที่ขยายตัวในเกณฑ์ดี

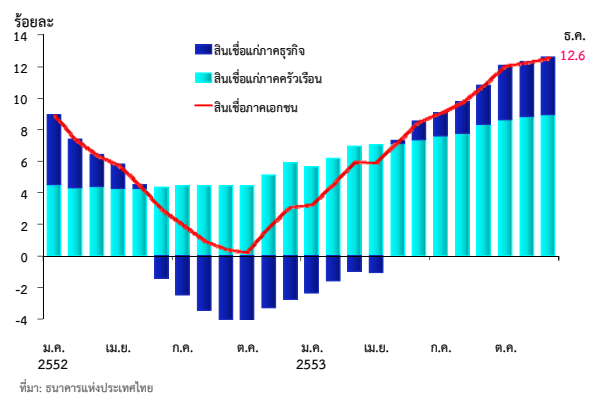
สินเชื่อภาคครัวเรือนขยายตัวในอัตราเร่งขึ้น สอดคล้องกับการขยายตัวของการบริโภคภาคเอกชน โดยสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์เร่งขึ้นมากตามยอดจำหน่ายรถยนต์ที่สูงเป็นประวัติการณ์ ขณะที่สินเชื่อที่อยู่อาศัยขยายตัวดี ส่วนหนึ่งจากผลของมาตรการกระตุ้นอสังหาริมทรัพย์ ส่วนสินเชื่อที่ให้แก่ภาคธุรกิจขยายตัวน้อยกว่า ส่วนหนึ่งเนื่องจากภาคธุรกิจหันไประดมทุนผ่านการออกตราสารหนี้และตราสารทุน

^{3/} อัตราดอกเบี้ยเฉลี่ยของธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่ 4 แห่ง

อัตราการขยายตัวของเงินฝากและสินเชื่อภาคเอกชนของสถาบันรับฝากเงิน*

แหล่งที่มาของการขยายตัวของสินเชื่อภาคเอกชนของสถาบันรับฝากเงิน

ธนาคารพาณิชย์และธนาคารเฉพาะกิจเร่งระดมเงินฝากและตัวแลกเงิน เพื่อรองรับความต้องการสินเชื่อที่เพิ่มขึ้น

เงินฝากรวมตัวแลกเงินของสถาบันรับฝากเงิน (ธนาคารพาณิชย์และธนาคารเฉพาะกิจ) ขยายตัวร้อยละ 10.8 เร่งขึ้นจากปีก่อนหน้า ส่วนหนึ่งเป็นผลจากการไหลกลับของเงินลงทุนในกองทุนรวมเพื่อลงทุนในต่างประเทศ (FIF) ประกอบกับสถาบันการเงินเร่งระดมเงินฝากมากขึ้น ส่งผลให้สภาพคล่องในระบบธนาคารพาณิชย์ยังคงอยู่ในระดับสูงและเพียงพอที่จะรองรับความต้องการสินเชื่อในระยะต่อไป

ฐานเงินและปริมาณเงินตามความหมายกว้างขยายตัวสอดคล้องกับกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เพิ่มขึ้น

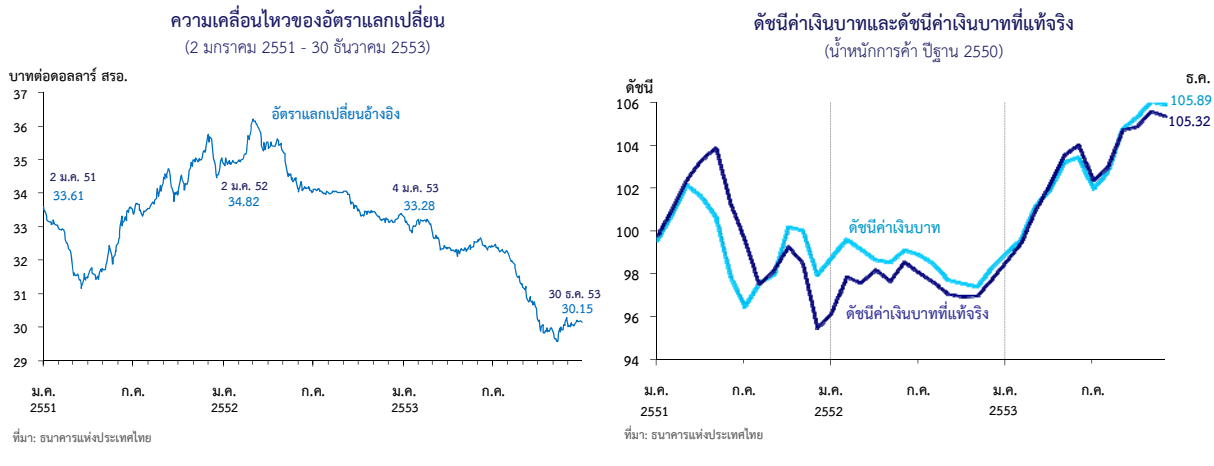
แม้ฐานเงินจะเร่งตัวขึ้นในช่วงครึ่งแรกของปี จากสถานการณ์ความไม่สงบทางการเมือง ทำให้ประชาชนต้องการถือเงินสดเพื่อใช้จ่ายยามฉุกเฉินมากขึ้น แต่หลังจากสถานการณ์คลี่คลายความต้องการถือเงินสดในส่วนนี้ลดลง ส่งผลให้ฐานเงินขยายตัวร้อยละ 12.7 ซึ่งสอดคล้องกับการขยายตัวของเศรษฐกิจ

ปริมาณเงินตามความหมายกว้าง (Broad Money) ขยายตัวร้อยละ 10.9 จากสิ้นปีก่อน สอดคล้องกับการขยายตัวของฐานเงิน

อัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทต่อดอลลาร์ สรอ. แข็งค่าขึ้นจากทั้งการไหลเข้าของเงินทุนและการเกินดุลของบัญชีเดินสะพัด

อัตราแลกเปลี่ยน ณ สิ้นปี 2553 อยู่ที่ระดับ 30.15 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. แข็งค่าขึ้นร้อยละ 10.6 จากสิ้นปีก่อนตามการเกินดุลบัญชีเดินสะพัด และการไหลเข้าของเงินทุนเพื่อลงทุนในตลาดหลักทรัพย์และตลาดพันธบัตรไทย อันเป็นผลจากความแตกต่างของการขยายตัวของเศรษฐกิจกลุ่มประเทศเกิดใหม่และกลุ่มประเทศอุตสาหกรรมหลัก ที่ทำให้มีเงินทุนไหลเข้าสู่ภูมิภาคเอเชียรวมทั้งไทย อย่างไรก็ดี ในช่วงปลายปี นักลงทุนมีความกังวลต่อปัญหาหนี้สาธารณะของประเทศไอร์แลนด์ รวมทั้งนโยบายการดูแลเงินเฟ้อของจีน

ตลอดจนความตึงเครียดในคาบสมุทรเกาหลี และปัจจัยบวกต่อค่าเงินดอลลาร์ สรอ. จากการที่นักลงทุนเริ่มเห็นสัญญาณการฟื้นตัวของเศรษฐกิจสหรัฐฯ ทำให้เงินทุนไหลกลับเข้าสู่สหรัฐฯ ๖ ส่งผลให้ค่าเงินบาทต่อดอลลาร์ สรอ. ชะลอการแข็งค่า

ดัชนีค่าเงินบาท^{4/} (NEER) ปรับแข็งค่าขึ้นร้อยละ 4.5 จากระดับเฉลี่ยในปีก่อนหน้า ตามการอ่อนค่าลงของเงินดอลลาร์ สรอ. เงินยูโร และเงินปอนด์ ทั้งนี้ เงินดอลลาร์ สรอ. ที่อ่อนค่าลงเกิดจากความกังวลเรื่องความไม่แน่นอนของการฟื้นตัวของเศรษฐกิจ ขณะที่การอ่อนค่าของยูโรและปอนด์เกิดจากความกังวลต่อความสามารถในการลดการขาดดุลการคลังเพื่อแก้ไขปัญหาหนี้ภาครัฐของประเทศโปรตุเกส ไอร์แลนด์ กรีซ และสเปน ประกอบกับการคาดการณ์ว่าอังกฤษจะยังต้องดำเนินนโยบายการเงินที่ผ่อนคลาย ซึ่งจะเป็แรงกดดันต่อค่าเงินปอนด์ในอีกทางหนึ่ง

สำหรับดัชนีค่าเงินบาทที่แท้จริง (REER) ที่นำดัชนีค่าเงินบาทมาปรับด้วยราคาเปรียบเทียบ เพื่อให้สะท้อนถึงความสามารถในการแข่งขันด้านราคาของประเทศปรับแข็งค่าขึ้นในปี 2553 ร้อยละ 5.5 จากระดับเฉลี่ยในปีก่อน ตามทิศทางของดัชนีค่าเงินบาทที่แข็งขึ้นเป็นสำคัญ ในขณะที่ระดับราคาของไทยยังคงเคลื่อนไหวสอดคล้องกับประเทศในภูมิภาค

^{4/} ธนาคารแห่งประเทศไทยปรับข้อมูลดัชนีค่าเงินบาท (NEER, REER) โดยใช้น้ำหนักทางการค้าและปีฐานใหม่ (ปี 2550) โดยเริ่มเผยแพร่ข้อมูลใหม่ ตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ 2554 เป็นต้นไป

5.2 ตลาดตราสารทุนและตราสารหนี้

ภาคเอกชนระดมทุนใน

ตลาดทุนและตลาด

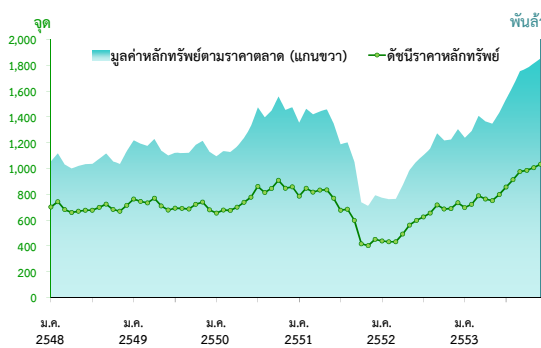
ตราสารหนี้เพิ่มขึ้น

เงินทุนที่ไหลเข้าเป็นจำนวนมากเป็นโอกาสให้ภาคเอกชนพึ่งพาแหล่งเงินทุนจากตลาดตราสารทุนและตราสารหนี้ได้มากขึ้น

ความแตกต่างของการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจของประเทศในภูมิภาคเอเชียและกลุ่มประเทศอุตสาหกรรมหลักส่งผลให้นักลงทุนต่างชาติมาลงทุนในประเทศไทยกำลังพัฒนารวมทั้งไทยมากขึ้นทั้งในตลาดตราสารทุนและตราสารหนี้ โดยดัชนีราคาหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET Index) สูงขึ้นอย่างรวดเร็วและปิดตลาดสิ้นปีเพิ่มขึ้นร้อยละ 40.6 จากสิ้นปีก่อน โดยเป็นการเพิ่มสูงสุดเป็นอันดับสามของโลกและเป็นอันดับสองในภูมิภาคเอเชีย รองจากอินโดนีเซีย และทำให้มูลค่าหลักทรัพย์ตามราคาตลาด (Market Capitalization) ณ สิ้นปีขยายตัวร้อยละ 41.9 จากปีก่อน มาอยู่ที่ 8.33 ล้านล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 82.5 ของ GDP ซึ่งเป็นสถิติสูงสุดตั้งแต่ก่อตั้งตลาดหลักทรัพย์

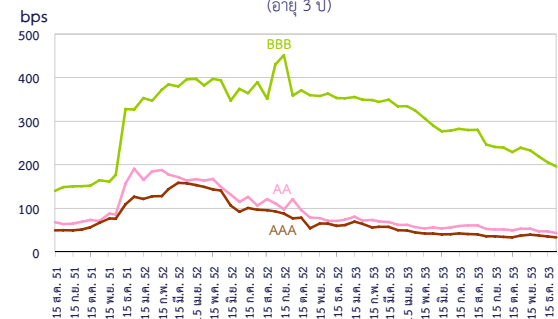
ภาคธุรกิจที่ไม่ใช่สถาบันการเงินได้หันมาระดมทุนผ่านการออกตราสารทุนเพื่อใช้ในธุรกิจมากขึ้นโดยเฉพาะกลุ่มธุรกิจการขนส่ง อุตสาหกรรมการผลิต และอสังหาริมทรัพย์ ส่งผลให้ตราสารทุนที่ออกใหม่ทั้งปีมีมูลค่ารวม 87.5 พันล้านบาท เพิ่มขึ้นมากจากปีก่อนเกือบ 4 เท่าตัว

ดัชนีราคาและมูลค่าหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ที่มา: ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (ตลท.)

ส่วนต่างอัตราผลตอบแทนหุ้นกู้เอกชนและพันธบัตรรัฐบาล (อายุ 3 ปี)

หมายเหตุ:

- เฉพาะหุ้นกู้ที่มีธุรกรรมซื้อขายมากกว่า 10 ธุรกรรมใน 1 ปี หรือมียอดคงค้างสูงกว่า 2 พันล้านบาท
- ส่วนต่างอัตราผลตอบแทนคำนวณจากวันที่ 15 และวันทำการสุดท้ายของแต่ละเดือนที่มีการเสนอราคาในตลาด

นอกจากนี้ ภาคเอกชนยังระดมทุนผ่านตลาดตราสารหนี้ด้วย ทำให้ยอดคงค้างตราสารหนี้ภาคเอกชน ณ สิ้นปีอยู่ที่ 1.3 ล้านล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีก่อน 54 พันล้านบาท

สำหรับยอดคงค้างตราสารหนี้ภาครัฐบาล ณ สิ้นปีมียอดคงค้างอยู่ที่ 5.6 ล้านล้านบาท เพิ่มขึ้นจากสิ้นปีก่อนรวม 779.6 พันล้านบาท จากการเพิ่มขึ้นของยอดคงค้างพันธบัตรรัฐบาลซึ่งเป็นผลจากการออกพันธบัตรรัฐบาลชุดไทยเข้มแข็ง และยอดคงค้างพันธบัตร ธปท. จากการดูแลสภาพคล่องในระบบเศรษฐกิจ

ภาวะเศรษฐกิจและฐานะการเงินของภาคธุรกิจที่ดีขึ้น ทำให้ค่าความเสี่ยงของภาคเอกชนที่สะท้อนจากส่วนต่างอัตราผลตอบแทนหุ้นกู้เอกชนและพันธบัตรรัฐบาล (Corporate Bond Spread) ปรับลดลงต่อเนื่อง

อย่างไรก็ดี ความไม่แน่นอนในการฟื้นตัวของเศรษฐกิจสหรัฐฯ และปัญหานี้สาธารณะของกลุ่มประเทศยูโรยังคงมีอยู่ ขณะที่เศรษฐกิจของกลุ่มประเทศเกิดใหม่ยังขยายตัวสูงเป็นผลให้การขยายตัวทางเศรษฐกิจ แรงกดดันเงินเฟ้อ และการดำเนินนโยบายการเงินของทั้งสองกลุ่มยังแตกต่างกัน ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้คาดการณ์การเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศในระยะต่อไปจะยังคงผันผวนมาก

5.3 ระบบธนาคารพาณิชย์

ฐานะการเงินของธนาคารพาณิชย์ยังคงเข้มแข็ง

ระบบธนาคารพาณิชย์มีกำไรสูงขึ้นจากปีก่อนหน้าตามการขยายตัวสินเชื่อและเงินฝาก ขณะที่ฐานะการเงินของธนาคารพาณิชย์เข้มแข็ง

ระบบธนาคารพาณิชย์มีกำไรจากการดำเนินงานรวม 213.3 พันล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 15.1 โดยอัตราส่วนรายได้ดอกเบี้ยสุทธิต่อสินทรัพย์เฉลี่ย (Net Interest Margin: NIM) อยู่ที่ร้อยละ 2.8 ใกล้เคียงกับปีก่อน และเมื่อหักภาษีและค่าใช้จ่ายจากการกันสำรอง ระบบธนาคารพาณิชย์มีกำไรสุทธิ 123.0 พันล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 34.5 ส่งผลให้อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์เฉลี่ย (Return on Assets: ROA) เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 0.9 มาอยู่ที่ร้อยละ 1.1

อัตราดอกเบี้ยเงินฝากที่ลดลงมากกว่าอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ ทำให้อัตราดอกเบี้ยจ่ายที่แท้จริงจากการรับฝากเงิน (Effective Deposit Rate) ลดลงมากกว่าอัตราดอกเบี้ยรับที่แท้จริงจากการปล่อยสินเชื่อ (Effective Lending Rate) ส่งผลให้รายได้ดอกเบี้ยสุทธิเพิ่มขึ้นจากปีก่อน

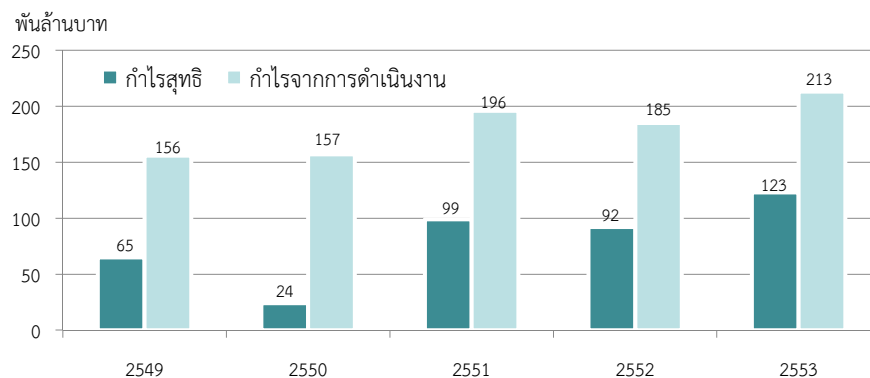
รายได้ที่ไม่ใช่ดอกเบี้ยของธนาคารพาณิชย์เพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 16.0 จากรายได้จากค่าธรรมเนียมและการบริการที่สูงขึ้นตามการปรับกลยุทธ์การดำเนินธุรกิจ นอกจากนี้ ยังมีกำไรจากการลงทุนในหลักทรัพย์และการปริวรรตเงินตรา ขณะที่ค่าใช้จ่ายที่ไม่ใช่ดอกเบี้ยเพิ่มขึ้นร้อยละ 7.8 โดยส่วนหนึ่งเป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับพนักงานที่สูงขึ้น

ฐานะการเงินของระบบธนาคารพาณิชย์ยังอยู่ในเกณฑ์เข้มแข็ง โดยฐานะเงินกองทุนเพิ่มขึ้นจากผลกำไรและการเพิ่มทุน ทำให้อัตราส่วนเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยง (BIS Ratio) เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 16.2 และอัตราส่วนเงินกองทุนชั้นที่ 1 ต่อสินทรัพย์เสี่ยง (Tier-1 Ratio) เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 12.5 ซึ่งอยู่ในระดับสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานสากลมาก

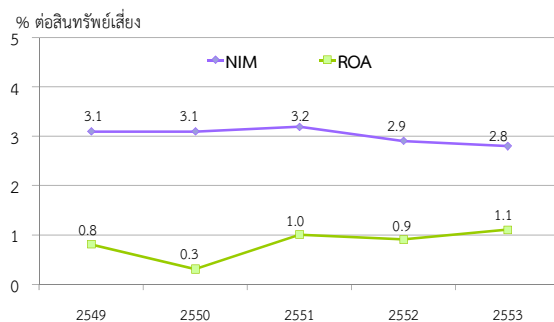
สัดส่วนสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (Gross NPLs) ต่อสินเชื่อรวมของระบบธนาคารพาณิชย์ลดลงมาอยู่ที่ร้อยละ 3.6 ณ สิ้นปี 2553 โดยมียอดคงค้าง 312.6 พันล้านบาท ลดลง 63.5 พันล้านบาท จากสิ้นปี 2552 โดยลดลงทั้ง NPLs ในส่วนของสินเชื่อภาคธุรกิจและสินเชื่ออุปโภคบริโภค ส่วนสินเชื่อที่ผิดนัดชำระหนี้เกิน 1 เดือนแต่ยังไม่เกิน 3 เดือนลดลงเช่นกัน แม้ว่าสินเชื่อจะขยายตัวตามภาวะเศรษฐกิจ ซึ่งเป็นผลดีต่อเสถียรภาพของระบบธนาคารพาณิชย์ในระยะต่อไป

ผลประกอบการและอัตราส่วนที่สำคัญของระบบธนาคารพาณิชย์

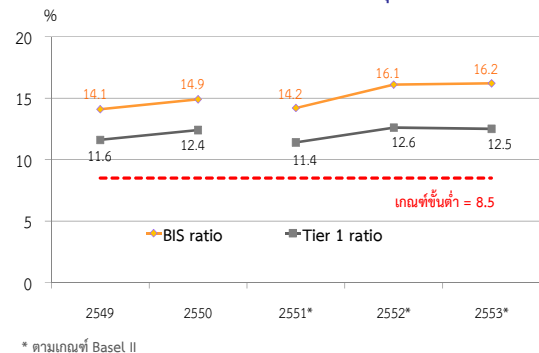
กำไร

ความสามารถในการหากำไร

ความเพียงพอของเงินกองทุน

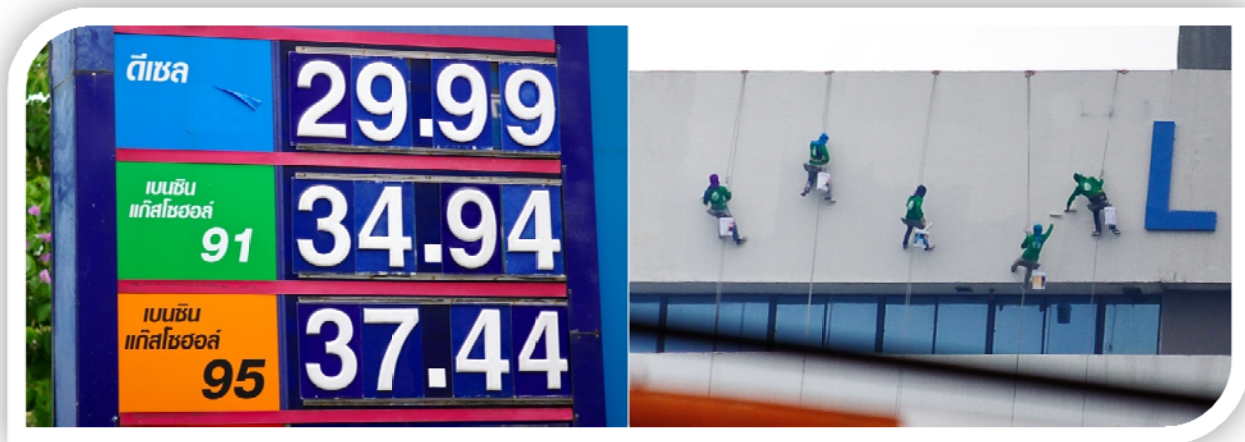

ผลการดำเนินงานของระบบธนาคารพาณิชย์

หน่วย: พันล้านบาท	2552	2553 ^p	%Δ ปี 2553 เทียบกับปี 2552
1. รายได้ดอกเบี้ย	404.3	415.1	2.6
1.1 เงินให้สินเชื่อ	311.1	307.0	-1.3
1.2 รายการระหว่างธนาคารและตลาดเงิน	20.8	26.0	24.9
1.3 การให้เข้าซื้อและสัญญาเช่าการเงิน	26.7	29.2	9.5
1.4 เงินลงทุน	45.7	52.8	15.6
2. ค่าใช้จ่ายดอกเบี้ย	114.2	99.8	-12.6
2.1 เงินรับฝาก	78.2	58.3	-25.4
2.2 รายการระหว่างธนาคารและตลาดเงิน	7.9	12.8	63.1
2.3 เงินกู้ยืม	28.2	28.7	1.7
2.4 ค่าธรรมเนียมในการกู้ยืมเงิน	0.0	0.0	1,300.0
3. รายได้ดอกเบี้ยสุทธิ (3) = (1) - (2)	290.1	315.2	8.6
4. รายได้ที่ไม่ใช่ดอกเบี้ย	135.0	156.6	16.0
5. ค่าใช้จ่ายดำเนินงาน	239.7	258.5	7.8
6. กำไรจากการดำเนินงาน (6) = (3) + (4) - (5)	185.4	213.3	15.1
7. หนี้สูญและหนี้สงสัยจะสูญ รวมขาดทุนจากการปรับโครงสร้างหนี้	56.4	44.1	-21.9
8. ภาษีและรายการพิเศษ	36.8	46.2	25.7
9. กำไรสุทธิ (9) = (6) - (7) - (8)	92.2	123.0	34.5

หมายเหตุ: ระบบ ธพ. ประกอบด้วยธนาคารพาณิชย์ 32 แห่ง ได้แก่ธนาคารพาณิชย์ที่จดทะเบียนภายในประเทศ 17 แห่ง และสาขาธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศ 15 แห่ง

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

6. การประเมินเสถียรภาพเศรษฐกิจการเงินไทย

เสถียรภาพเศรษฐกิจการเงินไทยอยู่ในเกณฑ์ดี แต่แนวโน้มต้นทุนการผลิตที่สูงขึ้น ประกอบกับตลาดแรงงานตึงตัว จะสร้างแรงกดดันต่อเงินเฟ้อในระยะต่อไป

6.1 เสถียรภาพในประเทศ

6.1.1 เสถียรภาพด้านราคาและแรงกดดันเงินเฟ้อ

ต้นทุนการผลิตที่สูงขึ้นและเศรษฐกิจที่ขยายตัวดี ทำให้อัตราเงินเฟ้อเร่งตัวขึ้นจากปีก่อน และคาดว่าปัจจัยดังกล่าวจะยังเป็นแรงกดดันเงินเฟ้อในระยะต่อไป

แรงกดดันเงินเฟ้อเพิ่มขึ้น
ชัดเจนและต่อเนื่อง

อัตราเงินเฟ้อทั่วไปและอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานเร่งขึ้นจากปีก่อน มาอยู่ที่ร้อยละ 3.3 และ 1.0 ตามลำดับ ตามราคาในหมวดพลังงานสอดคล้องกับแนวโน้มราคาน้ำมันในตลาดโลก และหมวดอาหารสดตามราคาสินค้าเกษตรที่สูงขึ้น เนื่องจากผลผลิตของไทยและของโลกลดลงจากสภาพอากาศแปรปรวน ขณะที่ความต้องการบริโภคยังเพิ่มขึ้นต่อเนื่องตามเศรษฐกิจที่ฟื้นตัว

แม้ว่าการขยายตัวของเศรษฐกิจจะสร้างแรงกดดันด้านอุปสงค์มากขึ้น แต่การส่งผ่านต้นทุนที่สูงขึ้นไปยังราคาสินค้าและบริการยังคงมีค่อนข้างจำกัด เนื่องจากประสบปัญหาความไม่สงบทางการเมือง และอุทกภัย อีกทั้งทางการยังขอความร่วมมือผู้ประกอบการให้ชะลอการขึ้นราคาสินค้าและบริการ เพื่อ

ไม่ให้กระทบกำลังซื้อของประชาชน จึงทำให้ต้นทุนการผลิตที่สูงขึ้นยังไม่ส่งผ่านไปยังราคาสินค้าและบริการที่อยู่ในตะกร้าอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานได้อย่างเต็มที่

การเร่งขึ้นของอัตราเงินเฟ้อยังมาจากปัจจัยพิเศษที่มีผลต่อการคำนวณเงินเฟ้อด้วย ได้แก่ การยกเลิกความช่วยเหลือของภาครัฐในส่วนของ การอุดหนุนค่าน้ำประปาในเดือนเมษายน ที่ทำให้ค่าใช้จ่ายค่าน้ำประปาของประชาชนสูงขึ้น และผลของนโยบายเรียนฟรีที่ดำเนินมาครบรอบ 1 ปี

ในระยะต่อไป คาดว่าแรงกดดันเงินเฟ้อจะสูงขึ้นทั้งจากการทยอยส่งผ่านต้นทุนการผลิตที่ผู้ประกอบการได้แบกรับไว้ในปีที่แล้วจากที่ชะลอการปรับขึ้นราคาตลอดทั้งปี และแรงกดดันด้านต้นทุนที่เพิ่มเติมจากราคาสินค้าโภคภัณฑ์ในตลาดโลกที่ยังมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นต่อเนื่องตามการขยายตัวของเศรษฐกิจโลก ขณะที่เศรษฐกิจไทยยังเติบโตได้ต่อเนื่องตามพื้นฐานเศรษฐกิจไทยที่เข้มแข็ง ซึ่งจะเอื้อให้การส่งผ่านทำได้ง่ายขึ้น

ดัชนีราคา

(อัตราการเปลี่ยนแปลงเทียบกับระยะเดียวกันปีก่อน)

	น้ำหนัก (ร้อยละ)	2552 ทั้งปี	2553				
			ทั้งปี	ไตรมาส 1	ไตรมาส 2	ไตรมาส 3	ไตรมาส 4
ดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไป	100.0	-0.9	3.3	3.8	3.3	3.3	2.8
- ดัชนีราคาผู้บริโภคพื้นฐาน	75.5	0.3	1.0	0.4	0.9	1.2	1.2
- หมวดอาหารสด	14.6	5.6	10.3	8.2	9.2	13.8	10.2
- หมวดพลังงาน	9.9	-13.1	9.7	26.3	10.9	1.5	3.2
ดัชนีราคาผู้ผลิต	100.0	-3.8	9.4	12.0	9.3	10.3	6.3
- ผลผลิตเกษตรกรรม	9.5	5.8	22.1	21.8	16.4	38.7	14.2
- ผลิตภัณฑ์จากเหมือง	2.4	-10.9	3.0	11.3	3.1	-1.8	-0.2
- ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม	88.1	-5.6	6.5	9.7	7.6	4.4	4.5

ที่มา: สำนักดัชนีเศรษฐกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์

6.1.2 เสถียรภาพตลาดแรงงาน

ตลาดแรงงานตึงตัวมากขึ้น
อย่างต่อเนื่อง

ตลาดแรงงานประสบภาวะตึงตัวจากการจ้างงานที่ขยายตัวได้ดีตามภาวะเศรษฐกิจ ส่งผลให้ผู้ประกอบการหาแรงงานได้ยากขึ้น และสร้างแรงกดดันให้ค่าจ้างปรับสูงขึ้น

การจ้างงานขยายตัวร้อยละ 0.9 สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจ และมีลักษณะของการแย่งแรงงานระหว่างภาคเศรษฐกิจมากขึ้น โดยการจ้างงานในภาคการค้าและภาคบริการขยายตัวร้อยละ 3.1 และ 2.9 ตามลำดับ ขณะที่การจ้างงานภาคอุตสาหกรรมหดตัวลง แม้การผลิตในสาขาที่เน้นการส่งออก อาทิ สาขาอิเล็กทรอนิกส์ และยานยนต์ จะขยายตัวมาก ทั้งนี้ เนื่องจากแรงงานที่เคยทำงานในภาคอุตสาหกรรมส่วนหนึ่งเคลื่อนสู่ภาคการค้า บริการ และเกษตรกรรม รวมทั้งบางส่วนหันไปประกอบอาชีพส่วนตัว

เครื่องชี้ภาวะตลาดแรงงานต่างๆ สะท้อนถึงปัญหาการขาดแคลนแรงงาน

ความตึงตัวของตลาดแรงงานไทยเพิ่มสูงขึ้นในปี 2553 สะท้อนจากสัดส่วนของตำแหน่งงานว่างต่ออัตราการว่างงานที่เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 5.7 ในปี 2552 เป็นร้อยละ 10.5 ในปี 2553 ขณะที่อัตราการว่างงานลดลงสู่ระดับร้อยละ 0.9 ตั้งแต่ไตรมาสที่ 3 ของปี ประกอบกับอัตราการว่างงานระยะยาวลดลงจากร้อยละ 1.1 ในปี 2552 เหลือเพียงร้อยละ 0.08 ในปี 2553 แสดงให้เห็นว่าผู้ว่างงานส่วนใหญ่สามารถหางานได้อย่างรวดเร็วขึ้น ทั้งนี้ ผลสำรวจภาคธุรกิจ^{5/} สะท้อนว่าผู้ประกอบการสรรหาแรงงานได้ยากขึ้น โดยดัชนีความยากง่ายในการสรรหาแรงงานอยู่ที่ระดับต่ำกว่า 50 ตลอดทั้งปี 2553

ปัญหาการขาดแคลนแรงงานส่งผลให้ชั่วโมงทำงานและค่าจ้างปรับเพิ่มขึ้น

ปัญหาการขาดแคลนแรงงานส่งผลให้ผู้ประกอบการปรับตัวโดยการเพิ่มชั่วโมงงาน เห็นได้จากจำนวนแรงงานของกลุ่มนอกภาคเกษตรกรรมที่ทำงานมากกว่า 50 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ปรับเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในปี 2553 และอยู่ในระดับที่สูงกว่าช่วงก่อนเกิดวิกฤตเศรษฐกิจมาก ซึ่งนำไปสู่การปรับเพิ่มค่าจ้างของแรงงานทั้งในภาคเกษตรกรรมและนอกภาคเกษตรกรรม ส่งผลให้ค่าจ้างเฉลี่ยในปี 2553 อยู่ที่ระดับ 9,262.2 บาทต่อคนต่อเดือน เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.5 จากปีก่อน

ภาวะการจ้างงาน

% YOY	2552	2553	2553					
			ครึ่งปีแรก	ครึ่งปีหลัง	ไตรมาส 1	ไตรมาส 2	ไตรมาส 3	ไตรมาส 4
ผู้มีงานทำ	1.9	0.9	1.0	0.8	2.6	-0.5	0.8	0.7
ภาคเกษตร	0	-1.0	-3.1	0.8	1.8	-7.4	-1.2	2.9
ภาคนอกเกษตร	3.1	2.1	3.4	0.7	3.0	3.8	2.3	-0.8
อุตสาหกรรม	-1.5	-0.5	0.7	-1.6	-0.4	1.7	-2.2	-1.1
ก่อสร้าง	4	2.3	5.3	-1.3	0.7	9.9	1.9	-4.4
การค้า	5.1	3.1	4.0	2.3	2.9	5.1	4.1	0.5
บริการ	4.7	2.9	4.3	1.6	5.8	2.8	4.0	-0.8

ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ

^{5/} การสำรวจผู้ประกอบการ ธนาคารแห่งประเทศไทย

เครื่องใช้ที่สะท้อนแรงกดดันต่อตลาดแรงงาน

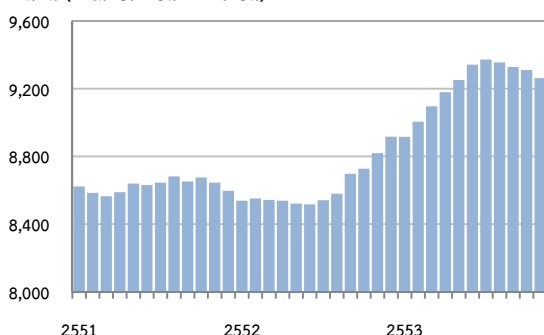
เครื่องใช้สำคัญ	2552	2553	2553					
			ครึ่งปีแรก	ครึ่งปีหลัง	ไตรมาส 1	ไตรมาส 2	ไตรมาส 3	ไตรมาส 4
ผู้ว่างงาน (พันคน)	572.3	402.2	468.9	335.5	431.7	506.1	341.0	329.9
อัตราการว่างงาน	1.5	1.0	1.2	0.9	1.1	1.3	0.9	0.8
ผู้ทำงานต่ำกว่าระดับ (พันคน)	604.9	520.8	560	481.7	547.9	572.1	516.5	446.8
อัตราการทำงานต่ำกว่าระดับ(%)	1.6	1.3	1.5	1.2	1.4	1.5	1.3	1.1
ผู้ว่างงานระยะยาว ⁽¹⁾ (พันคน)	42.7	29.8	39.6	19.9	44.5	34.7	20.4	19.4
อัตราการว่างงานระยะยาว (%)	1.11	0.08	0.10	0.1	0.12	0.09	0.05	0.05
ตำแหน่งว่าง/จำนวนผู้ว่างงาน (%)	5.7	10.5	9.1	12.0	11.1	7.1	11.9	12.0
ดัชนีความยากง่ายในการสรรหาแรงงาน	55.6	42.4	43.7	41.0	44.4	43.1	41.5	40.5

(1) ผู้ว่างงานในระยะยาว คือ ผู้ที่ว่างงานมากกว่า 1 ปีขึ้นไป

ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ผู้มีงานทำนอกภาคเกษตรที่ทำงานมากกว่า 50 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

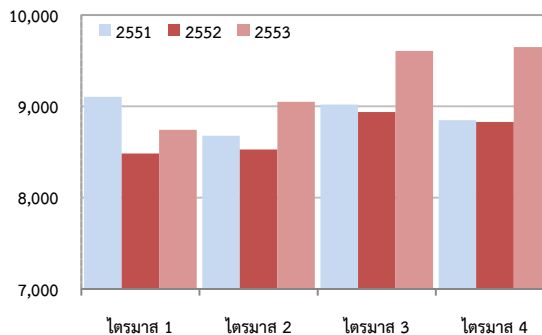
พันคน (ค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ 12 เดือน)

ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ค่าจ้างเฉลี่ยต่อเดือนของผู้มีงานทำ

บาท/เดือน

ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ

6.1.3 เสถียรภาพด้านอื่นๆ

ในภาพรวม ยังไม่มีสัญญาณบ่งชี้ถึงการสะสมตัวของความไม่สมดุลในระบบเศรษฐกิจและการเงินไทย (Financial Imbalances)

นอกจากการพิจารณาเสถียรภาพด้านราคา เสถียรภาพด้านอื่นๆ อาทิ ภาครัฐกิจ ภาคครัวเรือน และตลาดการเงิน มีความสำคัญในการประเมินความสมดุลของระบบเศรษฐกิจด้วย

เสถียรภาพภาคธุรกิจที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน

ฐานะการเงินของภาคธุรกิจ ยังคงเข้มแข็ง

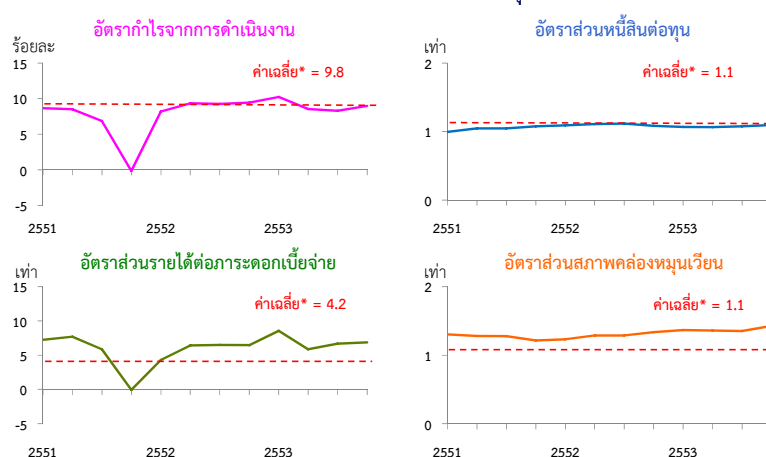
ผลประกอบการบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่ไม่ใช่สถาบันการเงินปรับตัวต่อเนื่องนับตั้งแต่ครึ่งหลังของปี 2552 โดยในไตรมาสที่ 3 ของปี 2553 อัตราส่วนกำไรจากการดำเนินงาน (Operating Profit Margin: OPM) และอัตราส่วนรายได้ต่อภาระดอกเบี้ยจ่าย (Interest Coverage Ratio: ICR) เพิ่มขึ้นมาอยู่ที่ร้อยละ 9.0 และ 6.9 เท่า ตามลำดับ ซึ่งเป็นระดับที่ใกล้เคียงกับค่าเฉลี่ยในช่วงก่อนเกิดวิกฤตเศรษฐกิจการเงินโลกในปี 2551

ค่าเงินบาทที่แข็งขึ้นไม่ส่งผลกระทบต่อกำไรของธุรกิจส่งออกมากนัก เนื่องจากภาคธุรกิจมีการปรับตัวอย่างต่อเนื่อง ขณะที่ภาคธุรกิจอื่นๆ ยังคงได้รับประโยชน์จากความต้องการภายในประเทศที่ขยายตัวต่อเนื่อง ทำให้ฐานะทางการเงินของภาคธุรกิจยังคงเข้มแข็ง

ปัจจัยเสี่ยงที่จะกระทบต่อเสถียรภาพของภาคธุรกิจในระยะต่อไป ได้แก่

- ความไม่แน่นอนของการฟื้นตัวของเศรษฐกิจประเทศกลุ่มอุตสาหกรรมหลัก
- ต้นทุนการผลิตทั้งวัตถุดิบและค่าจ้างแรงงานที่มีแนวโน้มสูงขึ้น
- ความไม่แน่นอนของสถานการณ์ทางการเมืองที่จะกระทบต่อความเชื่อมั่นของผู้บริโภคและนักธุรกิจ
- ความผันผวนของเงินทุนเคลื่อนย้ายที่อาจส่งผลกระทบต่อความผันผวนของค่าเงินบาท

เครื่องชี้ความเปราะบางของภาคธุรกิจ*

หมายเหตุ: * ค่าเฉลี่ยไตรมาส 1 ปี 2543 – ไตรมาส 4 ปี 2550

ที่มา: ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยการคำนวณของธนาคารแห่งประเทศไทย

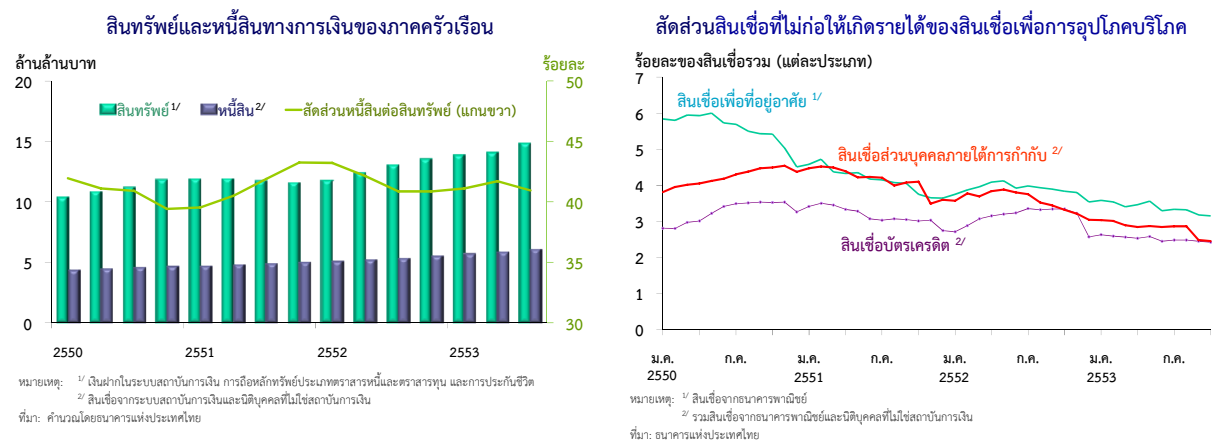
เสถียรภาพภาคครัวเรือน

รายได้ครัวเรือนสูงขึ้นตามเศรษฐกิจที่ฟื้นตัว

ความเสี่ยงต่อรายได้และการมีงานทำของภาคครัวเรือนอยู่ในระดับต่ำ เป็นผลจากเศรษฐกิจที่ฟื้นตัวต่อเนื่องทำให้ความต้องการแรงงานและค่าจ้างแรงงานเพิ่มขึ้น ทั้งนี้ รายได้ของครัวเรือนที่สูงขึ้นช่วยให้ครัวเรือนมีความสามารถในการชำระหนี้ดีขึ้น สะท้อนจากสัดส่วนสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL Ratio) ของสินเชื่อเพื่อการอุปโภคบริโภคที่อยู่ในระดับต่ำ อย่างไรก็ตาม อัตราดอกเบี้ยที่อยู่ในระดับต่ำต่อเนื่อง ทำให้ภาคครัวเรือนก่อหนี้เพิ่มขึ้น สะท้อนจากสินเชื่อส่วนบุคคลที่ขยายตัวในอัตราสูง โดยเฉพาะสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์และที่อยู่อาศัย

ในระยะต่อไป สภาพคล่องและมาตรฐานการให้สินเชื่อของสถาบันการเงินที่ผ่อนคลายในช่วงที่ผ่านมา อาจส่งผลให้ครัวเรือนก่อหนี้เกินตัวและส่งผลกระทบต่อฐานะทางการเงินและความสามารถในการชำระหนี้ได้

เครื่องชี้ความเปราะบางของภาคครัวเรือน

เสถียรภาพภาครัฐ

หนี้สาธารณะยังต่ำกว่ากรอบความยั่งยืนทางการคลัง

เสถียรภาพภาครัฐยังอยู่ในเกณฑ์ดี แต่ในระยะต่อไปมีความเสี่ยงมากขึ้น แม้ว่าสัดส่วนหนี้สาธารณะต่อ GDP ณ สิ้นเดือนธันวาคม 2553 จะอยู่ที่ร้อยละ 42.4 ต่ำกว่ากรอบความยั่งยืนทางการคลังที่ร้อยละ 60.0 แต่รายจ่ายประจำและรายจ่ายผูกพันระยะยาวของรัฐบาลที่มีแนวโน้มสูงขึ้นมากและไม่สมดุลกับการเพิ่มขึ้นของรายได้ จะทำให้ระดับหนี้สาธารณะสูงจนกระทบต่อการบริหารเงินของภาครัฐในระยะต่อไป

เสถียรภาพภาคอสังหาริมทรัพย์

ยังไม่เห็นภาวะฟองสบู่ของภาคอสังหาริมทรัพย์ที่ชัดเจน

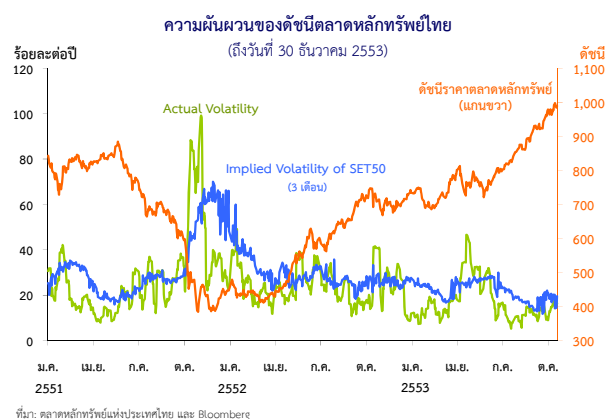
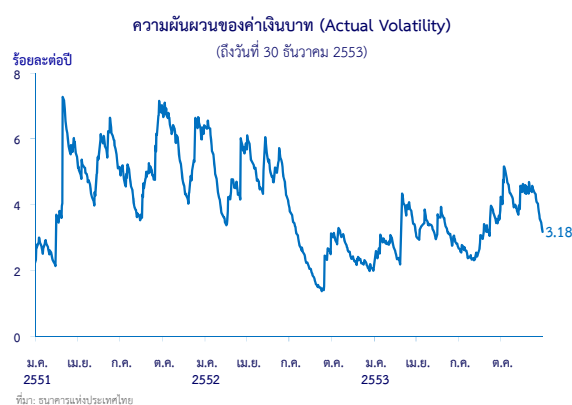
ในปัจจุบันยังไม่เห็นสัญญาณของการสะสมความไม่สมดุลในตลาดอสังหาริมทรัพย์อย่างชัดเจน โดยการปรับตัวของอุปสงค์และอุปทานยังอยู่ในทิศทางที่สอดคล้องกัน ส่งผลให้ราคาที่อยู่อาศัยโดยรวมยังสูงขึ้นไม่มากนัก อย่างไรก็ตาม ในช่วงที่ผ่านมา การแข่งขันในการให้สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยของ

สถาบันการเงินมีความรุนแรงมากขึ้น เห็นได้จากสถาบันการเงินปล่อยสินเชื่อที่อยู่อาศัยที่มีสัดส่วนสินเชื่อต่อมูลค่าหลักประกัน (Loan to Value: LTV ratio) มากกว่าร้อยละ 90 สูงขึ้น ดังนั้น คณะกรรมการนโยบายสถาบันการเงิน (กนส.) จึงออกมาตรการลดแรงจูงใจของธนาคารพาณิชย์ในการปล่อยสินเชื่อที่มี LTV สูงโดยกำหนดน้ำหนักความเสี่ยงเพิ่มขึ้นสำหรับสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยที่มีราคาซื้อขายต่ำกว่า 10 ล้านบาท โดยให้มีผลตั้งแต่ 1 มกราคม 2554 เป็นต้นไปสำหรับอาคารชุด และตั้งแต่ 1 มกราคม 2555 เป็นต้นไปสำหรับที่อยู่อาศัยแนวราบ

เสถียรภาพตลาดการเงิน

ตลาดการเงินโดยเฉลี่ยทั้งปี มีความผันผวนน้อยลง

เสถียรภาพตลาดการเงินดีขึ้นกว่าปีก่อนทั้งในตลาดเงินและตลาดทุน สะท้อนจากค่าความผันผวนของเงินบาทต่อดอลลาร์ สรอ. และค่าความผันผวนของดัชนีตลาดหลักทรัพย์ที่เฉลี่ยต่ำกว่าปีก่อน แม้ว่าในช่วงไตรมาสสุดท้ายของปีจะมีความผันผวนมากขึ้น ตามเงินทุนที่ไหลเข้ามามากเพื่อลงทุนในตลาดพันธบัตรและตลาดหลักทรัพย์

เสถียรภาพภาคสถาบันการเงิน

คุณภาพสินเชื่อปรับตัวดีขึ้นทำให้ เสถียรภาพภาคสถาบัน การเงินเข้มแข็ง

เสถียรภาพภาคสถาบันการเงินอยู่ในเกณฑ์เข้มแข็ง เนื่องจากรายได้และความสามารถในการชำระหนี้ของภาคธุรกิจและภาคครัวเรือนดีขึ้น ส่งผลให้คุณภาพสินเชื่อของภาคสถาบันการเงินปรับตัวดีขึ้นไปด้วย สะท้อนจากสัดส่วนสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (Gross NPLs) ต่อสินเชื่อรวม และสินเชื่อที่ผิดนัดชำระหนี้เกิน 1 เดือนแต่ยังไม่เกิน 3 เดือน ณ สิ้นปีที่ลดลงมาอยู่ที่ร้อยละ 3.6 และ 2.6 จากสิ้นปีก่อน ตามลำดับ

ในระยะต่อไป ความเสี่ยงที่อาจมีผลต่อคุณภาพสินทรัพย์และเสถียรภาพของภาคสถาบันการเงิน ได้แก่

- ความไม่แน่นอนของการฟื้นตัวของเศรษฐกิจกลุ่มประเทศอุตสาหกรรมหลักที่อาจกระทบการส่งออกและคุณภาพสินเชื่อที่ให้แก่ภาคธุรกิจส่งออก

- แนวโน้มอัตราดอกเบี้ยที่สูงขึ้นจะส่งผลกระทบต่อต้นทุนในการระดมทุนของธนาคารพาณิชย์และความสามารถในการชำระหนี้ของลูกค้า โดยเฉพา รายย่อย
- การปฏิบัติตามกฎเกณฑ์การกำกับดูแลใหม่ โดยเฉพาะ Basel III และ International Financial Reporting Standards (IFRS) ที่อาจทำให้ต้นทุนของสถาบันการเงินสูงขึ้น

6.2 เสถียรภาพต่างประเทศ

เสถียรภาพด้านต่างประเทศ อยู่ในเกณฑ์ดี

เสถียรภาพภาคต่างประเทศของไทยยังคงแข็งแกร่ง สะท้อนจากดุลบัญชีเดินสะพัดที่เกินดุลต่อเนื่อง และระดับทุนสำรองระหว่างประเทศอยู่ในระดับสูง แม้สัดส่วนหนี้ต่างประเทศระยะสั้นจะเพิ่มขึ้นจากปีก่อน แต่ส่วนใหญ่เป็นหนี้ที่มีความเสี่ยงต่ำ เนื่องจากเป็นเงินกู้ยืมระยะสั้นของภาคธนาคาร เพื่อรองรับการทำธุรกรรมป้องกันความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยนของภาคธุรกิจที่มีมากขึ้น โดยเฉพาะในช่วงที่เงินบาทแข็งค่า และอีกส่วนหนึ่งเป็นสินเชื่อการค้า ซึ่งเป็นการกู้เพื่อสนับสนุนกิจกรรมทางเศรษฐกิจ

สำหรับดัชนีชี้วัดเสถียรภาพด้านต่างประเทศของไทยอยู่ในเกณฑ์ดี ทั้งเครื่องชี้ความสามารถในการชำระหนี้ (Solvency Indicators) และเครื่องชี้วัดสภาพคล่อง (Liquidity Indicators) แม้สัดส่วนหนี้ต่างประเทศต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) และสัดส่วนของยอดคงค้างหนี้ต่างประเทศต่อรายได้จากการส่งออกสินค้าและบริการจะเพิ่มขึ้นเล็กน้อย แต่ยังคงอยู่ที่ระดับต่ำ เมื่อเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานสากล ขณะที่สัดส่วนทุนสำรองระหว่างประเทศต่อมูลค่าการนำเข้าและต่อหนี้ระยะสั้นยังคงอยู่ในระดับสูง

เครื่องชี้เสถียรภาพด้านต่างประเทศ

	2551	2552	2553	2553 ^P			
				ไตรมาส 1	ไตรมาส 2	ไตรมาส 3	ไตรมาส 4
Solvency Indicators							
Current Account ^{1/} / GDP (%)	0.7	8.3	4.6	7.1	2.2	2.5	6.4
Debt / GDP ^{2/} (%)	31.4	28.8	34.0	29.5	29.6	32.3	34.0
Debt / XGS ^{1/ 2/} (%)	41.8	39.3	46.7	40.4	40.6	44.2	46.7
Debt Service Ratio (%)	8.2	7.5	4.6	5.6	4.9	4.5	3.5
Liquidity Indicators							
Gross Reserves / ST Debt	3.3	4.2	3.7	4.0	4.0	3.9	3.7
Gross Reserves / Import	7.6	12.6	11.5	11.7	10.9	11.4	11.5
ST Debt / Total Debt (%)	44.2	44.0	48.2	45.1	45.8	46.7	48.2

หมายเหตุ: ^{1/} ตั้งแต่ตุลาคม 2549 ธปท. บันทึก "กำไรที่นำกลับมาลงทุน (Reinvested Earnings)" เป็นส่วนหนึ่งของการลงทุนโดยตรงในดุลบัญชีเงินทุนและการเงิน และบันทึกจำนวนเดียวกันนี้เป็น contra entry ในรายการผลประโยชน์จากการถือหุ้นในดุลบัญชีเดินสะพัด และปรับข้อมูลย้อนหลังถึงปี 2544

^{2/} ชุดปรับปรุงใหม่ซึ่งสอดคล้องกับวิธีการคำนวณของธนาคารโลกที่ใช้ยอดคงค้างหนี้ต่างประเทศหารด้วยค่าเฉลี่ยรายปีของ GDP (XGS-การส่งออกสินค้าและบริการ) 3 ปีย้อนหลังนับตั้งแต่ไตรมาสที่พิจารณา (เดิมคำนวณโดยใช้ยอดคงค้างหนี้ต่างประเทศ ณ ไตรมาสนั้นหารด้วยค่าเฉลี่ยรายปีของ GDP ปีเดียวกันและ 2 ปีย้อนหลัง)

P = ข้อมูลเบื้องต้น

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

ความเสี่ยงของการเกิดวิกฤตราคาสินค้าโภคภัณฑ์และนัยต่อเงินเฟ้อ

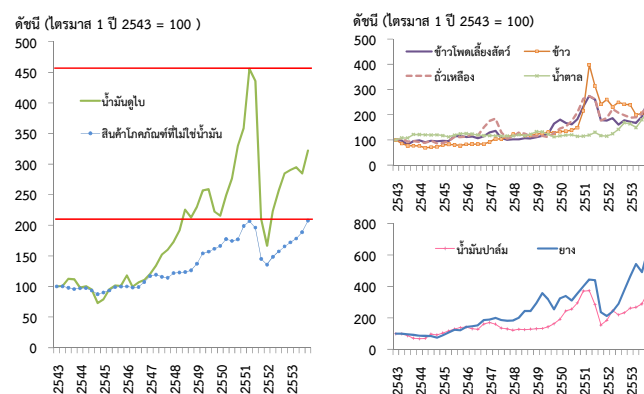
นับตั้งแต่เศรษฐกิจโลกเริ่มฟื้นตัวจากวิกฤตการเงินโลกครั้งล่าสุด ราคาสินค้าโภคภัณฑ์เริ่มกลับมาเร่งตัวขึ้นเป็นลำดับ โดยเฉพาะราคาน้ำมันและสินค้าเกษตรที่มีสัดส่วนในตะกร้าดัชนีราคาผู้บริโภคของประเทศกำลังพัฒนาค่อนข้างสูง^{1/} กลายเป็นประเด็นความเสี่ยงสำคัญต่อการเร่งตัวของอัตราเงินเฟ้อรวมถึงความต่อเนื่องของการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจโลกและไทยในปี 2554-2555 จนเกิดคำถามว่า เราจะสามารถเผชิญภาวะเร่งตัวอย่างรุนแรงของราคาสินค้าโภคภัณฑ์ดังที่เคยเกิดขึ้นเมื่อช่วงปี 2550-2551 ได้หรือไม่

เกิดอะไรขึ้นในช่วงก่อนวิกฤตการเงินโลก

นับตั้งแต่ปี 2543 เป็นต้นมา เศรษฐกิจในภูมิภาคเอเชียโดยเฉพาะจีนและอินเดีย เติบโตและมีบทบาทในการค้าระหว่างประเทศมากขึ้น โดยในช่วงแรกได้ส่งผลดีต่อเศรษฐกิจและเงินเฟ้อโลกผ่านต้นทุนการผลิตที่ต่ำ แต่เมื่อเศรษฐกิจขยายตัวต่อเนื่อง โครงสร้างเศรษฐกิจเริ่มเปลี่ยนไป ประชากรมีรายได้สูงขึ้น ทำให้ความต้องการบริโภคทรัพยากรต่างๆ เพิ่มขึ้น ทั้งน้ำมันและพืชผลทางการเกษตร ทั้งเพื่อการบริโภคโดยตรงของประชากร และโดยอ้อมจากความต้องการผลิตพลังงานทดแทนจากราคาน้ำมันที่สูงขึ้น นอกจากนี้ นักลงทุนหันมาใช้สินทรัพย์เหล่านี้ในการบริหารจัดการการลงทุนเพื่อกระจายความเสี่ยงด้วย เมื่อผนวกกับข้อจำกัดด้านอุปทาน และปัจจัยเสี่ยงจากภัยธรรมชาติ และความขัดแย้งทางการเมืองในประเทศผู้ผลิตน้ำมัน ยิ่งทำให้ราคามีความผันผวนสูงขึ้น ภาวะดังกล่าวยังมีแนวโน้มต่อเนื่องไปอีกระยะหนึ่ง จนกว่าการเปลี่ยนแปลงทางโครงสร้างของอุปสงค์และอุปทานจะปรับสู่ภาวะที่สมดุลกันมากกว่านี้

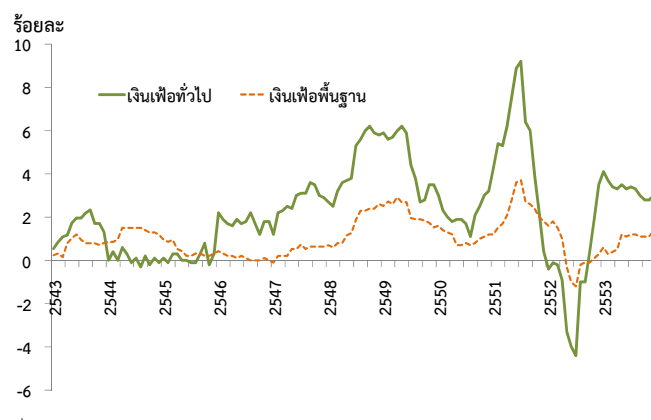
ผลที่ตามมา คือ การเร่งตัวอย่างรุนแรงของราคาสินค้าโภคภัณฑ์ในช่วงปี 2550-2551 โดยราคาน้ำมันดูไบได้พุ่งขึ้นไปทำสถิติสูงสุดที่ 141.88 ดอลลาร์สโร. ต่อบาร์เรล ในวันที่ 15 กรกฎาคม 2551 ส่วน

ภาพที่ 1 ราคาสินค้าโภคภัณฑ์ในตลาดโลก

ที่มา: IMF, Bloomberg คำนวณโดยธนาคารแห่งประเทศไทย

ภาพที่ 2 อัตราเงินเฟ้อไทย

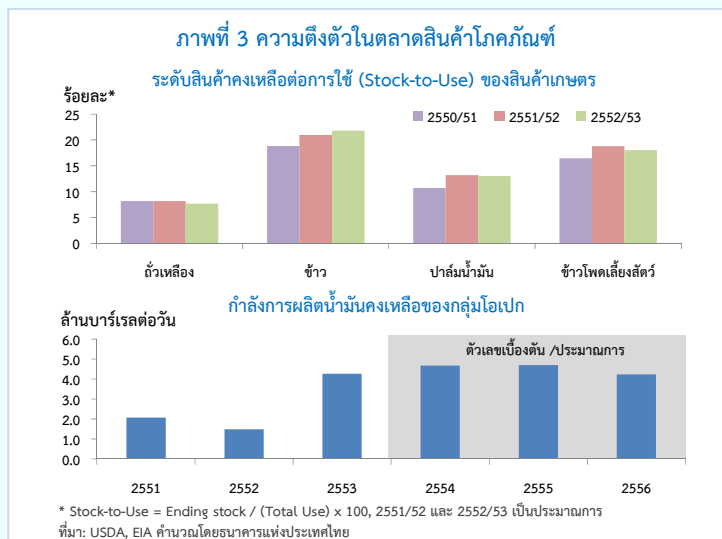
ที่มา: กระทรวงพาณิชย์

^{1/} ส่วนราคาสินค้าโภคภัณฑ์อื่นๆ เช่น โลหะ ก็มีการเร่งตัวสูงขึ้นเช่นกัน แต่มีผลกระทบต่อเงินเฟ้อค่อนข้างน้อย เพราะสัดส่วนโดยตรงในตะกร้าดัชนีราคาผู้บริโภคไม่สูงมาก และผลโดยอ้อมจากการส่งผ่านต้นทุนการผลิตมายังราคาสินค้าในตะกร้าดัชนีราคาผู้บริโภคมีไม่มาก

ดัชนีราคาสินค้าโภคภัณฑ์ที่ไม่ใช่น้ำมันของ International Monetary Fund (IMF) ก็ปรับสูงขึ้นมากเช่นกัน โดยพืชผลทางการเกษตรที่เป็นตัวขับเคลื่อนราคาที่สำคัญได้แก่ ยาง น้ำมันปาล์ม ถั่วเหลือง ข้าว ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ และน้ำตาล (ภาพที่ 1) สิ่งที่เกิดขึ้นคือ อัตราเงินเฟ้อโลกสูงขึ้น โดยเฉพาะอัตราเงินเฟ้อของประเทศกำลังพัฒนา^{2/} ซึ่งเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 6.5 ในปี 2550 เป็นร้อยละ 9.2 ในปี 2551 ในขณะที่อัตราเงินเฟ้อทั่วไปของไทยเร่งตัวขึ้นจากร้อยละ 2.3 เป็นร้อยละ 5.5 ในช่วงเวลาเดียวกัน และสูงสุดที่ร้อยละ 9.2 ในเดือนกรกฎาคม 2551 และส่งผ่านไปยังอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานจนขยับไปอยู่ที่ร้อยละ 3.7 (ภาพที่ 2)

ภาวะปัจจุบันและแนวโน้มราคาสินค้าโภคภัณฑ์

แนวโน้มเศรษฐกิจโลกโดยเฉพาะเอเชียที่ปรับดีขึ้นมาก ทำให้แรงกดดันด้านอุปสงค์ต่อราคาสินค้าโภคภัณฑ์กลับมาเป็นประเด็นที่ต้องติดตามอย่างใกล้ชิด เนื่องจากสถานการณ์ในช่วงนี้เริ่มคล้ายกับที่เกิดขึ้นเมื่อปี 2551 ต่างกันตรงที่ปัจจุบันเศรษฐกิจประเทศพัฒนาแล้วยังไม่ฟื้นตัวเต็มที่ ขณะที่เศรษฐกิจจีนเองก็มีความเปราะบางทางการเงินมากขึ้น ทำให้ความเสี่ยงต่อการเติบโตของเศรษฐกิจโลกยังมีอยู่และลดแรงกดดันจากด้านอุปสงค์ต่อสินค้าโภคภัณฑ์ ที่สำคัญคือน้ำมัน ไปได้ระดับหนึ่ง แม้กระนั้นก็ตาม จากข้อจำกัดด้านอุปทานที่กล่าวมา รวมไปถึงการกลับเข้ามาลงทุนของนักลงทุนและการเกิดอุทกภัยในพื้นที่เพาะปลูกสินค้าเกษตรสำคัญในหลายประเทศ ได้ทำให้ราคาสินค้าเกษตรปรับสูงขึ้นมาก อย่างไรก็ดี ความตึงตัวในตลาดน้ำมันและสินค้าเกษตรยังนับว่าอยู่ในระดับผ่อนคลายกว่าช่วงก่อนวิกฤต สะท้อนจากระดับสินค้าคงเหลือต่อความต้องการใช้ของสินค้าเกษตร (Stock-to-Use Ratio) และกำลังการผลิตน้ำมันคงเหลือของกลุ่มประเทศโอเปกที่ยังอยู่ในระดับค่อนข้างสูง (ภาพที่ 3) ทำให้ในภาพรวมคาดว่าแรงกดดันที่จะทำให้เกิดวิกฤตราคาสินค้าโภคภัณฑ์เป็นวงกว้างนั้นยังมีจำกัด แต่ยังคงเป็นประเด็นที่ต้องติดตามอย่างใกล้ชิด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระยะต่อไปที่เศรษฐกิจโลกจะกลับมาแข็งแกร่งมากขึ้น

นัยต่อเงินเฟ้อไทย

ในระยะต่อไป อัตราเงินเฟ้อของไทยจะเร่งตัวสูงขึ้นจากราคาน้ำมันและสินค้าเกษตร โดยการส่งผ่านไปยังราคาสินค้าและบริการอื่นๆ ที่อยู่ในตรรกะเงินเฟ้อพื้นฐานก็มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น เนื่องจากผู้ประกอบการได้แบกรับภาระต้นทุนที่สูงขึ้นไว้อย่างหนึ่งแล้ว ประกอบกับเศรษฐกิจไทยยังมีพื้นฐานที่ดี ทำให้นโยบายการเงินต้องพยายามดูแลไม่ให้เกิดการคาดการณ์เงินเฟ้อของประชาชนปรับตัวสูงขึ้นจนเป็นความเสี่ยงต่อกลไกการปรับราคาและค่าจ้างในลักษณะที่เป็นวงจรต่อเนื่อง เนื่องจากเงินเฟ้อที่อยู่ในระดับสูงเป็นเวลานานจะบั่นทอนต่อเสถียรภาพเศรษฐกิจในระยะยาว

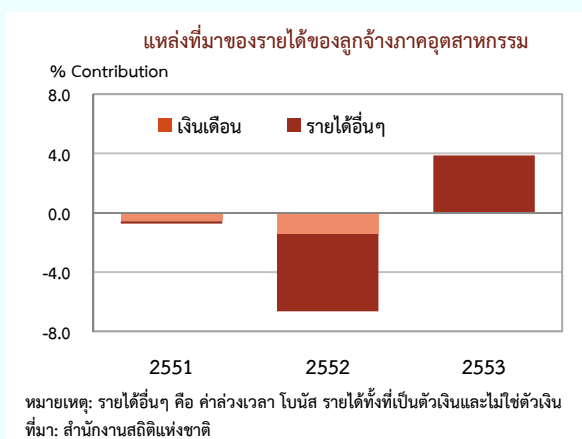
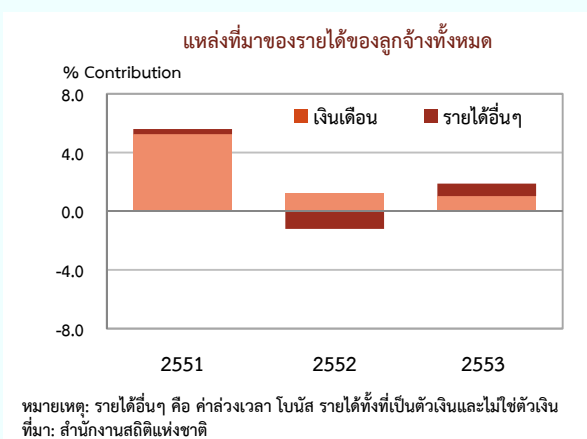
^{2/} อัตราเงินเฟ้อของ Emerging and Developing Countries รวม 150 ประเทศของ IMF

สถานการณ์การจ้างงานในช่วงเศรษฐกิจฟื้นตัวและการปรับเพิ่มค่าจ้างขั้นต่ำ

เศรษฐกิจไทยที่ฟื้นตัวในปี 2553 ทำให้มีความต้องการแรงงานเพิ่มขึ้น ส่งผลให้อัตราการว่างงานลดลงสู่ระดับต่ำ ผู้ประกอบการในหลายสาขาการผลิตต้องประสบปัญหาขาดแคลนแรงงานตลอดทั้งปี 2553 จาก

- ปัญหาโครงสร้างประชากรที่ทำให้อุปทานของแรงงานเพิ่มขึ้นไม่ทันกับความต้องการแรงงาน โดยอัตราการเพิ่มขึ้นของประชากรลดลงจากร้อยละ 0.8 ในปี 2548 เหลือเพียงร้อยละ 0.6 ในปี 2553 และสถานการณ์ดังกล่าวมีแนวโน้มที่จะทวีความรุนแรงมากขึ้นในอนาคต เนื่องจากโครงสร้างประชากรไทยกำลังเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุทำให้สัดส่วนของกำลังแรงงานลดลงอย่างต่อเนื่อง
- กำลังแรงงานที่มีอยู่ในปัจจุบันยังไม่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด เนื่องจากภาคการผลิตส่วนใหญ่ต้องการแรงงานในกลุ่มผู้ปฏิบัติงานในโรงงานและแรงงานมีฝีมือ แต่ค่านิยมในการศึกษายังเน้นสายสามัญมากกว่าสายอาชีพทำให้อัตราการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้อัตราการว่างงานของแรงงานในกลุ่มที่สำเร็จการศึกษาระดับอุดมศึกษาเพิ่มสูงขึ้นมากกว่ากลุ่มอื่น
- การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในกลุ่มแรงงานที่เคยทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมซึ่งถูกเลิกจ้างเมื่อเกิดวิกฤตเศรษฐกิจในปี 2551 ส่วนหนึ่งเปลี่ยนไปประกอบอาชีพส่วนตัว (Self-employed) มากขึ้น และบางส่วนเข้าสู่ภาคเกษตรกรรม ซึ่งเป็นสาขาการผลิตที่ค่าจ้างที่แท้จริงโดยเปรียบเทียบสูงขึ้นมากกว่าสาขาการผลิตอื่นในช่วงที่ผ่านมา เนื่องจากราคาราคาสินค้าเกษตรกรรมสูงขึ้น รวมทั้งได้รับการสนับสนุนจากโครงการประกันราคาพืชผลและประกันรายได้เกษตรกรของรัฐ

สถานการณ์การขาดแคลนแรงงานภายใต้ภาวะเศรษฐกิจที่ฟื้นตัวเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้รายได้ของแรงงานเพิ่มขึ้น สะท้อนจากการทำงานต่ำกว่าระดับที่มีอยู่ร้อยละ 1.6 เมื่อปี 2552 ลดลงเหลือร้อยละ 1.1 ในไตรมาสที่ 4 ของปี 2553 และชั่วโมงทำงานล่วงเวลาเฉลี่ยต่อวันของแรงงานเพิ่มขึ้นจาก 1.3 ชั่วโมง

ในปี 2552 เป็น 1.7 ชั่วโมงในปี 2553 นอกจากนี้ ผู้ประกอบการในสาขาการผลิตที่ใช้ทุนในสัดส่วนสูงและเน้นการผลิตเพื่อส่งออก เช่น รถยนต์ อิเล็กทรอนิกส์ และเครื่องใช้ไฟฟ้า ได้ปรับตัวโดยเพิ่มค่าจ้างและสวัสดิการด้านต่างๆ เช่น ค่าล่วงเวลา ที่พัก เพื่อจูงใจแรงงานมากขึ้น นำไปสู่การปรับเพิ่มรายได้ของแรงงานในภาคอุตสาหกรรมในวงกว้าง สะท้อนจากสัดส่วนของรายได้ของลูกจ้างในภาคอุตสาหกรรมภายหลังจากที่เศรษฐกิจฟื้นตัวในปี 2553 ที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.9 จากปี 2552

ค่าจ้างของแรงงานที่ไม่มีทักษะ (Unskilled Labor) ได้ปรับเพิ่มขึ้น ตามที่คณะกรรมการค่าจ้างได้มีมติให้ปรับเพิ่มค่าจ้างขั้นต่ำประจำปี 2554 ของแต่ละจังหวัดเพิ่มขึ้นระหว่าง 8 ถึง 17 บาทต่อวัน คิดเป็นอัตราการเพิ่มเฉลี่ยร้อยละ 6.4 จากปีก่อน นับเป็นอัตราการเพิ่มที่สูงกว่าในอดีตซึ่งปรับเพิ่มขึ้นตามอัตราเงินเฟ้อเป็นสำคัญ

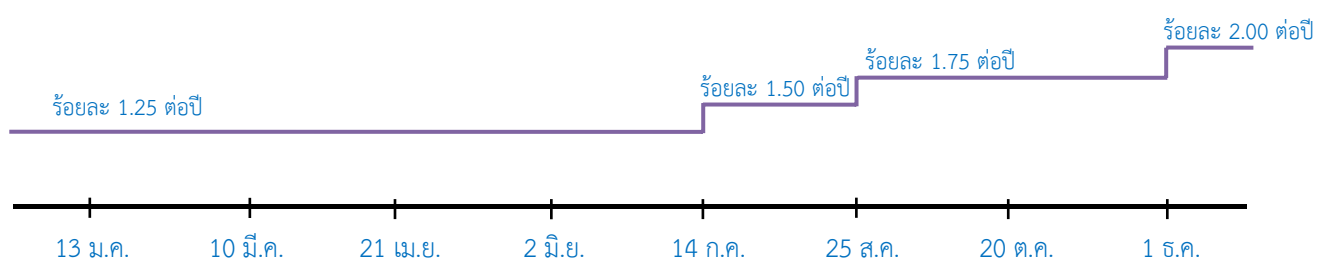
การปรับค่าจ้างขั้นต่ำในปี 2554

ค่าจ้างที่เพิ่มขึ้น	จังหวัด
8 บาท	จำนวน 7 จังหวัด: พะเยา ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ นครสวรรค์ เพชรบูรณ์ อุทัยธานี ประจวบคีรีขันธ์
9 บาท	จำนวน 24 จังหวัด: น่าน สุรินทร์ ตาก มหาสารคาม นครพนม ลำปาง ชัยภูมิ หนองบัวลำภู เชียงราย บุรีรัมย์ ยโสธร ร้อยเอ็ด สกลนคร ชัยนาท สุพรรณบุรี ลำพูน ตราด สมุทรสงคราม อ่างทอง เชียงใหม่ พระนครศรีอยุธยา สระบุรี กรุงเทพมหานคร สมุทรปราการ
10 บาท	จำนวน 16 จังหวัด: แม่ฮ่องสอน อุตรดิตถ์ พิษณุโลก มุกดาหาร กาฬสินธุ์ ขอนแก่น กำแพงเพชร หนองคาย นครนายก เลย สระแก้ว นครราชสีมา ปทุมธานี นครปฐม นนทบุรี สมุทรสาคร
11 บาท	จำนวน 6 จังหวัด: ปัตตานี อุบลราชธานี นราธิวาส สิงห์บุรี เพชรบุรี ระยอง
12 บาท	จำนวน 10 จังหวัด: แพร่ พิจิตร สุโขทัย อุดรธานี ยะลา จันทบุรี กาญจนบุรี ลพบุรี ระนอง ชลบุรี
13 บาท	จำนวน 7 จังหวัด: สุราษฎร์ธานี ชุมพร ตรัง ราชบุรี ปราจีนบุรี พังงา ภูเก็ต
14 บาท	จำนวน 3 จังหวัด: พัทลุง สตูล กระบี่
15 บาท	จำนวน 2 จังหวัด: นครศรีธรรมราช สงขลา
17 บาท	จำนวน 1 จังหวัด: ภูเก็ต

ที่มา: ประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ (ฉบับที่ 5) ลงวันที่ 13 ธันวาคม 2553

7. สรุปนโยบายและมาตรการการเงินที่สำคัญ

มาตรการด้านอัตราดอกเบี้ย

วันที่ประชุมคณะกรรมการนโยบายการเงิน (กนง.) ในปี 2553

ที่มา: ข่าว รพท. ฉบับที่ 2/2553, 9/2553, 16/2553, 22/2553, 28/2553, 34/2553, 48/2553 และ 58/2553

- กนง. มีมติให้คงอัตราดอกเบี้ยนโยบายไว้ที่ร้อยละ 1.25 ต่อปี ในการประชุม 4 ครั้งแรกของปี 2553 โดยประเมินว่าเศรษฐกิจไทยขยายตัวดีต่อเนื่องจากเศรษฐกิจโลกที่ฟื้นตัว ขณะที่อัตราเงินเฟ้อมีแนวโน้มสูงขึ้น อย่างไรก็ตาม ความต่อเนื่องของการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลกและสถานการณ์การเมืองในประเทศยังเป็นปัจจัยเสี่ยงต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจ

- กนง. มีมติให้ปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายรวม 3 ครั้ง เป็นจำนวนรวมร้อยละ 0.75 ต่อปี โดยประเมินว่า ความเสี่ยงของการขยายตัวของเศรษฐกิจโลกลดลง และเศรษฐกิจเอเชียขยายตัวอย่างแข็งแกร่ง ขณะที่เศรษฐกิจไทยยังคงขยายตัวต่อเนื่องจากอุปสงค์ทั้งในและต่างประเทศ ด้านแรงกดดันเงินเฟ้อเริ่มเห็นชัดขึ้นจากการขยายตัวต่อเนื่องของอุปสงค์ ราคาน้ำมันและสินค้าโภคภัณฑ์ที่สูงขึ้น และแรงกดดันด้านการส่งผ่านต้นทุนของผู้ประกอบการไปยังราคาสินค้ามีมากขึ้น

มาตรการด้านตลาดการเงิน

1. การทำธุรกรรมในตลาดการเงิน

มาตรการ	สาระสำคัญ	วันที่บังคับใช้
การปรับปรุงระเบียบธนาคารแห่งประเทศไทยว่าด้วยบริการด้านการเงิน - ยกเลิกระเบียบเดิมเกี่ยวกับการทำธุรกรรมซื้อขายตราสารหนี้ รพท. และธุรกรรมบริหารสภาพคล่องสิ้นวัน รวมทั้งประกาศที่เกี่ยวข้อง - ออกระเบียบใหม่เกี่ยวกับบริการรับฝากเงินบริการเพื่อการบริหารสภาพคล่องสิ้นวัน และระเบียบเกี่ยวกับตราสารหนี้ รพท.	เพื่อลดความซ้ำซ้อนของเครื่องมือในการดำเนินนโยบายการเงินและส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาการบริหารสภาพคล่องระหว่างผู้ร่วมตลาดมากขึ้น	16 มิถุนายน 2553

ที่มา: หนังสือเวียนที่ ฝตง. (1ก) ว.3/2553 ลงวันที่ 13 พฤษภาคม 2553

2. การควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน

มาตรการ	สาระสำคัญ	วันที่บังคับใช้
1) การผ่อนคลายเกี่ยวกับธุรกรรมอนุพันธ์ที่อ้างอิงอัตราแลกเปลี่ยน	อนุญาตให้ผู้ที่ทำธุรกรรมอนุพันธ์อ้างอิงอัตราแลกเปลี่ยนที่เกี่ยวกับเงินบาทหรือดัชนีทางการเงินที่คำนวณโดยอิงกับอัตราแลกเปลี่ยนเงินบาท ไม่ต่ออายุหรือยกเลิกธุรกรรมดังกล่าวกับนิติบุคคลรับอนุญาตที่เป็นคู่สัญญาเดิมได้ทุกกรณี โดยไม่ต้องขออนุญาตต่อเจ้าพนักงาน เฉพาะกรณีค่าสินค้าหรือบริการ	2 กุมภาพันธ์ 2553
2) การผ่อนคลายหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการทำธุรกรรมเงินตราต่างประเทศ	เพื่อให้ภาคเอกชนมีความคล่องตัวในการบริหารจัดการเงินตราต่างประเทศมากขึ้น และลดภาระต้นทุนในการดำเนินธุรกิจ 1. ผ่อนผันให้บริษัทในประเทศที่มีแหล่งเงินได้จากสินค้าหรือบริการจากต่างประเทศ โอนเงินตราต่างประเทศในบัญชีเงินฝากเงินตราต่างประเทศ เพื่อชำระค่าสินค้าหรือบริการให้แก่บริษัทอื่นในประเทศได้ 2. ผ่อนผันการยื่นแบบการทำธุรกรรมเงินตราต่างประเทศสำหรับธุรกรรมเงินตราต่างประเทศที่มีจำนวนต่ำกว่า 50,000 ดอลลาร์ สรอ. รวมทั้งผ่อนผันการยื่นเอกสารหลักฐานประกอบการทำธุรกรรมดังกล่าว โดยให้ยื่นเฉพาะเอกสารแจ้งวัตถุประสงค์ในการทำธุรกรรม	5 ตุลาคม 2553

ที่มา: 1) หนังสือเวียนที่ ธปท. ผกช. (23) ว.4/2553 ลงวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2553

2) ข่าว ธปท. ฉบับที่ 45/2553

3. มาตรการด้านสินเชื่อ

มาตรการ	สาระสำคัญ	วันที่บังคับใช้
1) การชี้แจงเหตุผลของการไม่อนุมัติสินเชื่อเป็นลายลักษณ์อักษร	ธปท. ขอความร่วมมือให้สถาบันการเงินพิจารณาดำเนินการชี้แจงเหตุผลของการไม่อนุมัติสินเชื่อแก่ผู้ขอสินเชื่อเป็นลายลักษณ์อักษรตามแนวทางที่กำหนด เพื่อสร้างเป็นแนวปฏิบัติที่เป็นมาตรฐานเดียวกันในระบบสถาบันการเงิน	1 เมษายน 2553
2) ขอความร่วมมือในการให้ความช่วยเหลือผู้ประกอบการที่ได้รับผลกระทบจากการชุมนุมทางการเมือง	ธปท. ขอความร่วมมือสถาบันการเงินและผู้ประกอบธุรกิจบัตรเครดิตให้ช่วยเหลือผู้ประกอบการที่ได้รับผลกระทบทางการเมือง ดังนี้ 1. ให้มีการดูแลลูกหนี้ซึ่งเป็นผู้ประกอบการที่ได้รับผลกระทบจากการชุมนุมทางการเมือง และสนับสนุนให้มีการพิจารณาช่วยเหลือตามความจำเป็น	

มาตรการ	สาระสำคัญ	วันที่บังคับใช้
	2. สามารถพิจารณาปรับลดอัตราค่าธรรมเนียมชำระหนี้บัตรเครดิตขั้นต่ำสำหรับผู้ประกอบการที่ได้รับผลกระทบจากการชุมนุมทางการเมือง ให้ต่ำกว่าร้อยละ 10 ของยอดคงค้างได้ โดยให้ขึ้นอยู่กับพิจารณาของผู้ประกอบธุรกิจบัตรเครดิตตามความเหมาะสม จนถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2553 ทั้งนี้ ผู้ประกอบการดังกล่าวต้องเป็นผู้ประกอบการที่อยู่ในพื้นที่บริเวณแยกราชประสงค์ และพื้นที่บริเวณสะพานผ่านฟ้าลีลาศ และเป็นการใช้บัตรเครดิตเพื่อวัตถุประสงค์ในการประกอบธุรกิจเท่านั้น	
3) การกำกับดูแลสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยของธนาคารพาณิชย์ (Loan to Value)	กำหนดอัตราส่วนเงินให้สินเชื่อต่อมูลค่าหลักประกัน (Loan to Value: LTV ratio) สำหรับการให้สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยที่มีราคาซื้อขายต่ำกว่า 10 ล้านบาท ประกอบกับกำหนดน้ำหนักความเสี่ยง (Risk Weight: RW) ในการคำนวณเงินกองทุนของธนาคารพาณิชย์ ซึ่งมีเกณฑ์การกำกับดูแลสำหรับสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยแนวสูงและแนวราบ ดังนี้ 1. ที่อยู่อาศัยแนวสูง (เช่น อาคารชุด) • LTV < ร้อยละ 90 กำหนด RW = ร้อยละ 35 • LTV > ร้อยละ 90 กำหนด RW = ร้อยละ 75 2. ที่อยู่อาศัยแนวราบ (เช่น บ้านเดี่ยว บ้านแฝด ทาวน์เฮ้าส์) • LTV < ร้อยละ 95 กำหนด RW = ร้อยละ 35 • LTV > ร้อยละ 95 กำหนด RW = ร้อยละ 75 ยกเว้น ผู้ขอสินเชื่อที่ประกอบอาชีพรับราชการหรือเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ	1 มกราคม 2554 สำหรับที่อยู่อาศัยแนวสูง และ 1 มกราคม 2555 สำหรับที่อยู่อาศัยแนวราบ

ที่มา: 1) หนังสือเวียนที่ ธปท. ฝนส. (21) ว.71/2553 วันที่ 20 มกราคม 2553

2) หนังสือเวียนที่ ธปท. ฝนส. (21) ว.692/2553 วันที่ 13 พฤษภาคม 2553

3) ข่าว ธปท. ฉบับที่ 55/2553